

Verordening Fysieke Leefomgeving gemeente Meerssen 2023

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

Bijlage I bij deze verordening bevat begripsbepalingen voor de toepassing van deze verordening en de daarop berustende bepalingen.

Artikel 1.2 Toepassingsbereik

1. Deze verordening gaat over:
 - a. de fysieke leefomgeving; en
 - b. activiteiten die gevolgen hebben of kunnen hebben voor de fysieke leefomgeving.
2. De fysieke leefomgeving omvat in ieder geval:
 - a. bouwwerken;
 - b. infrastructuur;
 - c. watersystemen;
 - d. water;
 - e. bodem;
 - f. lucht;
 - g. landschappen;
 - h. natuur;
 - i. cultureel erfgoed;
 - j. werelderfgoed.
3. Als gevolgen voor de fysieke leefomgeving worden in ieder geval aangemerkt gevolgen die kunnen voortvloeien uit:
 - a. het wijzigen van onderdelen van de fysieke leefomgeving of het gebruik daarvan;
 - b. het gebruik van natuurlijke hulpbronnen;
 - c. activiteiten waardoor emissies, hinder of risico's worden veroorzaakt;
 - d. het nalaten van activiteiten.
4. Als gevolgen voor de fysieke leefomgeving worden ook aangemerkt gevolgen voor de mens, voor zover deze wordt, of kan worden beïnvloed door of via onderdelen van de fysieke leefomgeving.

Artikel 1.3 Doelen van de verordening

Deze verordening is, met het oog op duurzame ontwikkeling, de bewoonbaarheid van de gemeente en de bescherming en verbetering van het leefmilieu gericht op het in onderlinge samenhang:

- a. bereiken en in stand houden van een veilige en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit, ook vanwege de intrinsieke waarde van de natuur; en
- b. doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving ter vervulling van maatschappelijke behoeften.

Artikel 1.4 Maatwerkvoorschriften- en regels

Het college kan met het oog op de doelstelling zoals genoemd in artikel 1.3 en de zorgplicht zoals genoemd in artikel 3.3, maatwerkvoorschriften en regels geven voor de activiteiten genoemd in deze verordening, met dien verstande dat bij het geven van maatwerkvoorschriften het bepaalde in het Activiteitenbesluit milieubeheer ten aanzien van het geven van maatwerkvoorschriften in acht moet worden genomen.

Artikel 1.5 Verhouding tot andere regelgeving

Deze verordening is niet van toepassing op onderwerpen met betrekking tot de fysieke leefomgeving of onderdelen daarvan, die bij of krachtens een wet, een algemene maatregel van bestuur, een ministeriële regeling of provinciale verordening uitputtend zijn geregeld, tenzij uit de bepalingen van deze verordening anders blijkt.

Artikel 1.6 Meest recente versie

Bij het toepassen van artikelen uit deze verordening die verwijzen naar documenten buiten deze verordening, wordt steeds uitgegaan van de meest recente versie van die documenten, tenzij anders is aangegeven.

Hoofdstuk 2 Aanwijzingen in de fysieke leefomgeving

Afdeling 2.1 Cultureel erfgoed

Paragraaf 2.1.1 Gemeentelijk erfgoedregister

Artikel 2.1 Gemeentelijk erfgoedregister

1. Het college houdt een door een ieder te raadplegen gemeentelijk erfgoedregister bij van krachtens deze verordening aangewezen gemeentelijk cultureel erfgoed.
2. Het gemeentelijk erfgoedregister bevat:
 - a. gegevens over de inschrijving van het aangewezen gemeentelijk cultureel erfgoed, waaronder de gemeentelijke monumenten;
 - b. gegevens over de afschriften die het college heeft ontvangen van de inschrijving van een provinciaal monument in het provinciaal erfgoedregister zoals bedoeld in artikel 3.17 van de Erfgoedwet;
 - c. gegevens over door het college van de minister ontvangen afschriften van de inschrijving van een rijksmonument in het rijksmonumentenregister als bedoeld in artikel 3.3, vijfde lid, van de Erfgoedwet.

Paragraaf 2.1.2 Aanwijzing tot gemeentelijk monument

Artikel 2.2 Aanwijzing als gemeentelijk monument

1. Het college kan besluiten een monument of archeologisch monument dat van bijzonder belang is voor de gemeente vanwege zijn schoonheid, betekenis voor de wetenschap of cultuurhistorische waarde aan te wijzen als gemeentelijk monument.
2. Dit artikel is niet van toepassing op:
 - a. rijksmonumenten en rijksarcheologische monumenten, die zijn aangewezen op grond van artikel 3.1 van de Erfgoedwet; en
 - b. monumenten en archeologische monumenten die zijn aangewezen op grond van een provinciale erfgoedverordening als bedoeld in artikel 3.17 van de Erfgoedwet.

Artikel 2.3 Voornemen tot aanwijzing

1. Een voornemen om toepassing te geven aan artikel 2.2, eerste lid, wordt door het college schriftelijk bekendgemaakt aan alle zakelijk gerechtigden op de onroerende zaak die vermeld staan in de openbare registers, bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Kadasterwet.
2. Voordat een kerkelijk monument wordt aangewezen, voert het college overleg over het voornemen met de eigenaar.

Artikel 2.4 Voorbescherming

1. De bescherming van afdeling 3.14 is van overeenkomstige toepassing op het monument of archeologisch monument ten aanzien waarvan een voornemen als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, is bekendgemaakt.
2. De voorbescherming, bedoeld in het eerste lid, vervalt op het moment van inschrijving van de aanwijzing in het gemeentelijk erfgoedregister of op het moment waarop het aanwijzingsbesluit wordt herroepen of door de bestuursrechter wordt vernietigd.

Artikel 2.5 Advies gemeentelijke adviescommissie

1. Het college vraagt over het voornemen om toepassing te geven aan artikel 2.2 advies aan de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen waarbinnen enkele leden deskundig zijn op het gebied van de monumentenzorg. De leden van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen maken geen deel uit van het gemeentebestuur.
2. De Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen betreft in ieder geval de leden die deskundig zijn op het gebied van de monumentenzorg bij het advies.
3. De Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen brengt binnen acht weken na ontvangst van de adviesaanvraag schriftelijk en deugdelijk gemotiveerd advies uit.

Artikel 2.6 Beslistermijn en inhoud aanwijzingsbesluit

1. Op de voorbereiding van het besluit over aanwijzing als gemeentelijk monument is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.
2. De Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen adviseert binnen acht weken.

3. Het college neemt het besluit zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen zes maanden.
4. De in het derde lid bedoelde termijn vangt aan met ingang van de dag waarop het ontwerpbesluit ter inzage is gelegd.
5. De aanwijzing bevat in ieder geval de plaatselijke aanduiding van het gemeentelijke monument, de datum van aanwijzing, de kadastrale aanduiding en een beschrijving van het gemeentelijke monument.

Artikel 2.7 Bekendmaking aanwijzingsbesluit aan rechthebbenden en inschrijving

1. De aanwijzing wordt schriftelijk bekendgemaakt aan alle zakelijk gerechtigden op de onroerende zaak die vermeld staan in de openbare registers, bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Kadasterwet.
2. Zodra een aanwijzing onherroepelijk is geworden wordt deze onverwijld opgenomen in het gemeentelijk erfgoedregister.

Artikel 2.8 Aanwijzing als voorlopig gemeentelijk monument

1. In een spoedeisend geval kan het college een monument of archeologisch monument aanwijzen als voorlopig gemeentelijk monument. In afwijking van artikel 2.5 wordt in dat geval aan de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen gevraagd over de vastgestelde aanwijzing als voorlopig gemeentelijk monument.
2. Een aanwijzing als voorlopig gemeentelijk monument vervalt na 26 weken of zoveel eerder als het college een besluit heeft genomen over de aanwijzing, bedoeld in artikel 2.2, eerste lid.
3. Afdeling 3.14 is van overeenkomstige toepassing vanaf het moment dat zakelijk gerechtigden schriftelijk in kennis worden gesteld van het besluit van het college tot aanwijzing van het monument of archeologisch monument als voorlopig gemeentelijk monument. Artikel 2.7 is van overeenkomstige toepassing op deze aanwijzing.

Artikel 2.9 Wijziging gemeentelijk erfgoedregister, vervallen aanwijzing monument

1. Het college kan ten aanzien van gemeentelijke monumenten en voorlopige gemeentelijke monumenten wijzigingen aanbrengen in het gemeentelijk erfgoedregister.
2. Als de wijziging ziet op het schrappen uit het register is paragraaf 2.1.2 van overeenkomstige toepassing, tenzij het monument of het archeologisch monument waarop de aanwijzing betrekking heeft als zodanig is tenietgegaan.
3. Een aanwijzing vervalt met ingang van de dag waarop het monument of het archeologisch monument waarop de aanwijzing betrekking heeft is ingeschreven in het rijksmonumentenregister of een provinciaal erfgoedregister als bedoeld in artikel 3.17, derde lid, van de Erfgoedwet. Het vervallen van de aanwijzing wordt onverwijld bijgehouden in het gemeentelijk erfgoedregister.

Paragraaf 2.1.3 De aanwijzing tot gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht

Artikel 2.10 Aanwijzing als gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht

1. De gemeenteraad kan, op voorstel van het college, stads- of dorpsgezichten aanwijzen als gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht.
2. Het college zendt het voorstel voor advies aan de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen, bedoeld in artikel 2.5, eerste lid. Artikel 2.5, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
3. De gemeenteraad beslist binnen 26 weken na verzending van het voorstel, bedoeld in het tweede lid.
4. Een aangewezen gemeentelijk stads- of dorpsgezicht wordt onverwijld opgenomen in het gemeentelijk erfgoedregister.
5. De gemeenteraad stelt ter bescherming van een op grond van het eerste lid aangewezen beschermd stads- of dorpsgezicht een bestemmingsplan vast als bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening. Bij het besluit tot aanwijzing van een beschermd stads- en dorpsgezicht kan hiertoe een termijn worden gesteld.
6. Bij het besluit tot aanwijzing van een beschermd stads- of dorpsgezicht wordt bepaald of en in hoeverre geldende bestemmingsplannen als beschermend plan in de zin van het vorige lid kunnen worden aangemerkt, dan wel of een beheersverordening als bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening kan worden vastgesteld.
7. Als een bestemmingsplan als bedoeld in het vijfde of zesde lid, opnieuw moet worden vastgesteld ingevolge artikel 3.1, tweede lid, van de Wet ruimtelijke ordening, kan de gemeenteraad in afwijking van artikel 3.1, eerste lid, van die wet, voor het desbetreffende gebied een beheersverordening als bedoeld in die wet vaststellen.
8. Dit artikel is niet van toepassing op
 - a. een beschermd stads- of dorpsgezicht dat via instructies de functie-aanduiding rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht heeft, of dat is aangewezen op grond van artikel 35, eerste lid, van de Monumentenwet 1988; of

- b. een provinciale verordening als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Artikel 2.11 Wijziging, intrekking en vervallen van de aanwijzing als gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht

1. De gemeenteraad kan, op voorstel van het college, een besluit tot aanwijzing als bedoeld in artikel 2.10, eerste lid, wijzigen of intrekken. Artikel 2.10, tweede en derde lid, is hierop van overeenkomstige toepassing, tenzij het een aanpassing van ondergeschikte betekenis betreft of het stads- of dorpsgezicht waarop aanwijzing betrekking heeft als zodanig is tenietgegaan.
2. Een aanwijzing vervalt met ingang van de dag waarop het stads- en dorpsgezicht waarop de aanwijzing betrekking heeft wordt aangewezen als:
 - a. beschermd stads- en dorpsgezicht als bedoeld in artikel 35, eerste lid, van de Monumentenwet 1988, of
 - b. beschermd stads- en dorpsgezicht op grond van een provinciale erfgoedverordening als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.
3. Zodra de wijziging, intrekking of het vervallen van een aanwijzing onherroepelijk is geworden wordt dat onverwijld bijgehouden in het gemeentelijk erfgoedregister.

Afdeling 2.2 Afvalbeheer

Artikel 2.12 Aanwijzing van de inzameldienst

1. Het college wijst de inzameldienst aan die is belast met de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen.
2. Aan de aanwijzing kunnen voorschriften worden verbonden en beperkingen worden gesteld. Paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) is niet van toepassing.
3. Het college kan nadere regels stellen over de wijze waarop de inzameldienst huishoudelijke afvalstoffen inzamelt.

Artikel 2.13 Aanwijzing van inzamelplaats

Het college draagt zorg voor ten minste één daartoe ter beschikking gestelde plaats binnen de gemeenten waarmee wordt samengewerkt, waar in voldoende mate gelegenheid wordt geboden om huishoudelijke afvalstoffen, met inbegrip van grof huishoudelijk afval, achter te laten.

Afdeling 2.3 Standplaatsen

Artikel 2.14 Aanwijzen locaties voor innemen standplaats

1. Het college kan weggedeelten of andere delen van de openbare ruimte aanwijzen die bestemd zijn voor het innemen van een standplaats, als bedoeld in afdeling 3.9 van deze verordening.
2. Deze aangewezen standplaatsen zijn opgenomen in het Marktreglement.

Afdeling 2.4 Markten

Artikel 2.15 Afgelasting of wijziging van de Markt

1. In het belang van de orde op de markt en de veiligheid van personen en goederen kan de Marktmeester:
 - a. de vergunninghouders verplichten de noodzakelijke maatregelen te treffen om de markt anders op te stellen of in te richten;
 - b. besluiten de markt niet te laten aanvangen of onmiddellijk te beëindigen.
2. Het college kan afwijken van de tijden en plaatsen genoemd in het inrichtingsplan en bepalen dat om dringende redenen een markt tijdelijk zal plaatsvinden op:
 - a. een andere dag;
 - b. een andere tijd, of;
 - c. een andere plaats.
3. Op officieel erkende feestdagen wordt geen markt gehouden.

Hoofdstuk 3 Activiteiten in de fysieke leefomgeving

Afdeling 3.1 Inleidende bepalingen

Paragraaf 3.1.1 Algemene bepalingen

Artikel 3.1 Toepassingsbereik

Dit hoofdstuk gaat over activiteiten met gevolgen voor de fysieke leefomgeving.

Artikel 3.2 Normadressaat

Aan dit hoofdstuk wordt voldaan door degene die de activiteit verricht, tenzij anders bepaald. Diegene draagt zorg voor de naleving van de regels over de activiteit.

Artikel 3.3 Specifieke zorgplicht

Degene die een activiteit als bedoeld in artikel 1.2 verricht en weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat die activiteit nadelige gevolgen kan hebben voor de belangen met het oog waarop de regels over die activiteit zijn gesteld, is verplicht:

- a. alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van diegene kunnen worden gevraagd om die gevolgen te voorkomen;
- b. voor zover deze niet kunnen worden voorkomen: die gevolgen zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken, en
- c. als die gevolgen onvoldoende kunnen worden beperkt: die activiteit achterwege te laten voor zover dat redelijkerwijs van diegene kan worden gevraagd.

Artikel 3.4 Vergunningplicht

Activiteiten waarvoor op grond van deze verordening een vergunning nodig is, mogen niet worden uitgevoerd zonder of voordat die vergunning is verleend, of in afwijking van de verleende vergunning.

Artikel 3.5 Ongewoon voorval

1. Het college wordt onverwijld geïnformeerd over een ongewoon voorval.
2. Zodra de volgende gegevens en bescheiden bekend zijn, worden ze verstrekt aan het college:
 - a. informatie over de oorzaken van het ongewoon voorval en de omstandigheden waaronder het ongewoon voorval zich heeft voorgedaan;
 - b. informatie over de vrijgekomen stoffen en hun eigenschappen;
 - c. andere gegevens die nodig zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor de fysieke leefomgeving te kunnen inschatten; en
 - d. informatie over de maatregelen die zijn getroffen of worden overwogen om de nadelige gevolgen van het ongewoon voorval te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken.
3. Dit artikel is niet van toepassing op een ongewoon voorval als bedoeld in artikel 17.1 van de Wet milieubeheer.

Paragraaf 3.1.2 Bepalingen ten aanzien van vergunningen

Artikel 3.6 Algemene aanvraagvereisten

1. Bij een aanvraag voor een (omgevings)vergunning of ontheffing worden de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:
 - a. een beschrijving van de activiteit waarvoor vergunning of ontheffing wordt gevraagd;
 - b. het telefoonnummer van de aanvrager;
 - c. het adres, de kadastrale aanduiding of coördinaten op de locatie waarop de activiteit wordt verricht;
 - d. een aanduiding van de begrenzing van de locatie waarop de activiteit wordt verricht;
 - e. als de aanvraag elektronisch wordt ingediend: het e-mailadres van de aanvrager of van een gemachtigde.
2. Indien de aanvraag betrekking heeft op een bodemgevoelig gebouw op een bodemgevoelige locatie moet aanvrager in aanvulling op het eerste lid:
 - a. het bodemonderzoek aanleveren in pdf-formaat en in de laatste xml-versie.
3. Het college kan nadere eisen verbinden aan de in te dienen gegevens en bescheiden bij een aanvraag voor een (omgevings)vergunning of ontheffing.

Artikel 3.7 Voorschriften en beperkingen

1. Aan een vergunning of ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden. Deze voorschriften en beperkingen strekken slechts tot bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of ontheffing is vereist.

2. Degene aan wie een vergunning of ontheffing is verleend, is verplicht de daaraan verbonden voorschriften en beperkingen na te komen.

Artikel 3.8 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing

De vergunning of ontheffing is persoonlijk, tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald.

Artikel 3.9 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing

1. De vergunning of ontheffing kan worden ingetrokken of gewijzigd als:
 - a. ter verkrijging daarvan onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt;
 - b. op grond van een verandering van de omstandigheden of inzichten opgetreden na het verlenen van de vergunning of ontheffing, intrekking of wijziging noodzakelijk is vanwege het belang of de belangen ter bescherming waarvan de vergunning of ontheffing is vereist;
 - c. de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften en beperkingen niet zijn of worden nagekomen;
 - d. van de vergunning of ontheffing geen gebruik wordt gemaakt binnen of gedurende een daarin gestelde termijn dan wel, bij het ontbreken van een gestelde termijn, binnen een redelijke termijn; of
 - e. de houder of zijn rechtverkrijgende dit verzoekt.
2. Naast deze intrekking- en wijzigingsgronden kunnen voor specifieke vergunningen of ontheffingen nog aanvullende gronden gelden.

Artikel 3.9a Vervallen van vergunning of ontheffing

1. Een vergunning of ontheffing vervalt, wanneer:
 - a. sinds haar verlening deze onherroepelijk is geworden, zes maanden zijn verlopen zonder dat handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning of ontheffing;
 - b. gedurende een jaar anders dan wegens overmacht geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning of ontheffing;
 - c. de verlening van een vergunning of ontheffing, strekkende tot vervanging van eerst bedoelde vergunning of ontheffing, van kracht is geworden.

Artikel 3.10 Termijnen

1. De vergunning of ontheffing geldt voor onbepaalde tijd, tenzij bij de vergunning of ontheffing anders is bepaald of de aard van de vergunning of ontheffing zich daartegen verzet.
2. De aard van de vergunning of ontheffing verzet zich in ieder geval tegen gelding voor onbepaalde tijd als het aantal vergunningen of ontheffingen is beperkt en het aantal mogelijke aanvragers het aantal beschikbare vergunningen of ontheffingen overtreft.

Artikel 3.11 Weigeringsgronden

1. De vergunning wordt geweigerd als:
 - a. de aanvrager geen belang heeft bij de vergunning; of
 - b. door gebruikmaking van de vergunning duidelijk strijd ontstaat met andere wettelijke voorschriften.
2. Een vergunning of ontheffing kan in ieder geval worden geweigerd in het belang van:
 - a. de openbare orde;
 - b. de openbare veiligheid;
 - c. de volksgezondheid;
 - d. de bescherming van het milieu.
3. Een vergunning of ontheffing kan ook worden geweigerd als:
 - a. de aanvraag daarvoor minder dan drie weken voor de beoogde datum van de beoogde activiteit is ingediend en daardoor een behoorlijke behandeling van de aanvraag niet mogelijk is; of
 - b. indien ter verkrijging daarvan onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt.
4. Het bevoegde bestuursorgaan of het bevoegd gezag kan, onverminderd het elders in deze verordening bepaalde, een vergunning of ontheffing weigeren, indien de aanvrager voorschriften, verbonden aan een eerdere vergunning of ontheffing voor een soortgelijke activiteit of beperkingen waaronder zo'n vergunning of ontheffing is verleend, niet heeft nageleefd en het vermoeden gerechtvaardigd is dat indien de gevraagde vergunning of ontheffing wordt verleend, hij ook daaraan verbonden voorschriften of beperkingen waaronder zij zou worden verleend, niet zal naleven.

Afdeling 3.2 Bouwactiviteiten, aanlegactiviteiten, sloopactiviteiten

Artikel 3.12 Verbod tot bouwen op verontreinigde bodem

Op een bodem die zodanig is verontreinigd dat schade of gevaar is te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers, mag niet worden gebouwd voor zover dat bouwen betrekking heeft op een bouwwerk:

- a. waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen zullen verblijven;
- b. voor het bouwen waarvan een omgevingsvergunning voor het bouwen is vereist; en
 1. dat de grond raakt, of
 2. waarvan het bestaande, niet-wederrechtelijke gebruik niet wordt gehandhaafd.

Artikel 3.13 Voorwaarden omgevingsvergunning voor het bouwen

1. Het college kan voorwaarden aan de omgevingsvergunning voor het bouwen verbinden, als zij van oordeel is dat de bodem niet geschikt is voor het beoogde doel, maar door het stellen van voorwaarden alsnog geschikt kan worden gemaakt.
2. Voor het vormen van dit oordeel maakt het college gebruik van een onderzoeksrapport en/of andere bij haar bekende onderzoeksresultaten zoals bedoeld in artikel 2.4 Regeling omgevingsrecht, dan wel een saneringsplan op grond van artikel 39, eerste en tweede lid, van de Wet bodembescherming.
3. Deze voorwaarden kunnen worden gesteld onverminderd het bepaalde in artikel 2.4 van de Regeling omgevingsrecht.

Artikel 3.14 Het onderzoek naar bodemverontreiniging

1. Het onderzoek betreffende de bodemgesteldheid als bedoeld in artikel 8, vierde lid, van de Woningwet bestaat in ieder geval uit de resultaten van een recent milieuhygiënisch bodemonderzoek verricht volgens NEN 5740:2009+A1:2016 nl, in overeenstemming met het onderzoeksprotocol dat volgt uit figuur 1. Als op basis van het onderzoek aanleiding bestaat te veronderstellen dat asbest, daaronder mede begrepen asbestvezels, -deeltjes of -stof, in de bodem aanwezig is, vindt het onderzoek mede plaats op de wijze als voorzien in NEN 5707:2015 nl.
2. De plicht tot het indienen van een onderzoeksrapport, bedoeld in artikel 2.4 van de Regeling omgevingsrecht, geldt niet als het bouwen betrekking heeft op een bouwwerk dat naar aard en omvang gelijk is aan een bouwwerk als genoemd in de artikelen 2 of 3 van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht. Deze verwijzing geldt niet voor de hoogtebepalingen in de artikelen 2 en 3 van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht.
3. Het bevoegd gezag staat een geheel of gedeeltelijk afwijken van de plicht tot het indienen van een onderzoeksrapport, bedoeld in artikel 2.4 van de Regeling omgevingsrecht, toe als voor toepassing van artikel 3.12 bij het bevoegd gezag reeds bruikbare recente onderzoeksresultaten beschikbaar zijn.
4. Het bevoegd gezag kan een gedeeltelijk afwijken van de plicht tot het indienen van een onderzoeksrapport, bedoeld in artikel 2.4 van de Regeling omgevingsrecht, toestaan voor een bouwwerk met een beperkte instandhoudingstermijn als bedoeld in artikel 2.23 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 5.16 van het Besluit omgevingsrecht als uit het in NEN 5725, uitgave 2009, bedoelde vooronderzoek naar het historisch gebruik en de bodemgesteldheid blijkt dat de locatie onverdacht is of dat de gerezen verdenkingen een volledig veldonderzoek volgens NEN 5740:2009+A1:2016 nl niet rechtvaardigen.
5. Als het bouwen pas kan plaatsvinden nadat de aanwezige bouwwerken zijn gesloopt, dient het bodemonderzoek plaats te vinden nadat is gesloopt en voordat met de bouw wordt begonnen.

Afdeling 3.3 Milieubelastende activiteiten

Paragraaf 3.3.1 Festiviteiten en geluid en licht

Artikel 3.15 Aanwijzing collectieve festiviteiten

1. De geluidsnormen bedoeld in de artikelen 2.17, 2.17a, 2.19, 2.19a en 2.20 van het Activiteitenbesluit milieubeheer gelden niet voor de volgende collectieve festiviteiten: Oudejaarsavond, de vrijdag en zaterdag direct voorafgaande aan carnaval en de drie carnavalsdagen.
2. Als een collectieve festiviteit redelijkerwijs niet te voorzien was, kan het college een festiviteit terstond als collectieve festiviteit als bedoeld in het eerste lid aanwijzen.
3. Het equivalente geluidsniveau LAeq veroorzaakt door een inrichting bedraagt niet meer dan 50 dB(A), gemeten op de gevel van gevoelige gebouwen op een hoogte van 1,5 meter.
4. Het equivalente geluidsniveau LAeq veroorzaakt door een inrichting bedraagt niet meer dan 35 dB(A), in in- en aanpandige gevoelige gebouwen.
5. De geluidswaarde als bedoeld in het derde lid is inclusief versterkte muziek en exclusief 10 dB(A) toeslag vanwege muziekcorrectie. Tevens wordt de bedrijfsduurcorrectie buiten beschouwing gelaten.

6. Op de dagen als bedoeld in het eerste lid dient het ten gehore brengen van extra muziek hoger dan de geluidsnorm, bedoeld in de artikelen 2.17, 2.17a, 2.19, 2.19a en 2.20 van het Activiteitenbesluit milieubeheer uiterlijk om 01.00 uur te worden beëindigd.
7. De aanwijzing van een collectieve festiviteit, als bedoeld in lid 1, is niet van toepassing op een terras of buitenterrein van een inrichting, met uitzondering van het buitenterrein behorende bij een sport- en/of recreatie-inrichting.

Artikel 3.16 Melding incidentele festiviteiten

1. Het is een inrichting toegestaan maximaal 6 incidentele festiviteiten per kalenderjaar te houden waarbij de geluidsnormen als bedoeld in de artikelen 2.17, 2.17a, 2.19, 2.19a en 2.20 van het Activiteitenbesluit niet van toepassing zijn, mits de houder van de inrichting ten minste vijf werkdagen voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld.
2. Het college stelt een formulier vast voor het doen van een kennisgeving.
3. De kennisgeving wordt geacht te zijn gedaan wanneer het formulier, volledig en naar waarheid ingevuld, tijdig is ingeleverd op de plaats op dat formulier vermeld.
4. De kennisgeving wordt tevens geacht te zijn gedaan wanneer het college op verzoek van de houder van een inrichting een incidentele festiviteit, die redelijkerwijs niet te voorzien was, terstond toestaat.
5. Het equivalente geluidsniveau LAeq veroorzaakt door de inrichting bedraagt niet meer dan 50 dB(A), gemeten op de gevel van geluidgevoelige gebouwen op een hoogte van 1,5 meter.
6. Het equivalente geluidsniveau LAeq veroorzaakt door de inrichting bedraagt niet meer dan 35 dB(A), in in- en aanpandige geluidgevoelige gebouwen.
7. De geluidswaarde als bedoeld in het vijfde lid is inclusief versterkte muziek en exclusief 10 dB(A) toeslag vanwege muziekcorrectie. Tevens wordt de bedrijfsduurcorrectie buiten beschouwing gelaten.
8. Op de dagen als bedoeld in het eerste lid dient het ten gehore brengen van extra muziek –hoger dan de geluidsnorm als bedoeld in de artikelen 2.17, 2.17a, 2.19, 2.19a en 2.20 uiterlijk om 01.00 uur te worden beëindigd.
9. De geluidsnorm als bedoeld in het vijfde lid geldt voor het bebouwde gedeelte van de inrichting en niet voor de buitenruimte, met uitzondering van het buitenterrein behorende bij een sport- en/of recreatie-inrichting.
10. Bij het ten gehore brengen van muziekgeluid blijven deuren en ramen gesloten, behoudens voor het onmiddellijk doorlaten van personen of goederen.

Artikel 3.17 Wijze van geluidmeten

1. Metingen en berekeningen ter controle van de eerdergenoemde geluidsniveaus worden gedaan volgens de HMRI-99.
2. In tegenstelling tot de HMRI-99 worden op het gemeten signaal in dB(A) of dB(C) geen correcties meer toegepast.
3. In tegenstelling tot de HMRI-99 mogen metingen ook worden uitgevoerd met een, volgens de specificaties van IEC-publicatie 60651, type 2 geluidsniveaumeter.
4. Metingen in de buitenlucht vinden plaats op een hoogte van minimaal 1,5 meter en maximaal 2 meter boven het plaatselijk maaiveld.
5. Metingen in geluidgevoelige ruimten vinden plaats op minstens 1,5 meter boven de vloer, 1,5 meter van ramen en 1 meter van muren.
6. Als het geluidsniveau op de gevel van een geluidgevoelig gebouw wordt vastgesteld, wordt de gevel op de begane grond ook als gevel van het geluidgevoelig gebouw gezien als geluidgevoelige ruimten alleen op de hoger gelegen etages aanwezig zijn.

Artikel 3.18 Geluidhinder door motorvoertuigen en bromfietsen

Het is verboden buiten een inrichting zich met een motorvoertuig of een bromfiets zodanig te gedragen, dat daardoor voor een omwonende of overigens voor de omgeving geluidhinder ontstaat.

Artikel 3.19 Geluidhinder door vrachtauto's

1. Het is verboden een vrachtauto als bedoeld in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 op zodanige wijze te laden of te lossen dat daardoor voor een omwonende of overigens voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het in lid 1 bedoelde verbod.

Artikel 3.20 Overige geluidhinder

1. Het is verboden buiten een inrichting op een zodanige wijze toestellen of geluidsapparaten in werking te hebben of handelingen te verrichten dat voor een omwonende of voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt.
2. Het college kan van het in het eerste lid van dit artikel bepaalde ontheffing verlenen.

3. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet geluidhinder, de Zondagswet, de Wet openbare manifestaties, het Vuurwerkbesluit, het Bouwbesluit 2012 of de Omgevingsverordening van de provincie Limburg.
4. Voor evenementen die op grond van artikel 2:25 APV Meerssen vergunningsplichtig of meldingsplichtig zijn, gelden de volgende voorschriften:
 - a. het maximale geluidsniveau van versterkte muziek mag niet meer dan 90 dB(A) bedragen (gemeten in de meterstand fast), gemeten op 3 meter afstand van de geluidboxen;
 - b. de toegestane begintijd geluidproductie op zondagen, 2e Paasdag, 2e Pinksterdag, 1e en 2e Kerstdag, Goede vrijdag en Nieuwjaarsdag is niet eerder dan 13.00 uur tenzij een onthefing op grond van de Zondagswet is verleend. Voor de overige dagen is de toegestane de begintijd niet eerder dan 09.00 uur;
 - c. de uiterste eindtijd geluidproductie voor een vergunningsplichtig evenement is 01.00 uur. Voor een meldingsplichtig evenement is dit 24.00 uur;
 - d. kerkdiensten mogen niet worden verstoord door geluidproductie als gevolg van vergunnings- of meldingsplichtige evenementen;
 - e. de omwonenden van de evenementenlocatie worden tenminste vijf werkdagen voorafgaand aan het evenement op de hoogte gesteld door de organisator over het feit dat muziek ten gehore wordt gebracht en de begin- en eindtijden.

Paragraaf 3.3.2 Overige milieubelastende activiteiten

Artikel 3.21 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen en dergelijke

1. In het belang van het uiterlijk aanzien van de gemeente, ter voorkoming of opheffing van overlast of ter voorkoming van schade aan de openbare gezondheid is het niet toegestaan op door het college aangewezen plaatsen, buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer, in de open lucht of buiten de weg, de volgende voorwerpen of stoffen op te slaan, te plaatsen of aanwezig te hebben:
 - a. onbruikbare, of aan hun oorspronkelijke bestemming onttrokken voer- of vaartuigen of onderdelen daarvan;
 - b. bromfietsen en motorvoertuigen of onderdelen daarvan;
 - c. mestopslag, gierkelders of andere verzamelplaatsen van vuil, ingekuild gras, loof of pulp, of ingekuilde landbouwproducten, afbraakmaterialen en oude metalen.
2. Het college kan bij de aanwijzing nadere regels stellen.
3. Dit artikel is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door of krachtens de Wet ruimtelijke ordening of de Omgevingsverordening van de provincie Limburg.

Afdeling 3.4 Activiteiten op of bij wateren of bij wegen in beheer bij de gemeente

Paragraaf 3.4.1 Algemene bepalingen met betrekking tot wateren

Artikel 3.22 Voorwerpen op, in of boven openbaar water

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een voorwerp, niet zijnde een voorwerp als bedoeld in het tweede lid of een vaartuig, op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben.
2. Het is verboden op, in of boven openbaar water voorwerpen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard te plaatsen, aan te brengen of te hebben, als deze door hun omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging gevaar opleveren voor de bruikbaarheid van het openbaar water of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van het openbaar water.
3. De verboden zijn niet van toepassing op situaties waarin voorzien wordt door het Wetboek van Strafrecht, de Scheepvaartverkeerswet, het Binnenvaartpolitiereglement, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de Waterwet, de Vaarwegenverordening van de provincie Limburg of het bepaalde bij of krachtens de Telecommunicatiewet.

Artikel 3.23 Beschadigen van waterstaatswerken

1. Het is verboden schade toe te brengen aan of veranderingen aan te brengen in de toestand van openbare wateren, havens, dijken, wallen, kaden, trekpaden, beschoeiingen, oeverbegroeiing, bruggen, zetten, duikers, pompen, waterleidingen, gordingen, aanleppalen, stootpalen, bakens of sluizen die bij de gemeente in beheer zijn.
2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, het Binnenvaartpolitiereglement, de Waterwet of de Vaarwegenverordening van de provincie Limburg.

Artikel 3.24 Reddingsmiddelen

Het is verboden een voor het redden van drenkelingen bestemd en daartoe bij het water aangebracht voorwerp te gebruiken voor een ander doel dan wel voor dadelijk gebruik ongeschikt te maken.

Artikel 3.25 Veiligheid op het water

1. Het is aan een ieder die zich als bader of zwemmer in het openbaar water ophoudt, verboden zich zodanig te gedragen dat het scheepvaartverkeer daarvan hinder of gevaar kan ondervinden.
2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Binnenvaartpolitie-reglement, de Waterwet of de Vaarwegenverordening van de provincie Limburg.

Artikel 3.26 Overlast aan vaartuigen

1. Het is verboden zich zonder redelijk doel vast te houden aan een vaartuig in openbaar water, daarop te klimmen of zich daarop of daarin te begeven of te bevinden.
2. Het is aan degene die daartoe niet bevoegd is verboden een vaartuig, liggend in of aan een openbaar water, los te maken.

Paragraaf 3.4.2 Ligplaatsen voor pleziervaartuigen

Artikel 3.27 Ligplaats vaartuigen

1. Het is verboden met een vaartuig een ligplaats in te nemen of te hebben dan wel een ligplaats voor een vaartuig beschikbaar te stellen op door het college aangewezen gedeelten van openbaar water.
2. Het college kan aan het innemen, hebben of beschikbaar stellen van een ligplaats met dan wel voor een vaartuig op niet krachtens het eerste lid aangewezen gedeelten van openbaar water:
 - a. nadere regels stellen in het belang van de openbare orde, volksgezondheid, veiligheid, milieuhygiëne en het uiterlijk aanzien van de gemeente;
 - b. beperkingen stellen aan soort en aantal vaartuigen.
3. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Woningwet, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Wet milieubeheer, het Binnenvaartpolitie-reglement, de Waterwet, de Vaarwegenverordening van de provincie Limburg.
4. Het college kan aan de rechthebbende op een vaartuig aanwijzingen geven met betrekking tot het innemen, veranderen of gebruik van een ligplaats in het belang van de openbare orde, volksgezondheid, veiligheid, de milieuhygiëne en het uiterlijk aanzien van de gemeente.
5. De rechthebbende op een vaartuig is verplicht alle door het college gegeven aanwijzingen met betrekking tot het innemen, veranderen of gebruik van een ligplaats op te volgen.

Paragraaf 3.4.3 Bruikbaarheid, uiterlijk aanzien en veilig gebruik van openbare ruimten

Artikel 3.28 Voorwerpen op, aan of boven de weg de weg

1. Het is verboden zonder vergunning van het bevoegde bestuursorgaan de weg of een weggedeelte anders te gebruiken dan overeenkomstig de publieke functie daarvan.
2. De vergunning wordt verleend als omgevingsvergunning door het bevoegd gezag als het in het eerste lid bedoelde gebruik een activiteit betreft als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder j of k, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 3.11 kan een vergunning worden geweigerd:
 - a. als het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg, gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg;
 - b. als het beoogde gebruik hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand; of
 - c. in het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van een in de nabijheid gelegen onroerende zaak.
4. Het verbod zoals bedoeld in lid 1, is niet van toepassing op de volgende categorieën, mits van toepassing, de daartoe benodigde vergunning is verleend:
 - a. evenementen als bedoeld in artikel 2:25 van de Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente Meerssen;
 - b. standplaatsen als bedoeld in artikel 3.79 en artikel 3.86 van deze verordening;
 - c. terrassen, als bedoeld in artikel 2:27 lid 2 van de Algemene Plaatselijke Verordening Meerssen;
 - d. situaties waarin wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of de Wegenverordening provincie Limburg.

5. Het verbod is voorts niet van toepassing op de volgende voorwerpen, mits wordt voldaan aan de krachtens het zevende lid gestelde nadere regels:
 - a. vlaggen, wimpels en vlaggenstokken;
 - b. zonneschermen;
 - c. voorwerpen of stoffen, die noodzakelijkerwijze kortstondig op de weg gebracht worden in verband met laden of lossen ervan;
 - d. voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard;
 - e. uitstallingen;
 - f. voorwerpen en materialen ten behoeve van werkzaamheden;
 - g. aankondigingen ten behoeve van evenementen;
 - h. plantenbakken en banken.
6. Het is verboden reclameborden in de vorm van driehoeksborden te plaatsen als:
 - a. de situatie niet voldoet aan de krachtens het zevende lid gestelde nadere regels;
 - b. daarvan niet melding is gedaan op de wijze zoals beschreven in de krachtens het zevende lid gestelde nadere regels.
7. Het college stelt nadere regels voor de categorieën, bedoeld in het vijfde en zesde lid.
8. De weigeringsgrond, bedoeld in het derde lid, onder a, is niet van toepassing als in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994;
9. De weigeringsgrond, bedoeld in het derde lid, onder b, is niet van toepassing op bouwwerken;
10. De weigeringsgrond, bedoeld in het derde lid, onder c, is niet van toepassing als in de voorkoming van overlast wordt voorzien door de Wet milieubeheer;
11. In dit artikel wordt onder bevoegd bestuursorgaan verstaan het college of, voor zover het betreft voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven als bedoeld in artikel 174 van de Gemeentewet, de burgemeester.
12. Op de aanvraag om een vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 3.29 Het maken of veranderen van een uitweg

1. Het is verboden zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning:
 - a. een uitweg te maken naar een weg;
 - b. van de weg gebruik te maken voor het hebben van een uitweg;
 - c. verandering te brengen in een bestaande uitweg naar of uit de weg; of
 - d. het gebruik van een uitweg te veranderen.
2. De vergunning kan worden geweigerd in het belang van:
 - a. ter voorkoming van gevaar voor het verkeer op de weg;
 - b. als de uitweg zonder noodzaak ten koste gaat van een openbare parkeerplaats;
 - c. als door de uitweg het openbaar groen op onaanvaardbare wijze wordt aangetast; of
 - d. als er sprake is van een uitweg van een perceel dat al door een andere uitweg wordt ontsloten, en de aanleg van deze tweede uitweg ten koste gaat van een openbare parkeerplaats of het openbaar groen.
3. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de Keur Waterschap Limburg of de Wegenverordening van de provincie Limburg.

Artikel 3.30 (Omgevings)vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg

1. Het is verboden zonder of in afwijking van een vergunning van het bevoegde bestuursorgaan een weg aan te leggen, de verharding daarvan op te breken, in een weg te graven of te spitten, aard of breedte van de wegverharding te veranderen of anderszins verandering te brengen in de wijze van aanleg van een weg.
2. De vergunning wordt verleend als omgevingsvergunning door het bevoegd gezag, als de activiteiten zijn verboden bij een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit.
3. Het verbod is niet van toepassing voor zover in opdracht van een bestuursorgaan of openbaar lichaam werkzaamheden worden verricht.
4. Het verbod is voorts niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Wegenwet de Wet beheer rijkswaterstaatwerken, de Wegenverordening Provincie Limburg, of het bepaalde bij of krachtens de Telecommunicatiewet.
5. Op de aanvraag om een vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 3.31 Hinderlijke beplanting of gevaarlijk voorwerp

Het is verboden beplanting of een voorwerp aan te brengen of te hebben op zodanige wijze dat aan het wegverkeer het vrije uitzicht wordt belemmerd of voor het wegverkeer hinder of gevaar ontstaat.

Artikel 3.32 Openen straatkolken en dergelijke

Het is aan degene die daartoe niet bevoegd is verboden een straatkolk, rioolput, brandkraan of een andere afsluiting die behoort tot een openbare nutsvoorziening, te openen, onzichtbaar te maken of af te dekken.

Artikel 3.33 Kelderingen, koekoeken en dergelijke

1. Kelderingen, koekoeken, indiepingen en andere lager dan de aangrenzende weg gelegen betreedbare delen van een bouwwerk, mogen geen gevaar opleveren voor de veiligheid van de weggebruikers.
2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 427, aanhef en onder 1 of 3, van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 3.34 Rookverbod in bossen en natuurgebieden

1. Het is verboden in bossen en natuurgebieden of binnen een afstand van dertig meter daarvan:
 - a. te roken gedurende een door het college aangewezen periode;
 - b. voor zover het de open lucht betreft, brandende of smeulende voorwerpen te laten vallen, weg te werpen of te laten liggen.
2. De verboden in het eerste lid zijn niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door artikel 429, aanhef en onder 3, van het Wetboek van Strafrecht.
3. De verboden zijn voorts niet van toepassing voor zover het roken plaatsvindt in gebouwen en aangrenzende erven.

Artikel 3.35 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp

1. Het is verboden op, aan of boven het voor voetgangers of (brom)fietsers bestemde deel van de weg op enigerlei wijze prikkeldraad, schrikdraad, puntdraad of andere scherpe voorwerpen aan te brengen of te hebben hangen lager dan 2,2 meter boven dat gedeelte van de weg.
2. Het in het eerste lid van dit artikel gestelde verbod geldt niet t.a.v. prikkeldraad, schrikdraad, puntdraad of andere scherpe voorwerpen, die op grotere afstand dan 0,25 m uit de uiterste boord van de weg, op van de weg af gerichte delen van een afscheiding zijn aangebracht.
3. Het verbod in het eerste lid geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994.

Artikel 3.36 Voorzieningen voor verkeer en verlichting

1. De rechthebbende op een bouwwerk is verplicht toe te laten dat op of aan dat bouwwerk voorwerpen, borden of voorzieningen ten behoeve van het verkeer of de openbare verlichting worden aangebracht, onderhouden, gewijzigd of verwijderd.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Waterstaatswet 1900, de Ontheffingswet of de Belemmeringenwet Privaatrecht.

Artikel 3.36a Verwijdering e.d. voorzieningen voor verkeer en verlichting

1. Het is aan degene die daartoe niet bevoegd is verboden een bord of een andere voorziening ten behoeve van het openbaar verkeer, de openbare verlichting of enig ander belang dat tot de huishouding van de gemeente behoort te verwijderen, te wijzigen, te beschadigen, de werking ervan te beletten of te belemmeren.
2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voorzover in de daarin geregelde onderwerpen wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 3.37 Objecten onder hoogspanningslijn

1. Het is verboden binnen een afstand van zes meter aan weerszijden van voor stroomgeleiding bestemde draden van bovengrondse hoogspanningslijnen voorwerpen, opgaand houtgewas of andere objecten, die niet zijn aan te merken als bouwwerken, hoger dan twee meter te plaatsen of te hebben.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod als de elektrische spanning van de bovengrondse hoogspanningslijn dat toelaat.
3. Het verbod is niet van toepassing op objecten die deel uitmaken van de hoogspanningslijn.

Artikel 3.38 Veiligheid op het ijs

1. Het is niet toegestaan:

- a. ijsvlakten die voor het publiek toegankelijk zijn te beschadigen, te verontreinigen, te versperren of het verkeer daarop op welke manier dan ook te belemmeren of in gevaar te brengen;
 - b. bakens of andere voorwerpen ten behoeven van de veiligheid op de ijsvlakten als bedoeld onder a, te verplaatsen, weg te halen, te beschadigen of op welke manier dan ook het gebruik daarvan te verhinderen of te belemmeren.
2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht of de Omgevingsverordening van de provincie Limburg.

Artikel 3.39 Aansprakelijkheid

1. Door het gebruik van de openbare weg of openbaar gebied mag geen schade worden toegebracht aan deze weg of dit gebied.
2. De gebruiker dient, na afloop van het gebruik, de openbare weg of openbaar gebied en de directe omgeving daarvan schadevrij en opgeruimd achter te laten. Doet de gebruiker dit niet, dan zal het terrein op zijn kosten door de gemeente worden opgeruimd en/of hersteld.

Afdeling 3.5 Afvalbeheer

Artikel 3.40 Begripsomschrijvingen

In deze verordening en daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. wet: Wet milieubeheer;
- b. inzamelen: de activiteiten gericht op het ophalen of innemen van afvalstoffen die binnen de gemeente ter inzameling worden aangeboden en het feitelijk ophalen en innemen daarvan;
- c. ter inzameling aanbieden: de wijze van overdragen van afvalstoffen aan een inzamelende persoon of instantie, inclusief het achterlaten van afvalstoffen in daartoe door of vanwege de inzamelende persoon of instantie geplaatste inzamelmiddelen of -voorzieningen of op een daartoe aangewezen plaats;
- d. inzamelmiddel: een door het college voor de inzameling van afvalstoffen bestemd hulp- of bewaarmiddel, bijvoorbeeld een gemeentelijke restafval-zak, PMD-zak, luierzak, GFT-container of GFT-emmer ten behoeve van één huishouden;
- e. inzamelvoorziening: een door het college voor de inzameling van afvalstoffen bestemd(e) bewaarmiddel of - plaats, bijvoorbeeld een verzamelcontainer, brengvoorziening of milieupark, ten behoeve van meerdere huishoudens;
- f. inzameldienst: de krachtens artikel 2, eerste lid, aangewezen inzameldienst, belast met de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen;
- g. andere inzamelaars: de krachtens artikel 2, tweede lid, aangewezen personen en instanties, belast met het afzonderlijk inzamelen van categorieën huishoudelijke afvalstoffen;
- h. gebruiker van een perceel: degene die in de gemeente feitelijk gebruik maakt van een perceel ten aanzien waarvan ingevolge artikel 10.21 en artikel 10.22 van de Wet milieubeheer een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt;
- i. straatafval: huishoudelijke afvalstoffen van zeer beperkte omvang en gewicht, zoals proppen, papier, sigarettenpeuken, kauwgom, plastic bekertjes en blikjes, verpakkingsmateriaal, etenswaren, niet zijnde klein chemisch afval, ontstaan buiten een perceel.

Artikel 3.41 Aanwijzing activiteiten

1. Als activiteiten als bedoeld in artikel 1.2 worden aangewezen:
 - a. het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen;
 - b. het ter inzameling aanbieden, overdragen en achterlaten van huishoudelijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen;
 - c. het inzamelen van de kadavers van gezelschapsdieren;
 - d. andere activiteiten met afvalstoffen, met uitzondering van activiteiten in een inrichting; en
 - e. activiteiten waardoor zwerfafval kan ontstaan.
2. In afwijking van artikel 1.2, tweede lid, zijn de regels in deze paragraaf ook van toepassing op het inzamelen van afvalstoffen dat wordt verricht door of vanwege de gemeente Meerassen voor de uitoefening van een publiekrechtelijke taak.

Artikel 3.42 Specifieke zorgplicht

De zorgplicht, bedoeld in artikel 3.3, houdt voor de activiteiten, bedoeld in artikel 3.41 in ieder geval in dat:

1. geen hinder of verontreiniging van het milieu of een weg wordt veroorzaakt door een afvalstof:
 - a. op of in de bodem of op een weg te brengen, te storten, te houden, achter te laten of anderszins daar te plaatsen; of

- b. te vervoeren of te laden of te lossen.
2. het ontstaan van zwerfafval wordt voorkomen door:
 - a. op of bij een locatie waar eet- of drinkwaren worden verkocht, die ter plaatse kunnen worden genuttigd, een voor het publiek toegankelijke afvalbak beschikbaar te hebben en door deze tijdig te legen;
 - b. etenswaren, verpakkingen, afval en andere materialen, afkomstig van een locatie als bedoeld onder a, binnen een straal van 25 meter van die locatie zo vaak als nodig te verwijderen;
 - c. huishoudelijke afvalstoffen van beperkte omvang en gewicht niet achter te laten in de openbare ruimte, anders dan in daartoe bestemde afvalbakken of andere middelen ter inzameling van die afvalstoffen;
 - d. drukwerk, inclusief de verpakking, dat onder het publiek wordt verspreid en in de openbare ruimte wordt achtergelaten, onverwijld op te ruimen;
 - e. afvalstoffen of inzamelmiddelen met afvalstoffen die klaar staan voor inzameling niet te doorzoeken, te verspreiden, te schoppen of omver te stoten.
 3. als verontreiniging van het milieu of een weg is ontstaan door het verrichten van een activiteit, alle maatregelen worden getroffen om die verontreiniging ongedaan te maken of zoveel mogelijk te beperken;
 4. geen afvalstoffen op een voor het publiek waarneembare plaats in de open lucht worden opgeslagen, tenzij dat opslaan in overeenstemming is met de regels in deze verordening en de daarvoor geldende rijksregels.

Artikel 3.43 Regulering van andere inzamelaars

1. Het is voor anderen dan de inzameldienst verboden huishoudelijke afvalstoffen in te zamelen, tenzij de inzamelaar:
 - a. daartoe is aangewezen door het college;
 - b. bij nadere regels van het college van het verbod is vrijgesteld; of
 - c. verplicht is tot inname, bedoeld in artikel 9.5.2, derde lid, aanhef en onderdeel b, of vierde lid, van de Wet milieubeheer.
2. Op de aanwijzing van een inzamelaar, bedoeld in het eerste lid, onder a, is artikel 2.12, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 3.44 Algemene verboden

Het is verboden huishoudelijke afvalstoffen:

- a. ter inzameling aan te bieden aan een ander dan de inzameldienst of een inzamelaar als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid;
- b. over te dragen aan een ander dan een inzamelaar als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid ; of
- c. achter te laten op een andere plaats dan de inzamelplaats, bedoeld in artikel 2.13.

Artikel 3.45 Gescheiden afvalinzameling

1. Door de inzameldienst of andere inzamelaars worden de volgende categorieën huishoudelijke afvalstoffen afzonderlijk ingezameld:
 - a. groente-, fruit- en tuinafval;
 - b. klein chemisch afval inclusief afgewerkte olie;
 - c. glas met kleurscheiding;
 - d. oud papier en karton;
 - e. kunststof verpakkingen;
 - f. textiel en schoeisel;
 - g. elektrische- en elektronische apparatuur;
 - h. bouw- en sloopafval;
 - i. verduurzaamd hout;
 - j. grof tuinafval;
 - k. asbest en asbesthoudend afval;
 - l. grof huishoudelijk afval;
 - m. huishoudelijk restafval;
 - n. autobanden;
 - o. kringloopgoederen;
 - p. puin;
 - q. metaal (incl. blik);
 - r. houtafval;

- s. drankkartons;
- t. vlakglas;
- u. matrassen;
- v. incontinentiemateriaal.

Artikel 3.45a Inzamelmiddelen en -voorzieningen

1. De inzameling kan plaatsvinden via:
 - a. een inzamelmiddel voor de gebruiker van een perceel;
 - b. een inzamelvoorziening voor de gebruikers van een aantal percelen;
 - c. een inzamelvoorziening op wijkniveau;
 - d. een brengdepot op lokaal of regionaal niveau.
2. Het college kan aanwijzen via welk al dan niet van gemeentewege verstrekt inzamelmiddel of via welke inzamelvoorziening de inzameling van een bepaalde categorie huishoudelijke afvalstoffen ten behoeve van de gebruiker van een perceel plaatsvindt.

Artikel 3.45b Frequentie van inzamelen

1. Huishoudelijk restafval wordt tenminste eenmaal per 14 dagen bij of nabij elk perceel ingezameld, uitsluitend in de daarvoor bestemde restafvalzakken.
2. Groente-, fruit- en tuinafval en etensresten (GFT+e) wordt tenminste eenmaal per 14 dagen afzonderlijk bij of nabij elk perceel ingezameld.
3. Plastic verpakkingen, metalen verpakkingen (blikjes) en drankkartons (PMD) worden tenminste eenmaal per 14 dagen bij of nabij elk perceel ingezameld, uitsluitend in de daarvoor bestemde transparante pmd-zakken.
4. Oud papier en karton (OPK) wordt minstens 1 keer per maand bij of nabij elk perceel ingezameld
5. Textiel wordt maximaal 6 keer per jaar huis-aan-huis ingezameld en kan ook in de speciale verzamelcontainers voor textiel worden ingeleverd.
6. Voor huishoudens in de gestapelde bebouwing zijn verzamelcontainers voor restafval (toegang met milieupas) en GFT+e beschikbaar.
7. Glas kan worden gebracht naar de speciale verzamelcontainers voor glas.
8. De digitale afvalkalender is leidend voor de inzamelfrequentie.
9. Het college kan de frequentie datum en wijze van inzamelen per perceel wijzigen als daartoe aanleiding is.
10. Op de milieuparken in Valkenburg a/d Geul en Maastricht kunnen de afvalstoffen zoals benoemd in 3.45 vijf dagen per week worden ingeleverd.

Artikel 3.46 Gescheiden aanbieding

1. Het is verboden om de categorieën huishoudelijke afvalstoffen zoals bepaald in artikel 3.45, eerste lid, anders dan afzonderlijk ter inzameling aan te bieden.
2. Het is verboden huishoudelijke afvalstoffen aan te bieden aan anderen dan de krachtens artikel 2.12 aangewezen inzameldienst en andere inzamelaars.
3. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor de bij nadere regels aan te wijzen categorieën van personen.
4. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet voor het aanbieden van groente-, fruit- en tuinafval en huishoudelijk afval bij door het college aan te wijzen percelen met zogenaamde niet grond gebonden woningen.
5. Het in het tweede lid gestelde verbod geldt niet voor het aanbieden van categorieën huishoudelijke afvalstoffen aan personen of instanties die in het kader van producentenverantwoordelijkheid bij algemene maatregel van bestuur of ministeriële regeling een inzamelplicht hebben gekregen voor die categorieën huishoudelijke afvalstoffen.

Artikel 3.47 Verpakking van huishoudelijk afval

1. Afval en grondstoffen dienen op een veilige en milieuverantwoorde wijze te worden aangeboden.
2. Het college kan nadere regels opleggen over de wijze van verpakken.

Artikel 3.48 Tijdstip van aanbieding

Het is verboden huishoudelijke afvalstoffen ter inzameling aan te bieden anders dan op de door het college daartoe bepaalde dag en tijden. Deze kunnen voor verschillende bestanddelen verschillend worden vastgesteld.

Artikel 3.49 Wijze en plaats van aanbieding

1. Het is verboden huishoudelijke afvalstoffen ter inzameling aan te bieden anders dan in overeenstemming met de door het college te stellen regels over het gebruik van:

- a. inzamelmiddelen voor het aanbieden ter inzameling bij een perceel;
 - b. inzamelvoorzieningen voor het aanbieden ter inzameling nabij een perceel.
2. Het is verboden om een inzamelmiddel buiten de vastgestelde dag en tijden, bedoeld in artikel 3.48, buiten een perceel in de openbare ruimte te laten staan.
 3. Het college kan nadere regels stellen voor categorieën van percelen. Deze regels kunnen een vrijstelling van het verbod inhouden.

Artikel 3.50 Het aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen via een inzamelmiddel

1. Het is de gebruiker van een perceel, aan wie een inzamelmiddel en/of inzamelvoorziening is aangewezen, verboden de huishoudelijke afvalstoffen anders aan te bieden dan via het betreffende inzamelmiddel of de betreffende inzamelvoorziening of het betreffende brengdepot.
2. Het is verboden andere categorieën huishoudelijke afvalstoffen via een inzamelmiddel of inzamelvoorziening aan te bieden, dan de categorie waarvoor dit inzamelmiddel of deze inzamelvoorziening is bestemd.
3. Het college kan regels stellen omtrent de beschikbaarheid en het gebruik van een van gemeentewege verstrekt inzamelmiddel.
4. Het college kan nadere regels stellen omtrent de plaats en wijze waarop categorieën huishoudelijke afvalstoffen mogen worden aangeboden.
5. Het is verboden huishoudelijke afvalstoffen op een andere wijze ter inzameling aan te bieden dan krachtens dit artikel is bepaald.

Artikel 3.51 Inzameling bedrijfsafvalstoffen door inzameldienst

Het college kan bestanddelen van bedrijfsafvalstoffen aanwijzen die worden ingezameld door de inzameldienst of anderen inzamelaars die zijn aangewezen op grond van artikel 2.12, in gevallen waarin de voor deze inzameling krachtens de Verordening Gemeentelijke Reinigingsheffingen verschuldigde heffing is voldaan. Dit geldt alleen voor bedrijven met afvalstoffen, die qua aard en omvang gelijken op die van een huishouden.

Artikel 3.52 Aanbieding ter inzameling van bedrijfsafvalstoffen

Het is verboden anders dan in overeenstemming met artikel 3.51 bedrijfsafvalstoffen ter inzameling aan de inzameldienst of andere inzamelaars als aangewezen in artikel 2.12 aan te bieden of over te dragen, of bij een inzamelplaats als bedoeld in artikel 2.13, achter te laten.

Artikel 3.53 Regeling van inzameling van bedrijfsafvalstoffen

1. Het is verboden bedrijfsafvalstoffen ter inzameling aan te bieden anders dan in overeenstemming met de door het college te stellen regels over de dagen, tijden, wijzen en plaatsen van inzameling van de krachtens artikel 3.51 aangewezen bedrijfsafvalstoffen.
2. Het college kan nadere regels stellen voor het aanbieden, overdragen of achterlaten van bedrijfsafvalstoffen. Deze regels kunnen mede worden vastgesteld voor anderen dan de inzameldienst. Deze regels kunnen een vrijstelling van het verbod inhouden.

Artikel 3.54 Dumpingsverbod

1. Het is verboden zonder ontheffing van het college, buiten een inrichting, hinder of nadelige beïnvloeding van het milieu te veroorzaken, door een afvalstof, een stof of een voorwerp op of in de bodem te brengen, te storten, te houden, achter te laten of anderszins daar te plaatsen.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op:
 - a. het aanbieden, overdragen of achterlaten van huishoudelijke afvalstoffen of bedrijfsafvalstoffen in overeenstemming met deze verordening;
 - b. het composteren van huishoudelijk groente-, fruit- of tuinafval op het perceel waar dit is ontstaan;
 - c. het laden, lossen of vervoeren van afvalstoffen, met inbegrip van daarbij niet te vermijden plaatsing van afvalstoffen, stoffen of voorwerpen op de weg, bedoeld in artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994;
 - d. handelingen die zijn verboden bij of krachtens de Wet bodembescherming, de Waterwet of het Besluit bodemkwaliteit.
3. Indien de overtreder van dit artikel onbekend is, wordt de persoon tot wie de aangetroffen afvalstof, stof of voorwerp kan worden herleid, geacht te hebben gehandeld in strijd met dit artikel.

Artikel 3.55 Zwerfafval in de openbare ruimte

1. Het is verboden huishoudelijke afvalstoffen van beperkte omvang en gewicht die zijn ontstaan buiten een perceel, achter te laten in de openbare ruimte, anders dan in daartoe bestemde afvalbakken of andere middelen ter inzameling van deze afvalstoffen.

2. Reclamedrukwerk, ander promotiemateriaal en de verpakking daarvan, die in weerwil van het eerste lid in de openbare ruimte wordt weggegooid of achtergelaten, wordt terstond opgeruimd door degene die het in de betreffende omgeving onder het publiek verspreidde.
3. Het is verboden zwerfafval te veroorzaken door ter inzameling gereedstaande afvalstoffen of inzamelmiddelen te doorzoeken of te verspreiden, te stoten, te schoppen, omver te werpen of door deze anderszins te behandelen.

Artikel 3.55a Ongeadresseerd drukwerk

1. In dit artikel wordt verstaan onder:
 - huis-aan-huisblad: ongeadresseerd blad dat met een vaste frequentie gratis huis aan huis wordt verspreid in een geografisch beperkt gebied.
 - ongeadresseerd reclamedrukwerk: reclamedrukwerk of proefmonsters van producten die gratis huis aan huis worden verspreid zonder vermelding van naam, adres of postbus en woonplaats van de ontvanger, niet zijnde:
 - a. een huis-aan-huisblad of andere informatie over werkzaamheden of activiteiten in de buurt die voor de bewoners of gebruikers van een woning, bedrijf of woonschip in die buurt van belang zijn om te weten;
 - b. drukwerk van vrijwilligers of niet-commerciële organisaties.
2. Een huis-aan-huisblad mag worden bezorgd bij een perceel, tenzij de bewoner of gebruiker expliciet kenbaar heeft gemaakt geen prijs te stellen op het ontvangen ervan.
3. Het is verboden ongeadresseerd reclamedrukwerk te bezorgen bij een perceel, tenzij de bewoner kenbaar heeft gemaakt prijs te stellen op het ontvangen ervan.

Artikel 3.56 Afval en verontreiniging op de weg

1. Het is verboden een weg, bedoeld in artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994, te verontreinigen of het milieu nadelig te beïnvloeden door afvalstoffen, stoffen of voorwerpen te laden, te lossen of te vervoeren of andere werkzaamheden te verrichten.
2. Degene die in strijd met het eerste lid de weg verontreinigt of het milieu nadelig beïnvloedt, of diens opdrachtgever, zorgt terstond na de beëindiging van de werkzaamheden van die dag voor het reinigen van de weg, of zoveel eerder als nodig is om de veiligheid van het verkeer of de bescherming van het wegdek te verzekeren.

Artikel 3.57 Geen opslag van afval in de open lucht

Het is verboden afvalstoffen op een voor het publiek waarneembare plaats in de open lucht en buiten een inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer op te slaan of opgeslagen te hebben, anders dan door het in overeenstemming met paragraaf 2 van deze verordening aanbieden, achterlaten of overdragen van huishoudelijke afvalstoffen.

Artikel 3.57a Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken

1. Het is verboden in de openlucht afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen in de zin van de Wet milieubeheer of anderszins vuur aan te leggen, te stoken of te hebben.
2. Mits geen sprake is van gevaar, overlast of hinder voor de omgeving, is het verbod niet van toepassing op:
 - a. verlichting door middel van kaarsen, fakkels en dergelijke;
 - b. sfeervuren zoals terrashaarden en vuurkorven, voor zover geen afvalstoffen worden verbrand;
 - c. vuur voor koken, bakken en braden.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 3.11 kan de ontheffing worden geweigerd ter bescherming van de flora en fauna.
5. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door artikel 429, aanhef en onder 1° of 3°, van het Wetboek van Strafrecht of de provinciale milieuverordening.

Artikel 3.58 Ontdoen van autowrakken

Het is verboden zich te ontdoen van een autowrak dat afkomstig is van een perceel, anders dan door afgifte aan een inrichting als bedoeld in artikel 6 van het Besluit beheer autowrakken.

Artikel 3.59 Kadavers van gezelschapsdieren

1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder gezelschapsdier verstaan: een dier dat de mens in of rond het huis houdt en verzorgt, niet zijnde een hobby- of landbouwhuisdier.
2. Het college kan een ondernemer aanwijzen die belast is met de inzameling van kadavers van gezelschapsdieren.

3. Van ingezamelde kadavers wordt aangifte gedaan bij Dierenambulance Limburg Zuid. De kadavers worden bewaard en overgedragen aan Dierenambulance Limburg Zuid in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens artikel 3.1 van de Wet dieren.
4. Uiterlijk op de eerste werkdag die volgt op de dag waarop het gezelschapsdier dood is aangetroffen, geeft de houder van het kadaver dit af aan de ondernemer, bedoeld in het tweede lid.
5. Tot het tijdstip van afgifte bewaart de houder het kadaver zodanig dat er geen vermenging is met ander materiaal.
6. Het vierde lid is niet van toepassing op het kadaver dat wordt begraven op een terrein dat ter beschikking staat van de houder van het kadaver of dat uiterlijk de eerste werkdag na overlijden wordt afgegeven aan een ondernemer die is erkend op grond van artikel 24, eerste lid, onder b, c of d, van de Verordening 1069/2009/EG.

Afdeling 3.6 Handelsreclame

Artikel 3.60 Vergunningsplicht handelsreclame

1. Het is verboden zonder vergunning van het college op of aan een onroerende zaak handelsreclame te maken of te voeren met behulp van een opschrift, aankondiging of afbeelding in welke vorm dan ook, zichtbaar vanaf een voor het publiek toegankelijke plaats.
2. Het verbod geldt niet voor onverlichte:
 - a. opschriften, aankondigingen of afbeeldingen in het inwendig gedeelte van een onroerende zaak, die niet kennelijk gericht zijn op zichtbaarheid van af de weg;
 - b. opschriften of aankondigingen op of aan onroerende zaken, daartoe aangewezen door de overheid;
 - c. opschriften en aankondigingen die betrekking hebben op:
 - i. een openbare verkoping of aanbiedingen ter verkoop, verhuur of verpachting van een onroerende zaak, zulks voor zolang zij feitelijke betekenis hebben;
 - ii. het beroep, de dienst of het bedrijf dat in of op de onroerende zaak wordt uitgeoefend of waarvoor de zaak is bestemd zomede op naamborden mits deze opschriften en aankondigingen gezamenlijk geen grotere afmetingen hebben dan 50 x 50 x 2 centimeter op een maximum hoogte van 2 meter en mits deze opschriften en aankondigingen zijn aangebracht op of aan een gebouw;
 - d. opschriften die betrekking hebben op de naam of aard van in uitvoering zijnde bouwwerken of op de namen van degenen die bij het ontwerp of de uitvoering van het bouwwerk betrokken zijn, mits deze opschriften zijn aangebracht op borden bij of op de in uitvoering zijnde bouwwerken zelf, zulks voor zover zij feitelijke betekenis hebben;
 - e. opschriften en aankondigingen op of aan onroerende zaken dienstbaar aan het openbaar vervoer, indien deze zijn aangebracht ten dienste van dat vervoer.
3. Indien een opschrift, aankondiging of afbeelding als bedoeld in het tweede lid, ernstige hinder voor de omgeving veroorzaakt, kan het college de rechthebbende of de hoofdgebruiker van de onroerende zaak aanschrijven tot het treffen van maatregelen ter voorkoming, beperking of opheffing van deze hinder. Degene tot wie de aanschrijving is gericht, of diens rechtsopvolger, is verplicht deze aanschrijving op te volgen.

Artikel 3.61 Weigeringsgronden

1. Een vergunning als bedoeld in het artikel 3.60, eerste lid kan worden geweigerd, naast de in artikel 3.11 genoemde gronden, indien de reclame, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving:
 - a. niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;
 - b. in het belang van de gezondheid of zedelijkheid.
2. Het verbod in het artikel 3.60, eerste lid geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de provinciale landschapsverordening.
3. De weigeringsgrond van het eerste lid onder a, geldt niet voor bouwwerken.

Afdeling 3.7 Voertuigen

Artikel 3.62 Voertuigen van autobedrijf en dergelijke

1. Onder verhuren als bedoeld in dit artikel wordt mede verstaan:
 - a. het gebruiken van een voertuig voor het geven van lessen; of
 - b. het gebruiken van een voertuig voor het vervoeren van personen tegen betaling.
2. Tot de voertuigen als bedoeld in dit artikel worden niet gerekend:

- a. voertuigen waaraan herstel- of onderhoudswerkzaamheden worden verricht die in totaal niet meer dan een uur vergen, en dit gedurende de tijd die nodig is en gebruikt wordt voor deze werkzaamheden; of
 - b. voertuigen voor persoonlijk gebruik van de in het derde lid bedoelde persoon.
3. Het is degene die er zijn bedrijf, nevenbedrijf dan wel een gewoonte van maakt voertuigen te stallen, te herstellen, te slopen, te verhuren of te verhandelen, verboden:
 - a. drie of meer voertuigen die hem toebehoren of zijn toevertrouwd, op de weg te parkeren binnen een cirkel met een straal van 25 meter met als middelpunt een van deze voertuigen;
 - b. de weg als werkplaats voor voertuigen te gebruiken.
 4. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.
 5. Op de aanvraag om een ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 3.63 Te koop aanbieden van voertuigen

1. Het is verboden op een door het college aangewezen weg een voertuig te parkeren met het kennelijke doel het te koop aan te bieden of te verhandelen.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.
3. Op de aanvraag om een ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 3.64 Defecte voertuigen

Het is verboden een voertuig waarmee als gevolg van andere dan eenvoudig te verhelpen gebreken niet kan of mag worden gereden, langer dan drie achtereenvolgende dagen op de weg te parkeren.

Artikel 3.65 Voertuigen met verlopen APK

Het is niet toegestaan om een voertuig op de weg te parkeren waarvan de Algemene Periodieke Keuring langer dan twee maanden is verlopen.

Artikel 3.66 Voertuigwrakken

1. Het is verboden een voertuig dat rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en tevens in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeert, op de weg te parkeren.
2. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet milieubeheer.

Artikel 3.67 Reclamevoertuigen

1. Het is verboden een voertuig dat is voorzien van een aanduiding van handelsreclame op de weg te parkeren met het kennelijk doel om daarmee handelsreclame te maken.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.
3. Op de aanvraag om een ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 3.68 Grote voertuigen

1. Het is verboden binnen de bebouwde kom een voertuig dat, de lading meegerekend, een lengte heeft van meer dan 6 meter of een hoogte van meer dan 2,4 meter, te parkeren, elders dan op de daarvoor door het college aangewezen wegen, weggedeelten of terreinen in het uitvoeringsbesluit houdende nadere regels bij artikel 3.68 van de Verordening Fysieke Leefomgeving gemeente Meerssen 2023.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op campers, kampeerauto's, caravans en kampeerwagens, voor zover deze voertuigen niet langer dan drie achtereenvolgende dagen op de weg worden geplaatst of gehouden.
3. Het college kan een ontheffing verlenen van het verbod.
4. Op de aanvraag om een ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 3.69 Uitzichtbelemmerende voertuigen

1. Het is verboden een voertuig dat, met inbegrip van lading, een lengte heeft van meer dan 6 meter of een hoogte van meer dan 2,4 meter, op de weg te parkeren bij een voor bewoning of ander dagelijks gebruik bestemd gebouw op zodanige wijze dat daardoor het uitzicht van bewoners of gebruikers vanuit dat gebouw op hinderlijke wijze wordt belemmerd of hen anderszins hinder of overlast wordt aangedaan.
2. Het verbod is niet van toepassing gedurende de tijd die nodig is en gebruikt wordt voor het uitvoeren van werkzaamheden waarvoor de aanwezigheid van het voertuig ter plaatse noodzakelijk is.

Artikel 3.70 Parkeren of laten stilstaan van voertuigen anders dan op de rijbaan

1. Het is verboden een voertuig te parkeren of te laten stilstaan op een door het college aangewezen, niet tot de rijbaan behorend weggedeelte.
2. Het verbod is niet van toepassing op voertuigen die worden gebruikt voor werkzaamheden in opdracht van een bestuursorgaan of openbaar lichaam.

Artikel 3.71 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

1. Het is verboden met een voertuig te rijden door een park of plantsoen of een van gemeentewege aangelegde beplanting of groenstrook, of het daarin te doen of te laten staan.
2. Dit verbod is niet van toepassing op:
 - a. de weg;
 - b. voertuigen die worden gebruikt voor werkzaamheden in opdracht van een bestuursorgaan of openbaar lichaam;
 - c. voertuigen waarmee standplaats wordt of is ingenomen op terreinen die voor dit doel zijn bestemd.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Artikel 3.71a Schade aan plantsoenen en dergelijke

1. Het is verboden schade toe te brengen aan bij de gemeente in onderhoud zijnde parken, wandelplaatsen, plantsoenen, groenstroken, grasperken of buiten de daarin gelegen wegen of paden.
2. Het verbod is niet van toepassing voor zover in opdracht van een bestuursorgaan of openbaar lichaam werkzaamheden worden verricht.

Artikel 3.72 Overlast van fietsen of bromfietsen

1. Het is verboden op door het college in het belang van het uiterlijk aanzien van de gemeente, ter voorkoming of opheffing van overlast of ter voorkoming van schade aan de openbare gezondheid aangewezen plaatsen fietsen of bromfietsen onbeheerd buiten de daarvoor bestemde ruimten of plaatsen te laten staan.
2. Het is verboden op door het college aangewezen plaatsen fietsen of bromfietsen langer dan een door het college vastgestelde periode onafgebroken te laten staan.

Artikel 3.72a Neerzetten van fietsen of bromfietsen

Het is verboden op een openbare plaats een fiets of een bromfiets te plaatsen of te laten staan tegen een raam, een raamkozijn, een deur, de gevel van een gebouw of in de ingang van een portiek als dit in strijd is met de uitdrukkelijk verklaarde wil van de gebruiker van dat gebouw of dat portiek of als daardoor die ingang versperd wordt.

Artikel 3.72b Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein en dergelijke

Het is verboden zich op door het college of de burgemeester aangewezen uren en plaatsen met een fiets of bromfiets te bevinden op een door het college of de burgemeester aangewezen terrein waar een markt, kermis, uitvoering, bijeenkomst of plechtigheid wordt gehouden die publiek trekt, mits dit verbod kenbaar is aan de bezoekers van het terrein.

Afdeling 3.8 Kampeermiddelen

Artikel 3.73 Kampeermiddelen en andere voertuigen

1. Het is verboden een voertuig dat voor recreatie of anderszins voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebruikt:
 - a. langer dan gedurende drie achtereenvolgende dagen op de weg te plaatsen of te hebben;
 - b. op een door het college aangewezen plaats te parkeren, waar dit naar zijn oordeel schadelijk is voor het uiterlijk aanzien van de gemeente.
2. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod, bedoeld in het eerste lid, aanhef en onder a.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wegenverordening van de provincie Limburg.
4. Op de aanvraag om een ontheffing is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

Artikel 3.74 Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterrainen

1. Het is verboden ten behoeve van recreatief nachtverblijf kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden buiten een kampeertrein dat als zodanig in het bestemmingsplan, de beheersverordening, exploitatieplan of een voorbereidingsbesluit is bestemd of mede bestemd.

2. Het verbod geldt niet voor het plaatsen van kampeermiddelen voor eigen gebruik door de recht-hebbende op een terrein.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 3.11 kan de ontheffing worden geweigerd in het belang van de bescherming van:
 - a. natuur en landschap; of
 - b. een dorpsgezicht.

Artikel 3.75 Aanwijzing kampeerplaatsen

1. Artikel 3.74, eerste lid, is niet van toepassing op door het college aangewezen plaatsen.
2. Het college kan nadere regels stellen ter bescherming van de belangen als genoemd in artikel 3.74, vierde lid.

Artikel 3.76 Maatwerkregel nachtverblijf

In afwijking van het bepaalde in artikel 2.2 lid 1, onder a van het Besluit omgevingsrecht, wordt het aantal personen in een logiesfunctie gelegen in een logiesgebouw bepaald op 5.

Afdeling 3.9 Standplaatsen

Artikel 3.77 Aanwijzing activiteiten

Als activiteit bedoeld in artikel 1.2 wordt aangewezen het innemen van een standplaats op de openbare weg voor het bedrijven van handel.

Artikel 3.78 Specifieke zorgplicht

De zorgplicht, bedoeld in artikel 3.3, houdt voor het innemen van een standplaats in ieder geval in dat:

1. voldoende vrije doorgang voor hulpdiensten overblijft;
2. voldoende vrije doorgang op voetpaden overblijft;
3. de vrije toegang tot brandputten of vluchtroutedeuren is geborgd;
4. het uiterlijk van een standplaats niet in strijd is met de goede omgevingskwaliteit;
5. alle passende preventieve maatregelen tegen milieuverontreiniging worden getroffen;
6. geen significante milieuverontreiniging wordt veroorzaakt, en
7. afvalwater en afvalstoffen doelmatig worden beheerd.

Artikel 3.79 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben.
2. Het college weigert de vergunning wegens strijd met een geldend bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit.
3. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid kan de vergunning worden geweigerd als:
 - a. de standplaats hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand; of
 - b. een kwantitatieve of territoriale beperking als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente noodzakelijk is in verband met een dwingende reden van algemeen belang.
4. Op de aanvraag om een vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) niet van toepassing.

Artikel 3.80 Toestemming rechthebbende

Het is de rechthebbende op een perceel verboden toe te staan dat daarop zonder vergunning van het college standplaats wordt of is ingenomen.

Artikel 3.81 Afbakeningsbepalingen

1. Artikel 3.79, eerste lid, is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet milieubeheer, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of de Omgevingsverordening van de provincie Limburg.
2. De weigeringsgrond van artikel 3.79, derde lid, onder a, is niet van toepassing op bouwwerken.

Afdeling 3.10 Crossterreinen en gemotoriseerd en ruiterverkeer in natuurgebieden

Artikel 3.82 Aanwijzing crossterreinen

1. Het is verboden op enig terrein, geen weg zijnde, met een motorvoertuig of een bromfiets te crossen buiten wedstrijdverband, een wedstrijd dan wel, ter voorbereiding van een wedstrijd,

- een trainings- of proefrit te houden of te doen houden dan wel daaraan deel te nemen, dan wel een motorvoertuig of een bromfiets met het kennelijke doel daartoe aanwezig te hebben.
2. Het verbod is niet van toepassing op door het college aangewezen terreinen. Het college kan nadere regels stellen voor het gebruik van deze terreinen in het belang van:
 - a. het voorkomen of beperken van overlast;
 - b. de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving en ter bescherming van andere milieuwaarden;
 - c. de veiligheid van de deelnemers van de in het eerste lid bedoelde wedstrijden en ritten of van het publiek.
 3. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, het Besluit omgevingsrecht, de Zondagswet of het Besluit geluidproductie sportmotoren.

Artikel 3.83 Beperking verkeer in natuurgebieden

1. Het is verboden binnen voor publiek toegankelijke natuurgebieden, parken, plantsoenen of voor recreatief gebruik beschikbare terreinen te rijden of zich te bevinden met een motorvoertuig, een bromfiets, een fiets of een paard.
2. Het verbod is niet van toepassing op door het college aangewezen terreinen. Het college kan nadere regels stellen voor het gebruik van deze terreinen in het belang van:
 - a. het voorkomen van overlast;
 - b. de bescherming van natuur- of milieuwaarden;
 - c. de veiligheid van het publiek.
3. Het verbod is niet van toepassing op motorvoertuigen, bromfietsen, fietsen en paarden:
 - a. ten dienste van politie, brandweer en geneeskundige hulpverlening en van andere krachtens artikel 29, eerste lid, van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990 door de bevoegde minister aangewezen hulpverleningsdiensten;
 - b. die worden gebruikt in verband met beheer, onderhoud of exploitatie van de terreinen als in het eerste lid bedoeld;
 - c. die worden gebruikt in verband met werken die krachtens wettelijk voorschrift moeten worden uitgevoerd;
 - d. van de zakelijk gerechtigden, huurders en pachters van percelen die gelegen zijn binnen de terreinen als in het eerste lid bedoeld;
 - e. voor het verkeer ten behoeve van bezoek en van de verzorging van de onder d bedoelde personen.
4. Het verbod is voorts niet van toepassing:
 - a. op wegen die gelegen zijn binnen de in het eerste lid bedoelde gebieden of terreinen;
 - b. binnen de bij of krachtens de bij Omgevingsverordening van de provincie Limburg aangewezen stiltegebieden ten aanzien van motorrijtuigen die bij of krachtens die verordening zijn aangewezen als toestel.
5. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod.

Afdeling 3.11 Markten

Paragraaf 3.11.1 Algemene bepalingen

Artikel 3.84 Begripsomschrijvingen

In deze verordening en daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. dagplaats: de standplaats die beschikbaar is voor houders van een dagplaatsvergunning;
- b. dagplaatsvergunning: vergunning voor de duur van een dag voor het op de markt bedrijven van handel;
- c. inrichtingstekening: Op grond van het marktreglement vastgestelde tekening met de indeling van de markt;
- d. markt: een door het college ingestelde warenmarkt;
- e. marktmeesters: de door het college aangewezen personen belast met het toezicht op de markt;
- f. marktvergunning: vaste standplaats- of dagplaats;
- g. vaste standplaats: standplaats die beschikbaar is voor houders van een vaste standplaats-vergunning;
- h. vaste standplaatsvergunning: vergunning voor de duur van 10 jaar voor het op de markt bedrijven van handel;
- i. vergunninghouder: degene aan wie door het college vergunning is verleend voor het innemen van een standplaats.

Artikel 3.85 Reglement markten en standplaatsen

1. het college stelt een reglement markten en standplaatsen op ten behoeve van de markten en standplaatsen in de gemeente Meerssen.
2. Het college kan bepalen dat:
 - a. om bijzondere reden er geen markt wordt gehouden;
 - b. een markt incidenteel geheel of gedeeltelijk op een andere locatie wordt gehouden.
3. Op standplaatsen zijn de paragrafen 4 en 5 van het Marktreglement gemeente Meerssen van toepassing.

Artikel 3.86 Vergunningplicht

1. Het is verboden, op een markt zonder vaste-standplaatsvergunning of dagplaatsvergunning van het college een standplaats voor het uitoefenen van markthandel in te nemen.
2. Een dagplaatsvergunning geldt voor één dag en voor de op de vergunning vermelde standplaats.
3. Aan een vergunning kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.
4. Onverminderd het bepaalde in artikel 3.11 kan de vergunning worden geweigerd als:
 - a. de standplaats hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand; of
 - b. een kwantitatieve of territoriale beperking als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente noodzakelijk is in verband met een dwingende reden van algemeen belang.
5. Vergunning kan enkel worden verleend aan een handelingsbekwame natuurlijke persoon die gerechtigd is in Nederland arbeid te verrichten en die geen vaste-standplaatsvergunning heeft voor de betrokken markt.
6. Paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve beschikking bij niet tijdig beslissen) is niet van toepassing.

Artikel 3.87 Mandaatverboden

1. De bevoegdheid tot het vaststellen of wijzigen van het Reglement markten en standplaatsen wordt niet gemandateerd.
2. De bevoegdheid tot wijzigen tot het intrekken van een vaste-standplaatsvergunning kan niet aan de marktmeester of een andere toezichthouder worden gemandateerd.

Paragraaf 3.11.2 Verdeelprocedure beschikbare marktvergunningen

Artikel 3.88 Verdeling beschikbare vaste-standplaatsvergunning

1. Het college legt in het Reglement markten en standplaatsen vast of zij de verdeelprocedure van artikel 3.90 dan wel artikel 3.91 toepassen bij het beschikbaar komen van een vaste-standplaatsvergunning.
2. Het college kan in het marktreglement vastleggen of zij de verlengingsprocedure van artikel 3.89 toepassen bij het beschikbaar komen van een vaste-standplaatsvergunning.

Artikel 3.89 Verlenging na afroep

1. Bij het beschikbaar komen van een vaste-standplaatsvergunning vanwege het einde van de vergunningsduur kan het college de procedure van verlenging na afroep toepassen, als voldoende aannemelijk is dat er naast de betreffende vergunninghouder geen andere gegadigden voor deze vergunning zijn.
2. Bij de verlenging na afroep maakt het college acht weken voor het einde van de duur van de vaste-standplaatsvergunning door een openbare kennisgeving bekend dat deze vergunning beschikbaar komt voor de duur van 10 jaar.
3. Bij deze openbare kennisgeving worden gegadigden uitgenodigd om hun belangstelling voor de vaste-standplaatsvergunning binnen vier weken na de kennisgeving kenbaar te maken op de door het college aangegeven wijze.
4. Als binnen de gestelde termijn alleen de betreffende vergunninghouder belangstelling kenbaar heeft gemaakt en is voldaan aan het bij of krachtens deze verordening bepaalde, verlengt het college zijn vaste-standplaatsvergunning met de in het tweede lid genoemde duur.
5. Als binnen de gestelde termijn naast de betreffende vergunninghouder ook een of meer andere gegadigden belangstelling kenbaar hebben gemaakt, wordt de vergunning niet verlengd. In dat geval past het college de in het inrichtingsplan vastgelegde procedure van de artikelen 3.90 of 3.91 toe, met uitzondering van het tweede lid van deze artikelen.
6. In het in het vijfde lid bedoelde geval stelt het college de gegadigden ervan in kennis dat de procedure van de artikelen 3.90 of 3.91 wordt toegepast en dat zij vóór de door het college genoemde datum een aanvraag kunnen indienen.

Artikel 3.90 Verdeling vaste-standplaatsvergunning via selectie

1. Bij het beschikbaar komen van een vaste-standplaatsvergunning kan het college deze verdelen via selectie.
2. Bij de verdeling via selectie maakt het college door een openbare kennisgeving bekend dat de vaste-standplaatsvergunning voor de duur van 10 jaar, voor welke branche of artikelgroep deze vergunning wordt verleend en dat gegadigden vóór de in de kennisgeving genoemde datum een aanvraag kunnen indienen.
3. Als een aanvraag vóór de indieningsdatum is ingediend maar onvolledig is, krijgt de aanvrager een termijn van twee weken om zijn aanvraag aan te vullen. Als er meer onvolledige aanvragen zijn, wordt de betreffende aanvragers op dezelfde dag mededeling gedaan van de gelegenheid om hun aanvraag aan te vullen.
4. Uitsluitend volledige aanvragen die tijdig zijn ingediend en waarbij is voldaan aan het bij of krachtens deze verordening bepaalde, komen voor beoordeling als bedoeld in het vijfde lid in aanmerking.
5. Bij de beoordeling van de aanvragen kent het college punten toe aan de hand van de volgende criteria en tot het daarbij vermelde maximumaantal:
 - a. het assortiment van de gegadigde vormt een gewenste toevoeging aan het marktassortiment (10);
 - b. de kwaliteit van de uitstraling van de uitstalling van de gegadigde (10);
 - c. de kennis, ervaring en eventuele opleiding van de gegadigde met betrekking tot het marktassortiment (10);
 - d. het maatschappelijk verantwoord ondernemen door de gegadigde (5);
 - e. het consumentvriendelijk ondernemen door de gegadigde (5).
6. Het college verleent de vaste-standplaatsvergunning aan de gegadigde met het op basis van de beoordeling hoogste aantal punten.
7. Als meer gegadigden hetzelfde aantal punten krijgen toegekend, vindt de verdeling van de vergunning tussen hen plaats via loting door middel van een trekking, uitgevoerd door de marktmeester, waarvoor zij worden uitgenodigd.

Artikel 3.91 Verdeling vaste-standplaatsvergunning via loting

1. Bij het beschikbaar komen van een vaste-standplaatsvergunning kan het college deze verdelen via loting.
2. Bij de verdeling via loting maakt het college door een openbare kennisgeving in bekend dat de vaste-standplaatsvergunning voor de duur van 10 jaar beschikbaar komt, voor welke branche of artikelgroep deze vergunning wordt verleend en dat gegadigden vóór de in de kennisgeving genoemde datum een aanvraag kunnen indienen.
3. Als een aanvraag vóór de indieningsdatum is ingediend maar onvolledig is, krijgt de aanvrager een termijn van twee weken om zijn aanvraag aan te vullen. Als er meer onvolledige aanvragen zijn, wordt de betreffende aanvragers op dezelfde dag mededeling gedaan van de gelegenheid om hun aanvraag aan te vullen.
4. Uitsluitend volledige aanvragen die tijdig zijn ingediend en waarbij is voldaan aan het bij of krachtens deze verordening bepaalde, krijgen een lotnummer.
5. De loting vindt plaats door middel van een trekking, waarvoor de aanvragers met een lotnummer worden uitgenodigd.
6. Het college verleent de vaste-standplaatsvergunning op basis van de rangschikking die volgt uit de trekking.

Artikel 3.92 Verdeling beschikbare dagplaatsvergunningen

Het college verleent de beschikbare dagplaatsvergunningen op volgorde van ontvangst van de toewijsbare aanvragen. Aanvragers die een nog niet op de markt verkrijgbaar artikel of artikelgroep wensen te verkopen, hebben daarbij voorrang.

Paragraaf 3.11.3 Vaste-standplaatsvergunning

Artikel 3.93 Algemene bepalingen vaste-standplaatsvergunning

1. Het college kan een vaste-standplaatsvergunning verlenen voor de duur van 10 jaar voor de op de vergunning vermelde standplaats.
2. Het college kan in bijzondere gevallen tijdelijk een andere standplaats aanwijzen.
3. Een vaste-standplaatsvergunning is niet overdraagbaar.

Artikel 3.94 Intrekking en vervallen vaste-standplaatsvergunning

1. Het college trekt de vaste-standplaatsvergunning in:

- a. op schriftelijke aanvraag van de vergunninghouder; of
 - b. twee maanden na diens overlijden of ondercuratelestelling, tenzij overeenkomstig artikel 3.95 een aanvraag tot overschrijving is ingediend.
2. Het college kan de vaste-standplaatsvergunning intrekken als:
 - a. de vergunninghouder ter verkrijging van de vergunning onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt;
 - b. de vergunninghouder, degene die hem vervangt of een persoon die hem bijstaat zich op de markt schuldig heeft gemaakt aan wangedrag of bedrog of het bij of krachtens deze verordening bepaalde heeft overtreden;
 - c. als van de vergunning gedurende ten minste twee maanden geen gebruik is gemaakt; of
 - d. de vergunninghouder niet of niet tijdig het verschuldigde marktgeld voldoet dat wordt geheven op grond van artikel 229 van de Gemeentewet; of
 - e. de aan de vergunning verbonden voorschriften of beperkingen niet zijn of worden nageleefd.
 3. In geval van intrekking voor bepaalde tijd kan tevens worden bepaald dat de toegewezen standplaats vervalft.
 4. Als de vergunninghouder of zijn rechtmatige vervanger de standplaats niet uiterlijk bij aanvang van de markt heeft ingenomen, vervalft de vaste-standplaatsvergunning voor de rest van de dag.

Artikel 3.95 Overschrijven vaste-standplaatsvergunning

1. Wenst de houder van een vaste-standplaatsvergunning niet langer gebruik te maken van de vergunning, is hij overleden of onder curatele gesteld, dan kan het college op aanvraag van de vergunninghouder, zijn erven of curator de vergunning overschrijven op naam van zijn echtgenoot, geregistreeerde partner of andere persoon met wie hij duurzaam samenwoonde, of zijn kind.
2. Kan deze weg niet worden gevolgd, dan kan de vergunning op aanvraag van de vergunninghouder, zijn erven of curator worden overgeschreven op een medewerker van de vergunninghouder of een mede-eigenaar van diens bedrijf als deze ten minste drie jaren in loondienst heeft gewerkt bij de vergunninghouder of heeft gefunctioneerd als mede-eigenaar.
3. In geval van overlijden of ondercuratelestelling van de vergunninghouder wordt de aanvraag tot overschrijving binnen twee maanden nadien ingediend.
4. Het college kan van het vorenstaande afwijken voor zover de toepassing daarvan voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de bepalingen te dienen doel.
5. De aanvraag tot overschrijving wordt alleen geweigerd als niet wordt voldaan aan de uit dit artikel voortvloeiende eisen of aan eisen waaraan de houder van een vaste-standplaatsvergunning volgens deze verordening moet voldoen.
6. Als de nieuwe vergunninghouder al over een vaste-standplaatsvergunning voor de betrokken markt beschikt, wordt deze ingetrokken.

Artikel 3.96 Persoonlijk innemen vaste standplaats; vervanging

1. De houder van een vaste-standplaatsvergunning neemt de hem toegewezen standplaats persoonlijk in.
2. In geval van vakantie of bijzondere omstandigheden kan het college echter toestaan dat de standplaats wordt ingenomen door een vervanger. Een aanvraag daartoe vermeldt de reden en verwachte duur van de afwezigheid van de vergunninghouder en de naam van de beoogde vervanger.
3. De vervanger treedt op namens de vergunninghouder. De rechten – behalve die tot vervanging ingevolge het vorige lid – en verplichtingen die bij of krachtens deze verordening gelden voor de vergunninghouder, zijn van overeenkomstige toepassing op de vervanger.

Artikel 3.97 Plaatsverandering na beschikbaar komen vaste standplaats

1. Als een vaste standplaats beschikbaar komt voor het einde van de duur van de vaste-standplaatsvergunning, kan het college deze standplaats voor de resterende vergunningsduur toewijzen aan een houder van een vaste-standplaatsvergunning op de betrokken markt. De toewijzing gebeurt op aanvraag.
2. Als meerdere aanvragen zijn ingediend voor plaatsverandering, wijst het college de vaste standplaats toe via loting, waarvoor de aanvragers worden uitgenodigd.
3. Als de beschikbaar gekomen vaste standplaats op grond van de inrichtingstekening bij voorrang is bestemd voor een of meer branches of artikelgroepen, kan het college deze standplaats alleen toewijzen aan een vergunninghouder die tot die branche behoort of die handelt in die artikelgroep.

Paragraaf 3.11.4 Dagplaatsvergunning

Artikel 3.98 Dagplaatsvergunning

1. Een dagplaatsvergunning kan worden verleend voor het innemen van een standplaats voor het uitoefenen van markthandel op een markt op plaatsen die daarvoor ingevolge het inrichtingsplan in aanmerking komen en op plaatsen die niet zullen worden ingenomen door de houder van een vaste-standplaatsvergunning omdat voor de plaats geen vergunning geldt, de vergunning is vervallen of omdat de vergunninghouder niet in staat is de plaats in te nemen en niet is voorzien in vervanging overeenkomstig artikel 3.96.
2. Voor een dagplaatsvergunning komen in aanmerking de gegadigden die op de marktdag vóór de aanvang van de markt bij de marktmeester, voldoen aan een eventueel van toepassing zijnde branche- of artikelgroepvereiste en die niet zijn uitgesloten omdat ze gedurende een of meer van de voorafgaande vier marktdagen:
 - a. zich op de markt schuldig heeft gemaakt aan wangedrag of bedrog of het bij of krachtens deze verordening bepaalde hebben, of
 - b. niet of niet tijdig het verschuldigde marktgeld hebben voldaan dat wordt geheven op grond van artikel 229 van de Gemeentewet.
3. Het college kan ten aanzien van een gegadigde bepalen dat een uitsluitingsgrond niet geldt of dat voor de toepassing van het vorige lid een langere termijn in aanmerking wordt genomen.
4. De dagplaatsvergunningen worden verstrekt aan de in aanmerking komende gegadigde op volgorde van ontvangst. Gegadigden die een artikel of artikelsoort wensen te verkopen dat nog niet op de markt verkrijgbaar is, hebben daarbij voorrang.
5. Een dagplaatsvergunning kan niet worden overgedragen. De vergunninghouder kan zich niet laten vervangen.

Paragraaf 3.11.5 Snuffelmarkten

Artikel 3.99 Begripsomschrijvingen

1. In deze afdeling wordt onder snuffelmarkt verstaan: een markt in een voor het publiek toegankelijk gebouw waar hoofdzakelijk tweedehands en incurante goederen worden verhandeld of diensten worden aangeboden vanaf standplaatsen.
2. Onder snuffelmarkt wordt niet verstaan:
 - a. een markt of jaarmarkt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder g, van de Gemeentewet;
 - b. een evenement als bedoeld in artikel 2:25 Algemene Plaatselijke Verordening Meerssen 2023.

Artikel 3.100 Organiseren van een snuffelmarkt

1. Het is verboden een snuffelmarkt te organiseren:
 - a. wegens strijd met een geldend bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit.
 - b. als de burgemeester het organiseren van de snuffelmarkt verboden heeft in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu; of
 - c. zonder voorafgaande melding.
2. De organisator doet de melding als bedoeld in het eerste lid, onder c, binnen acht weken voorafgaand aan de snuffelmarkt met vermelding van:
 - a. naam en adres van de organisator;
 - b. adres van het gebouw waar de snuffelmarkt gehouden wordt;
 - c. de dagen en tijdstippen waarop de snuffelmarkt wordt gehouden;
 - d. de frequentie van het houden van de snuffelmarkt;
 - e. het soort van goederen en diensten dat wordt aangeboden en verhandeld;
 - f. het aantal standplaatsen; en
 - g. het te verwachten aantal bezoekers.
3. De snuffelmarkt kan worden gehouden als de burgemeester niet binnen 4 weken na ontvangst van de melding heeft beslist dat het organiseren van de snuffelmarkt wordt verboden in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu. De burgemeester geeft daarvan binnen 2 weken na ontvangst van de melding aan de organisator met opgave van redenen bericht.
4. Het verbod geldt niet voor ruimten die uitsluitend dan wel nagenoeg geheel en voortdurend in gebruik zijn als winkel in de zin van de Winkeltijdenwet.

Afdeling 3.12 Hemel- en grondwaterafvoer

Artikel 3.101 Delegatie werkingsgebieden

1. Het college kan hemelwaterscheidingsgebieden aanwijzen en wijzigen.
2. Het college kan hemelwaterbergingsgebieden aanwijzen en wijzigen en daarvoor de minimale capaciteit van de hemelwaterberging bepalen.
3. Een gebiedsaanwijzing voor hemelwaterscheiding of hemelwaterberging heeft geen betrekking op de openbare weg.
4. Het college houdt bij het aanwijzen en wijzigen van een gebied rekening met het gemeentelijke water- en/of rioleringsprogramma.

Artikel 3.102 Lozingsverbod hemel- en grondwater

1. Met het oog op het doelmatig beheer van afvalwater is het in hemelwaterscheidingsgebieden verboden hemelwater of grondwater te lozen op het openbaar vuilwaterriool.
2. De lozing van hemelwater en grondwater op het openbaar vuilwaterriool wordt beëindigd binnen één jaar nadat het verbod op een perceel van toepassing is geworden.
3. Als door het college nadat het verbod uit het eerste lid reeds is ingegaan een lozing van hemelwater en grondwater op het openbaar vuilwaterriool wordt aangetroffen, dan wordt deze lozing binnen 3 maanden alsnog beëindigd of sneller als dat nodig is om schade aan derden te voorkomen.
4. Het college kan de wijze bepalen waarop het afkoppelen plaatsvindt.
5. Het college kan een omgevingsvergunning verlenen voor afwijken van het verbod, als van de eigenaar van het bouwwerk of het perceel redelijkerwijs geen andere wijze van afvoer van hemelwater of grondwater kan worden gevergd.
6. Op de voorbereiding van de gebiedsaanwijzing is afdeling 3.4 van de Algemene wetbestuursrecht van toepassing.

Artikel 3.103 Verplichting tot waterberging

1. Met het oog op het beperken van wateroverlast wordt in het hemelwaterbergingsgebied (het gehele grondgebied van de gemeente Meerssen) geen hemelwater vanaf nieuwe gebouwen in een openbaar riool geloosd, tenzij een hemelwaterberging is aangebracht en in stand gehouden, met uitzondering van nieuwe gebouwen waarbij sprake is van (een toename van) een bebouwd oppervlak (horizontaal gemeten) van minder dan 100 m².
2. De minimale capaciteit van de hemelwaterberging is: 80 liter per m² (bui die valt in 120 minuten) bij een toename van het verhard oppervlak (horizontaal gemeten) gelijk of meer dan 100 m².
3. De hemelwaterberging wordt zo ontworpen en in stand gehouden dat deze tussen 24 uur en 48 uur weer voor 90% beschikbaar is. De leegloop van de voorziening kan plaatsvinden in de bodem, op het openbaar riool of in de openbare ruimte. Voor de aansluiting op de riolering is een aansluitvergunning noodzakelijk.
4. Het in de hemelwaterberging opgevangen water wordt bij voorkeur hergebruikt of geïnfiltreerd. Is beide niet mogelijk dan kan vervoerd worden afgevoerd naar het gemeentelijk riool.
5. De hoeveelheid hemelwater die (na vulling van de hemelwaterberging op eigen terrein) niet kan worden geborgen, kan worden geloosd in het openbare riool of in de openbare ruimte.
6. Het college kan een omgevingsvergunning verlenen voor afwijken van de verplichting om een hemelwaterberging aan te brengen, voor zover het aanbrengen van de hemelwaterberging redelijkerwijs niet mogelijk is.
7. Dit artikel is niet van toepassing op (principe)verzoeken om wijziging van het bestemmingsplan of aanvragen om omgevingsvergunning die worden ingediend voor de formele inwerkingtreding van deze verordening en waarop schriftelijk door het college is medegedeeld, dat er (onder voorwaarden) mee kan worden ingestemd, gedurende de termijn waarvoor de principemedewerking is afgegeven.

Afdeling 3.13 Activiteiten met betrekking tot bodem en ondergrond

Paragraaf 3.13.1 Riolering

Artikel 3.104 Begripsomschrijvingen

In deze verordening en daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. aansluitleiding: de leiding lopend vanaf het particulier perceel door het openbaar gebied en aangesloten op het gemeentelijk rioolstelsel of het gemeentelijk drainage- of infiltratiestelsel;
- b. aansluitpunt:
 1. bij gemengde en (verbeterd)gescheiden rioolstelsels het punt, normaliter gelegen op of binnen 0,5 meter afstand van de kadastrale eigendomsgrens van het aan te sluiten perceel,

- waar het particulier riool wordt aangesloten op de perceel aansluitleiding. Het aansluitpunt wordt door de perceeleigenaar voorzien van een ontstoppingsstuk;
2. bij drukriolering of vacuümriolering het punt waar het particulier riool wordt aangesloten op de pompput of vacuümput;
 - c. aanvraagformulier: het bij deze verordening behorende door het college vast te stellen aanvraagformulier voor een aansluiting op het openbaar riool of de wijziging van een aansluitleiding;
 - d. afvalwater: alle water afkomstig van een perceel, met uitzondering van hemel water en drainage-water;
 - e. bronneringswater: grondwater, onttrokken voor tijdelijke verlaging van de grondwaterstand;
 - f. drainagewater: grondwater ingezameld door een ingegraven doorlatend buizensysteem;
 - g. openbaar riool: gedeelte van de riolering dat bij de gemeente in eigendom en beheer is voor inzameling en transport van afvalwater, met inbegrip van de daartoe behorende werken en installaties; en
 - h. particulier riool: de binnen de kadastrale eigendomsgrenzen van het aan te sluiten perceel gelegen binnen-, buiten- of terreinriolering tot aan het aansluitpunt;
 - i. perceelaansluitleiding: het riool en voorzieningen die deel uitmaken van dit riool, tussen het openbaar riool en het aansluitpunt, in beheer bij de gemeente;
 - j. rioolaansluitleiding: leiding tussen het gebouw waar afvalwater vrijkomt en het openbaar riool.

Artikel 3.105 Specifieke zorgplicht

1. Degene die een particulier riool op een openbaar riool aansluit of wijzigt en weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat die activiteit nadelige gevolgen kan hebben voor de belangen, bedoeld in artikel 1.3, is verplicht:
 - a. alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van diegene kunnen worden gevraagd om die gevolgen te voorkomen;
 - b. voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen: die gevolgen zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken; en
 - c. als die gevolgen onvoldoende kunnen worden beperkt: die activiteit achterwege te laten voor zover dat redelijkerwijs van diegene kan worden gevraagd.
2. Deze plicht houdt in ieder geval in dat:
 - a. bij sloopwerkzaamheden of andere werkzaamheden op een op het openbaar riool aangesloten perceel verzanding wordt voorkomen; en
 - b. de doelmatige werking van de perceelaansluitleiding, naburige aansluitingen en de voorzieningen voor het beheer van afvalwater worden beschermd.

Artikel 3.106 Totstandbrenging en wijziging perceelaansluiting

1. Met het oog op het beschermen van de gezondheid ligt een ondergrondse doorvoer van een rioolaansluitleiding of andere voorziening voor afvoer van afvalwater door een uitwendige scheidingsconstructie van een bouwwerk zoveel mogelijk haaks op de scheidingsconstructie.
2. De gebouwaansluiting van de op het eigen erf of terrein gelegen rioolaansluitleiding of andere voorziening voor afvoer van afvalwater is zodanig dat bij zetting de dichtheid van de aansluiting en de afvoer gehandhaafd blijft.
3. Een rioolaansluitleiding waardoor huishoudelijk afvalwater, hemelwater, grondwater of bedrijfsafvalwater wordt geleid:
 - a. heeft geen vernauwing in de stroomrichting;
 - b. heeft een vloeiend beloop;
 - c. is waterdicht; en
 - d. heeft een voldoende inwendige diameter.
4. Met het oog op de doelmatige werking van het openbaar riool ligt de binnenonderkant van de rioolaansluitleiding ter plaatse van de perceelgrens boven het openbaar riool, vermeerderd met 200 mm plus een afschot van 1:100.
5. De diameter van de rioolaansluitleiding is kleiner dan of gelijk aan 160 mm, tenzij:
 - a. de noodzaak van een grotere diameter is aangetoond met een rioleringsberekening; en
 - b. het openbaar riool ter plaatse van de rioolaansluitleiding over voldoende capaciteit beschikt om te lozen afvalwater te kunnen afvoeren.
6. Een verzamelleiding wordt alleen gebruikt als een individuele aansluiting van het perceel redelijkerwijs niet mogelijk is. Een verzamelleiding wordt bij voorkeur op particulier terrein aangelegd.
7. Rioolaansluitleidingen worden uitgevoerd in de kleuren:
 - a. groen als het een leiding voor hemelwater of grondwater betreft; of

- b. bruin als het een leiding voor huishoudelijk afvalwater of bedrijfsafvalwater betreft.

Artikel 3.107 Meldplicht aanleg of wijziging aansluiting

1. Het is verboden een aansluiting van een particulier riool op het openbaar riool tot stand te brengen of te wijzigen zonder dit ten minste acht weken en ten hoogste een jaar voor het begin ervan te melden.
2. Een melding bevat:
 - a. de naam en het adres van de indiener;
 - b. de dagtekening;
 - c. de omschrijving van de activiteiten en wijze van uitvoering;
 - d. de verwachte datum van het begin van de activiteit; en
 - e. de verwachte duur ervan.

Artikel 3.108 Informatieplicht beëindiging aansluiting

Als het gebruik van een rioolaansluitleiding definitief wordt beëindigd, wordt het college hierover uiterlijk vier weken na de beëindiging geïnformeerd.

Artikel 3.109 Omgevingsvergunning

Het is verboden zonder omgevingsvergunning een aansluiting van een particulier riool op het openbaar riool tot stand te brengen of te wijzigen.

Artikel 3.110 De aanvraag voor een aansluiting

1. Een nieuwe aansluiting of een wijziging van een bestaande aansluiting moet bij de gemeente worden aangevraagd door de rechthebbende van het betreffende perceel.
2. Bij een aanvraag van een omgevingsvergunning worden de volgende gegevens en bescheiden verstrekt:
 - a. de naam en het adres van de aanvrager;
 - b. de dagtekening;
 - c. de ligging van het aan te sluiten perceel:
 - aan de hand van straat en huisnummer of, wanneer nog geen huisnummer is toegekend, aan de hand van het kadastraal nummer van het betreffende perceel; en
 - aangegeven op een situatieschets 1:1000 of grotere schaal;
 - d. wat voor soort afvalwater er zal worden afgevoerd;
 - e. voor zover het lozing van bedrijfsafvalwater betreft: de aard en de hoeveelheid van het te lozen afvalwater;
 - f. van de aan te leggen of te wijzigen rioolaansluitleiding ten minste de volgende gegevens:
 - het leidingverloop en de dimensionering;
 - de hoogteligging en het materiaal ter plaatse van het aansluitpunt;
 - de wijze waarop de functies van de verschillende leidingen van het particulier riool ter plaatse van het aansluitpunt zullen worden gemarkeerd; en
 - de ligging van de rioolaansluitleiding op een situatietekening van het perceel.

Artikel 3.111 Beoordeling en intrekking omgevingsvergunning

1. Het college kan de omgevingsvergunning weigeren als de belangen, bedoeld in artikel 1.3, onevenredig worden geschaad.
2. De omgevingsvergunning kan worden ingetrokken:
 - a. als het gebruik van de rioolaansluitleiding definitief wordt beëindigd;
 - b. als gedurende een jaar of een in de vergunning bepaalde langere termijn geen activiteiten zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning; of
 - c. op verzoek van de vergunninghouder.

Artikel 3.112 Eigendom aansluitleiding

1. De grens tussen het gemeentelijke eigendom en het particuliere eigendom van een rioolaansluitleiding ligt ter plaatse van het ontstoppingsstuk in die rioolaansluitleiding.
2. Als voor de afvoer van huishoudelijk afvalwater een rioolwaterpomp is vereist, ligt de grens, net zoals bij het eerste lid, ter plaatse van de erfgrans. In afwijking van het eerste lid wordt hier gebruik gemaakt van een inspectieput. In deze inspectieput eindigt de persleiding en gaat verder in vrijvervalleiding richting het gemeentelijk riool.

3. Bij afwezigheid van een ontstoppingsstuk en rioolwaterpomp ligt de grens in de rioolaansluitleiding op een afstand van 0,5 m buiten de perceelgrens.

Artikel 3.113 (Sloop)werkzaamheden, verwijdering aansluiting

1. Bij sloopwerkzaamheden of andere werkzaamheden op een perceel dat op het openbare riool is aangesloten, moet de rechthebbende voorzieningen treffen aan de particuliere afvoerleiding zodat verzanding van het openbare riool en de perceelaansluitleiding wordt voorkomen.
2. De gemeente heeft de bevoegdheid de aansluiting op het openbare riool af te sluiten als de rechthebbende niet voldoet aan de zorgplicht als bedoeld in het eerste lid. De kosten daarvan zijn voor rekening van de rechthebbende.
3. De rechthebbende is verplicht de gemeente op de hoogte te stellen als het gebruik van de perceelaansluitleiding definitief wordt beëindigd.
4. De gemeente verwijdert de aansluiting als het gebruik van een aansluiting van een particulier riool op de openbare riolering definitief wordt en/of is beëindigd. De kosten daarvan zijn voor rekening van de rechthebbende.

Artikel 3.114 Storingen

1. Bij een verstopping, lekkage of een andere storing in de particuliere afvoerleiding onderzoekt de rechthebbende of de gebruiker of het gaat om een storing in de particuliere afvoerleiding (terreinleiding) of in de perceelaansluitleiding. Aan de perceelaansluitleiding mogen onder geen enkele voorwaarde werkzaamheden worden uitgevoerd zonder voorafgaande toestemming van de gemeente.
2. Als uit het onderzoek bedoeld in het eerste lid blijkt dat er sprake is van een verstopping of storing in de perceelaansluitleiding, of van een verstopping of storing als gevolg van inspoeling vanuit het openbare riool, neem de rechthebbende of de gebruiker met de gemeente contact op voor het verrichten van de noodzakelijke werkzaamheden. De ontstoppingsvoorziening moet worden vrijgehouden totdat deze werkzaamheden zijn verricht. Als de rechthebbende of de gebruiker zelf aan een derde de opdracht geeft om werkzaamheden te verrichten, zonder dat de gemeente voorafgaand toestemming heeft gegeven, komen de kosten daarvan voor rekening van de rechthebbende of de gebruiker.
3. Als uit het onderzoek bedoeld in het eerste lid blijkt dat er sprake is van een verstopping, lekkage, breuk of storing in de particuliere afvoerleiding moet de rechthebbende of de gebruiker deze zelf verhelpen. De kosten daarvan zijn voor de rechthebbende of de gebruiker.
4. Als er sprake is van een verstopping of storing als bedoeld in het tweede lid, moet de rechthebbende of de gebruiker, voordat de gemeente met de werkzaamheden start, schriftelijk akkoord gaan met de voorwaarde dat de kosten van die werkzaamheden aan de rechthebbende of de gebruiker in rekening worden gebracht als blijkt dat deze kosten voor de rechthebbende of de gebruiker zijn.

Artikel 3.115 Kosten voor het aansluiten op het openbaar riool

1. Het college stelt de kosten van de aanleg van de perceelaansluitleiding inclusief aansluitpunt vast op basis van de door of namens de gemeente geraamde werkelijke kosten en vastgestelde leges.
2. De gemeente kan niet worden gehouden tot feitelijke uitvoering over te gaan, voordat de verschuldigde kosten uit lid 1 door de rechthebbende aan de gemeente zijn voldaan.
3. Indien de kosten voor de aanleg van het openbaar riool, het aansluiten op het openbaar riool en de aanleg of wijziging van de aansluitleiding reeds zijn voldaan uit hoofde van een eerder door de rechthebbende met de gemeente gesloten overeenkomst, worden er geen kosten in rekening gebracht.

Afdeling 3.14 Activiteiten met betrekking tot cultureel erfgoed en werelderfgoed

Artikel 3.116 Instandhoudingsplicht gemeentelijk monument

Het is verboden een gemeentelijk monument te beschadigen of te vernielen, of daaraan onderhoud te onthouden dat voor de instandhouding daarvan noodzakelijk is.

Artikel 3.117 Omgevingsvergunning gemeentelijk monument

1. Het is verboden zonder omgevingsvergunning van het college een gemeentelijk monument:
 - a. te slopen, te verstoren, te verplaatsen of in enig opzicht te wijzigen, of
 - b. te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een wijze waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op:

- a. de uitvoering van normaal onderhoud, voor zover detaillering, profilering, vormgeving, materiaalsoort en kleur van het monument niet wijzigen, en voor zover de aanleg van een tuin, park of andere aanleg, niet wijzigt, of
 - b. alleen inpanidige veranderingen van een onderdeel van het monument dat uit het oogpunt van monumentenzorg geen waarde heeft.
3. Het college kan in het belang van de monumentenzorg nadere regels stellen met betrekking tot de uitvoering van werkzaamheden aan een gemeentelijk monument. Deze regels kunnen mede inhouden een vrijstelling van het verbod, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 3.118 Weigeringsgronden

1. De vergunning kan slechts worden verleend als het belang van de monumentenzorg zich daartegen niet verzet.
2. Een omgevingsvergunning voor een kerkelijk monument wordt niet verleend zonder overeenstemming met de eigenaar.

Artikel 3.119 Verbodsbepaling en aanvraag omgevingsvergunning

1. Het is in een gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht verboden om zonder omgevingsvergunning een bouwwerk te slopen.
2. De omgevingsvergunning kan in ieder geval worden geweigerd als naar het oordeel van het college niet aannemelijk is dat op de plaats van het te slopen bouwwerk een ander bouwwerk kan of zal worden gebouwd.
3. Artikel 3.118 is van overeenkomstige toepassing.
4. Het eerste lid is niet van toepassing op het slopen ingevolge een verplichting als bedoeld in de artikelen 13, 13a of 13b van de Woningwet of ingevolge een verplichting zoals gesteld in een maatwerkvoorschrift op grond van artikel 3.5 van het Besluit bouwwerken leefomgeving.

Artikel 3.120 Vangnet archeologie

1. Het is verboden de bodem te verstoren in een archeologisch monument of een gebied waar archeologische vondsten of waarden worden verwacht als in het daar vigerende bestemmingsplan niet is voldaan aan artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening, tenzij:
 - a. voor de activiteit een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.12, eerste of tweede lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht is verleend en hierin voorschriften zijn opgenomen omtrent archeologische monumentenzorg;
 - b. het de verstoring betreft van een archeologisch monument, waarde of verwachting die is aangegeven op de gemeentelijke archeologische beleids-, waarden- of verwachtingskaart, de provinciale archeologische monumentenkaart of de landelijke indicatieve kaart van archeologische waarden en het verrichten van de activiteiten geen strijd oplevert met door het college vastgestelde regels over de toegestane mate van verstoring;
 - c. met een vooronderzoek is aangetoond dat er geen archeologische waarden aanwezig zijn;
 - d. het een verstoring betreft van een archeologisch monument of archeologisch verwachtingsgebied als aangegeven op de provinciale Archeologische Monumentenkaart of de landelijke Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden, en waarbij die verstoring plaatsvindt en het te verstoren gebied kleiner is dan 100 m², en het geen diepere verstoring betreft dan 0,50 m beneden maaiveld;
 - e. in het geldend bestemmingsplan bepalingen zijn opgenomen omtrent archeologische monumentenzorg;
 - f. de gemeenteraad nader beleidsregels stelt met betrekking tot de uitvoering van werkzaamheden die leiden tot de verstoring van een archeologisch monument of archeologisch verwachtingsgebied als aangegeven op de gemeentelijke archeologische waardenkaart of de gemeentelijke beleidsadvieskaart, dan wel bij het ontbreken daarvan, de provinciale Archeologische Monumentenkaart of de landelijke Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden;
 - g. een rapport is overgelegd waarin de archeologische waarde van het te verstoren terrein naar het oordeel van het bevoegd gezag in voldoende mate is vastgesteld en waaruit blijkt dat:
 - 1) het behoud van de archeologische waarden in voldoende mate kan worden geborgd, of
 - 2) de archeologische waarden door de verstoring niet onevenredig worden geschaad, of
 - 3) in het geheel geen archeologische waarden aanwezig zijn.
2. Het college kan nadere regels stellen over de noodzaak tot en de vorm van een archeologisch onderzoek.

Afdeling 3.15 Activiteiten met betrekking tot planten en dieren

Paragraaf 3.15.1 Activiteiten met betrekking tot houtopstanden

Artikel 3.121 Activiteiten met betrekking tot houtopstanden

1. Deze paragraaf gaat over de activiteiten die een tenietdoende invloed hebben op de houtopstanden in gemeente Meerssen. Deze activiteiten omvatten:
 - a. het vellen van bomen;
 - b. het direct of indirect onomkeerbaar aantasten van bomen.
2. Op de activiteiten zoals opgenomen in deze paragraaf is het gemeentelijke groenbeleidsplan van de gemeente Meerssen van toepassing.

Artikel 3.122 Begripsomschrijvingen

In deze verordening en daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. boom: een houtachtig, overblijvend gewas met een dwarsdoorsnede van de stam van minimaal 25 cm op 1,3 meter hoogte boven het maaiveld. In geval van meerdere stammen geldt de dwarsdoorsnede van de dikste stam;
- b. houtopstand: één of meer bomen of boomvormers, of andere houtachtige gewassen, mogelijk onderdeel uitmakend van hakhout, een houtwal, een grotere (lint)begroeiing van heesters en struiken, een beplanting van een bosplantsoen, een struweel of een heg;
- c. griend- of hakhout: hout dat gekapt wordt van bomen en struiken voor gebruik. Hierbij wordt de boom niet helemaal gekapt, maar tot net boven de stambasis waarbij de boom opnieuw op de stronk kan uitlopen;
- d. knotten/kandelaberen: het tot op de oude snoeiplaats verwijderen van uitgelopen takhout bij knobomen, gekandelaberde bomen of leibomen als periodiek noodzakelijk onderhoud;
- e. boomwaarde c.q. taxatiewaarde: de monetair waarde van een boom zoals getaxeerd volgens de meest recente richtlijnen van de Nederlandse Vereniging van Taxateurs van bomen. Het college kan bij toepassing van de boomwaarde naar redelijkheid en billijkheid besluiten;
- f. dunnen van een houtopstand: het vellen dat geschiedt als verzorgingsmaatregel ter bevordering van de groei van de overblijvende houtopstand;
- g. kweekgoed: bomen gekweekt met het oogmerk deze te verhandelen waarbij regelmatig onderhoud aan de bomen en het terrein alsmede handelsactiviteiten plaatsvinden;
- h. In deze verordening wordt onder vellen mede verstaan: rooien, met inbegrip van verplanten, alsmede het verrichten van handelingen, zowel boven- als ondergronds, die de dood of ernstige beschadigingen of ontsiering van houtopstand ten gevolge kunnen hebben.

Artikel 3.123 Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een houtopstand te vellen of te doen vellen.
2. Het in het eerste lid van dit artikel gestelde verbod geldt niet indien het betreft:
 - a. vruchtbomen voor zover het betreft laagstamfruitbomen;
 - b. het dunnen van een houtopstand;
 - c. het vellen van kweekgoed;
 - d. het vellen van een houtopstand waarvoor een melding aan gedeputeerde staten op grond van artikel 4.2 lid 1 van de Wet natuurbescherming nodig is, met uitzondering van hoogstamfruitbomen;
 - e. houtopstand die moet worden geveld krachtens de Plantgezondheidswet of krachtens een aanschrijving op last van het college;
 - f. het periodiek vellen van griend- of hakhout ter uitvoering van het reguliere onderhoud;
 - g. het periodiek knotten of kandelaberen als cultuurmaatregel bij daarvoor geschikte boomsoorten;
 - h. uit populieren, wilgen, essen of elzen bestaande beplantingen die kennelijk zijn bedoeld voor de productie van houtige biomassa indien zij:
 - ten minste eens per tien jaar worden geoogst;
 - bestaan uit ten minste tienduizend stoven per hectare per beplantingseenheid, zijnde een aaneengesloten beplanting die niet wordt doorsneden door onbeplante stroken breder dan twee meter, en;
 - zijn aangelegd na 1 januari 2013.

Artikel 3.124 Aanvraag vergunning

1. De vergunning moet schriftelijk gemotiveerd en onder bijvoeging van een situatieschets worden aangevraagd. Het college kan eisen dat bij de aanvraag voor een kapvergunning een onderzoeks-

- rapport naar de algehele onderhoudstoestand van de te kappen boom wordt overgelegd. Het onderzoeksrapport moet opgesteld zijn door een beëdigd boomtaxateur.
2. De aanvraag kan worden gedaan door of namens dan wel met toestemming van degene, die krachtens zakelijk recht, of door degene die krachtens publiekrechtelijke bevoegdheid, gerechtigd is over de houtopstand te beschikken.
 3. Wanneer door of namens het bevoegde Ministerie aan het college een afschrift is toegezonden van de ontvangstbevestiging als bedoeld in de Wet Natuurbescherming, beschouwt het college dit afschrift mede als een vergunningaanvraag.
 4. De houder van de vergunning moet zorg dragen, dat deze vergunning ten tijde van het uitvoeren van de kapwerkzaamheden aanwezig is op het betreffende terrein waarop de houtopstand zich bevindt. De vergunning moet op eerste vordering van een ambtenaar, belast met de zorg voor de naleving van een of meer bepalingen van deze verordening, ter inzage worden gegeven aan deze ambtenaar.

Artikel 3.125 Weigeringsgronden

1. Het college kan de vergunning weigeren dan wel onder voorschriften verlenen in het belang van:
 - a. natuur- en milieuwaarden;
 - b. landschappelijke waarden;
 - c. cultuurhistorische waarden;
 - d. waarden van stads- en dorpschoon;
 - e. beeldbepalende waarden;
 - f. monumentale waarden;
 - g. waarden voor recreatie en leefbaarheid;
 - h. waarden voor volksgezondheid;
 - i. waarden van groot maatschappelijk belang.
2. Het college kan bij het weigeren, of onder voorschriften verlenen van een vergunning, tevens de boomwaarde als motivering hanteren.
3. Het college verwijst bij weigering van een vergunning zoveel mogelijk naar gemeentelijke Omgevings-, groen-, bomen- of landschapsplannen.

Artikel 3.126 Bijzondere vergunningsvoorschriften

1. Tot de aan de vergunning te verbinden voorschriften kan behoren het voorschrift dat binnen een bepaalde termijn en in overeenstemming met de door het college te geven aanwijzingen moet worden herplant. Indien het gemeentelijk beleid of een gemeentelijk bestemmings-, bomen-, groen-, of landschapsplan de te vellen houtopstand direct of indirect als waardevol omschrijft, wordt zo vaak mogelijk een herplantplicht opgelegd.
2. Wordt een voorschrift als bedoeld in het eerste lid van dit artikel gegeven, dan kan daarbij tevens worden bepaald binnen welke termijn na de herplanting en op welke wijze niet geslaagde beplanting moet worden vervangen.
3. Een vergunning kan worden verleend onder de voorwaarde van feitelijk niet-gebruik, tot het moment van onherroepelijk worden van de vergunning, oftewel tot het moment dat:
 - a. de beroepstermijn voor derden is verstreken zonder dat er beroep is ingediend;
 - b. beslist is op een verzoek om een voorlopige voorziening;
 - c. beslist is op het beroep van derden en geen verzoek tot voorlopige voorziening is gedaan.
4. Tot aan de vergunning te verbinden voorschriften kunnen behoren aanwijzingen ter bescherming van in en rond de houtopstand voorkomende flora en fauna.

Artikel 3.127 Herplant-/instandhoudingsplicht

1. Indien houtopstand, waarop het verbod tot vellen als bedoeld in deze afdeling van toepassing is, zonder vergunning van het college is gevelde, dan wel op andere wijze teniet is gegaan, kan het college aan de zakelijke gerechtigde van de grond waarop zich de houtopstand bevond, dan wel aan degene die uit andere hoofde tot het treffen van voorzieningen bevoegd is, de verplichting opleggen te herplanten overeenkomstig de door hen te geven aanwijzingen binnen een door hen te stellen termijn.
2. Wordt een verplichting als bedoeld in het eerste lid van dit artikel opgelegd, dan kan daarbij tevens worden bepaald binnen welke termijn na herplanting en op welke wijze niet- geslaagde beplanting moet worden vervangen.
3. Indien houtopstand, waarop het verbod tot vellen als bedoeld in deze afdeling van toepassing is, in het voortbestaan ernstig wordt bedreigd, kan het college aan de zakelijke gerechtigde van de grond waarop zich de houtopstand bevindt dan wel aan degene die uit andere hoofde tot het treffen van voorzieningen bevoegd is, de verplichting opleggen om overeenkomstig de door hen te geven aanwijzingen binnen een door hen te stellen termijn voorzieningen te treffen, waardoor de bedreiging wordt weggenomen.

4. Degene aan wie een verplichting als bedoeld in het eerste tot en met derde lid van dit artikel is opgelegd, alsmede zijn rechtsopvolger, is verplicht daaraan te voldoen.

Artikel 3.128 Inhoud compensatieplan

1. Een compensatieplan maakt deel uit van de te verlenen omgevingsvergunning of wordt toegevoegd aan de melding voor het vellen van een houtopstand.
2. In het compensatieplan wordt het volgende bepaald:
 - a. waar zal worden herplant, op hetzelfde perceel of in de nabije omgeving, aangegeven op een voldoende gedetailleerde kaart;
 - b. een omschrijving van de te herplanten houtopstand (soortnaam, maatvoering), inclusief een aanduiding van de ecologische waarde daarvan conform de lijst van Register ecologische bomen;
 - c. een onderbouwing dat de kwalitatieve waarde van de aanplant verbetert ten opzichte van de te vellen houtopstand, gebaseerd op ecologische waarden, waarde voor klimaatadaptatie, waarde voor een functionele aankleding van de directe leefomgeving;
 - d. indien een houtopstand geveld wordt in verband met een ruimtelijke ontwikkeling: een omschrijving van de groeiplaats (bovengronds en ondergronds) met onderbouwing dat deze groeiplaats van voldoende kwalitatieve waarde is om de te herplanten houtopstand, conform het gestelde wenselijke eindbeeld ter plaatse, duurzaam te handhaven;
 - e. indien een houtopstand geveld wordt in verband met een ruimtelijke ontwikkeling: een beheerplan voor de eerste drie jaren, gerekend vanaf de aanplant, waarin onder andere de termijn voor de eerste aanplant, inboetperioden, aanwijzingen voor plantgatvoorbereiding, verzorging- en groeibevorderende maatregelen, welk plantmateriaal, welke soort, de stamomtrek en het aantal is opgenomen;
 - f. indien sprake is van kap van 30 procent of meer van een als eenheid te herkennen structuur, de wijze waarop fasering van de kap en herplant over meerdere groeiseizoenen zal worden toegepast.

Artikel 3.129 Bestrijding van boomziekten

1. Als zich op een terrein één of meer bomen bevinden die naar het oordeel van het college gevaar opleveren van verspreiding van een boomziekte of voor vermeerdering van de ziekteverspreiders zoals insecten, is de rechthebbende, als hij daarvoor door het college is aangeschreven, verplicht binnen de bij de aanschrijving vast te stellen termijn:
 - a. de houtopstand te vellen;
 - b. conform richtlijnen van de gemeente de geveldde houtopstand direct zodanig te behandelen dat verspreiding van de boomziekte wordt voorkomen.
2. Het is verboden zonder vergunning van het college geveldde bomen of delen daarvan voorhanden of in voorraad te hebben of te vervoeren, als het een boomsoort betreft die deze boomziekte kan verspreiden.

Artikel 3.130 Spoedeisendheid

1. Het bevoegd gezag kan in afwijking van het bepaalde toestemming geven tot het direct vellen, als er sprake is van grote gevaarzetting of een daarmee te vergelijken spoedeisend belang.
2. De toestemming wordt schriftelijk bevestigd.
3. Aan de toestemming kan een herplantplicht worden verbonden. De artikelen 3.126 en 3.127 zijn van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 4 Beheer en onderhoud

Afdeling 4.1 Water en riolering

Artikel 4.1 Toestand van sloten en andere wateren en niet-openbare riolen en putten buiten gebouwen

Sloten en andere wateren en niet-openbare riolen en putten buiten gebouwen mogen zich niet bevinden in een toestand die gevaar oplevert voor de veiligheid, nadeel voor de gezondheid of hinder voor de gebruikers van de gebouwen of voor anderen.

Artikel 4.2 Onderhoud, renovatie en vervanging

1. Het beheer, onderhoud, renovatie dan wel de vervanging van de perceelaansluitleiding wordt uitgevoerd door of namens de gemeente en voor rekening van de gemeente, tenzij het aannemelijk is dat de desbetreffende onderhouds- dan wel herstelwerkzaamheden dienen te worden uitgevoerd ten gevolge van een onjuist gebruik van het particulier riool, in welk geval de kosten voor rekening van de rechthebbende of veroorzaker komen.
2. Onder onjuist gebruik wordt in ieder geval begrepen:

- a. het via deze aansluiting lozen van stoffen die vanwege hun aard en samenstelling, verstoppingen in de aansluitleiding of het openbaar riool veroorzaken;
 - b. het via deze aansluiting lozen van stoffen die, door hun aard of concentratie, de constructie van de aansluitleiding aantasten of schadelijk zijn voor het milieu en/of stankoverlast veroorzaken zoals oplosmiddelen en aardolieproducten;
 - c. het lozen van hemelwater en/of drainagewater op de drukriolering of vacuümriolering;
 - d. het lozen van hemelwater en/of drainagewater op de afvalwaterleiding van het (verbeterd) gescheiden stelsel.
3. De kosten voor het onderhoud van het particulier riool komen voor rekening van de rechthebbende, tenzij onomstotelijk vaststaat dat de noodzaak tot onderhoud is veroorzaakt door inspoeling vanuit het openbaar riool.
 4. Onder renovatie wordt tevens begrepen het aanpassen van de perceelsaansluiting ten gevolge van een wijziging van het openbaar riool.

(Voor de rest gereserveerd)

Hoofdstuk 5 Financiële bepalingen

(Gereserveerd)

Hoofdstuk 6 Procesregels

Afdeling 6.1 Advies

Paragraaf 6.1.1 Advies bij aanwijzing gemeentelijk monument

Artikel 6.1 Termijnen, advies en aanwijzingsbesluit

1. De Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen adviseert schriftelijk binnen acht weken na ontvangst van het verzoek van het college.
2. Het college beslist binnen 13 weken na ontvangst van het advies van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen, maar in ieder geval binnen 26 weken na de adviesaanvraag.

Paragraaf 6.1.2 Advies bij aanwijzing gemeentelijk beschermd stadsgezicht

Artikel 6.2 Advies bij aanwijzen gemeentelijk beschermd stadsgezicht

1. Het college vraagt advies aan de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen voordat de gemeenteraad een besluit neemt over de aanwijzing tot gemeentelijk beschermd stadsgezicht als bedoeld in artikel 2.10. In spoedeisende gevallen kan het vragen van dit advies achterwege blijven.
2. De Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen adviseert schriftelijk binnen acht weken na ontvangst van het verzoek van het college.

Paragraaf 6.1.3 Advies bij omgevingsvergunning monument

Artikel 6.3 Advies omgevingsvergunning rijksmonument

Het college zendt onverwijld een afschrift van de ontvankelijke aanvraag om omgevingsvergunning voor een rijksmonument als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht voor advies aan Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen, bedoeld in artikel 6.1, eerste lid. Artikel 6.1, eerste en tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 7 Handhaving, overgangs- en slotbepalingen

Afdeling 7.1 Handhaving

Artikel 7.1 Toezichthouders

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn de toezichthouders belast die bij besluit van het college zijn aangewezen.
2. Onverminderd het eerste lid, zijn de ambtenaren van politie, bedoeld in artikel 141, onder b, van het Wetboek van Strafvordering, eveneens belast met het toezicht op de naleving van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften.

Artikel 7.2 Legitimatieplicht

Degene die een standplaats op een markt inneemt of wil innemen, of die handelt met een volmacht is verplicht aan te tonen dat hij daartoe gerechtigd is bij het eerste verzoek van een toezichthouder.

Artikel 7.3 Onmiddellijke verwijdering van de markt

Onverminderd het bepaalde in artikel 125 van de Gemeentewet kan het college een vergunninghouder gelasten zich onmiddellijk van de markt te verwijderen indien hij:

- a. het bepaalde bij of krachtens deze verordening of de voorschriften van de vergunning overtreedt;
- b. zich op de markt schuldig maakt aan wangedrag of bedrog;
- c. de marktmeester belemmert in het uitoefenen van zijn functie danwel de door of namens het college gegeven aanwijzingen niet opvolgt.

Artikel 7.4 Strafbaarstelling

1. Overtreding van het bij of krachtens deze verordening bepaalde en de daarbij gegeven voorschriften en beperkingen wordt, voor zover daartegen niet bij of krachtens een hogere regeling straf is bedreigd, gestraft met:
 - a. hechtenis van ten hoogste drie maanden; of
 - b. geldboete van ten hoogste de tweede categorie en kan bovendien worden gestraft met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak, voor zover daarentegen niet bij of krachtens een hogere regeling straf is bedreigd.
2. Dit artikel is niet van toepassing als in het onderwerp is voorzien door de Wet economische delicten.

Afdeling 7.2 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 7.5 Intrekking oude verordeningen

De volgende verordeningen worden geheel ingetrokken:

- a. de Marktverordening gemeente Meerssen 2013;
- b. de Afvalstoffenverordening gemeente Meerssen 2010;
- c. de Bouwverordening gemeente Meerssen 1992 (inclusies 12e serie wijzigingen);
- d. de Erfgoedverordening gemeente Meerssen 2022;
- e. de Aansluitverordening gemeente Meerssen 2022;
- f. de Hemel- en grondwaterverordening Meerssen 2022.

Artikel 7.6 Overgangsbepaling

1. Besluiten, genomen krachtens de verordening bedoeld in artikel 7.5 die golden op het moment van de inwerkingtreding van deze verordening en waarvoor deze verordening overeenkomstige besluiten kent, gelden als besluiten genomen krachtens deze verordening.
2. Aanvragen voor vergunningen waarop op het moment van inwerkingtreding van deze verordening nog geen beslissing is genomen, worden afgehandeld op grond van de verordeningen bedoeld in artikel 7.5 zoals die golden voor het inwerking treden van deze verordening.

Artikel 7.7 Nadere regels

Het college is bevoegd ter uitvoering van het bepaalde in deze verordening nadere regels vast te stellen.

Artikel 7.8 Hardheidsclausule

Indien naar het oordeel van het college in bijzondere individuele gevallen de toepassing van een artikel van in deze verordening leidt tot een onbillijke situatie, dan is het college bevoegd hiervan af te wijken.

Artikel 7.9 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt inwerking acht dagen na de dag waarop deze bekend is gemaakt.

Artikel 7.10 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Fysieke Leefomgeving gemeente Meerssen 2023.

Bijlage I: Begripsbepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

Voor de toepassing van deze verordening en de daarop rustende bepalingen wordt, tenzij anders bepaald, verstaan onder:

- a. archeologisch monument: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1.1 van de Erfgoedwet;
- b. bebouwde kom: de bebouwde komgrens conform artikel 20a van de Wegenverkeerswet 1994;
- c. bouwwerk: elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die op de plaats van bestemming hetzij direct of indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond, bedoeld om ter plaatse te functioneren;
- d. bromfiets: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1, eerste lid, onder e van de Wegenverkeerswet 1994;
- e. college: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Meerssen;
- f. cultureel erfgoed: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1.1. van de Erfgoedwet;
- g. dB(A): decibel (A-gewogen), maat voor de geluidsterkte gecorrigeerd naar de gevoeligheid van het menselijke oor;
- h. dB(C): eenheid voor geluid (de decibel), de C-correctie is met name geschikt voor metingen van hoge geluidsniveaus. Het frequentie spectrum onder de 1000 Hz wordt veel beperkter gecorrigeerd dan bij de A-correctie, waardoor de bijdrage van het LF-geluid beter kan worden beoordeeld;
- i. gebouw: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1, eerste lid, van de Woningwet;
- j. geluidgevoelig gebouw: woning en andere geluidsgevoelig gebouw als bedoeld in artikel 1 van de Wet geluidhinder;
- k. geluidgevoelige ruimte: geluidsgevoelige ruimte als bedoeld in artikel 1 van de Wet geluidhinder;
- l. gemeentelijk beschermd stads- en dorpsgezicht: groepen van onroerende zaken die op grond van deze verordening als gemeentelijk beschermd stads- of dorpsgezicht zijn aangewezen, omdat deze van algemeen belang zijn vanwege hun schoonheid, onderlinge ruimtelijke of structurele samenhang, of wetenschappelijke of cultuurhistorische waarde;
- m. gemeentelijk monument: monument of archeologisch monument dat is aangewezen op grond van paragraaf 2.1.1 van deze verordening;
- n. handelsreclame: iedere openbare aanprijzing van goederen of diensten waarmee kennelijk wordt beoogd een commercieel belang te dienen;
- o. HMRI-99: handleiding meten en rekenen industrielawaai, van het ministerie van Vrom, uitgave 1999;
- p. inrichting: inrichting als bedoeld in artikel 1.1 van de Wet milieubeheer;
- q. monument: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1.1. van de Erfgoedwet;
- r. motorvoertuig: wat daaronder wordt verstaan in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;
- s. NEN: een door de Stichting Nederlands Normalisatie-Instituut uitgegeven norm;
- t. omgevingsvergunning: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1.1, eerste lid van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht;
- u. ongewoon voorval: gebeurtenis, ongeacht de oorzaak daarvan, die afwijkt van het normale verloop van een activiteit, zoals een storing, ongeluk, calamiteit, waardoor significante nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving ontstaan of dreigen te ontstaan;
- v. openbaar water: wateren die voor het publiek bevaarbaar of op andere wijze toegankelijk zijn;
- w. openbare inrichting: een openbare inrichting als bedoeld in artikel 2:27 lid 1, van de Algemene Plaatselijke Verordening Gemeente Meerssen;
- x. openbare ruimte: ruimte die openstaat voor het publiek, met uitzondering van een gebouw of besloten plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van de Grondwet;
- y. parkeren: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990;
- z. reclame: openbare aanprijzing of werving van goederen, diensten of denkbeelden;
- aa. rechthebbende: degene die over een zaak zeggenschap heeft krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht;
- bb. rijksmonument: monument of archeologisch monument dat is ingeschreven in het rijksmonumentenregister;
- cc. terras: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 2:27 lid 2, de Algemene Plaatselijke Verordening Gemeente Meerssen;
- dd. uitstalling: al hetgeen direct voor de gevel van een pand of trottoir wordt geplaatst om de aandacht te vestigen op de winkel of onderneming die in dat pand is gevestigd;
- ee. voertuig: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1 van het Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990, met uitzondering van kleine wagens, zoals kruiwagens en kinderwagens, en rolstoelen;
- ff. weg: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1, eerste lid, onder b van de Wegenverkeerswet 1994.

Toelichting VFL

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

Voor de Verordening fysieke leefomgeving (hierna: Vfl) is een begrippenlijst opgesteld die bestaat uit de begrippen van de verordeningen die hierin op zijn gegaan. Hierbij is kritisch gekeken naar welke begrippen noodzakelijk zijn, enkele begrippen die slechts één keer of helemaal niet voorkomen zijn uit deze lijst geschrapt. De definities zijn zo veel mogelijk onveranderd gebleven. De begrippenlijst is opgenomen in artikel 1.1 van Bijlage I bij de Verordening fysieke leefomgeving.

Artikel 1.2 Toepassingsbereik

Dit artikel is overgenomen uit de Omgevingswet (eveneens artikel 1.2) en regelt het toepassingsgebied van de Omgevingswet en dus deze verordening. Het toepassingsgebied van de Omgevingswet omvat de fysieke leefomgeving en activiteiten die gevolgen hebben of kunnen hebben voor de fysieke leefomgeving. In dit artikel wordt de fysieke leefomgeving gedefinieerd door het noemen van de fysieke onderdelen daarvan: bouwwerken, infrastructuur, watersystemen, water, bodem, lucht, landschappen, natuur, cultureel erfgoed en werelderfgoed.

De Omgevingswet gaat niet alleen over de fysieke leefomgeving maar ook over activiteiten die gevolgen hebben of kunnen hebben voor de fysieke leefomgeving. Vanwege de gevolgen voor de fysieke leefomgeving kunnen regels worden gesteld over handelingen met stoffen of objecten die niet tot de fysieke leefomgeving behoren. Zo kunnen bijvoorbeeld regels worden gesteld over het plaatsen van voertuigen, rolcontainers of glasbakken, ook al behoren deze objecten zelf niet tot de fysieke leefomgeving. Op grond van artikel 1.2, vierde lid, worden ook gevolgen voor de mens vanuit de fysieke leefomgeving en gevolgen van menselijk activiteiten voor de mens die verlopen via de fysieke leefomgeving binnen de reikwijdte van de wet gebracht.

Gevolgen vanuit de fysieke leefomgeving voor de mens zijn er bijvoorbeeld bij overstromingen. Bij gevolgen via de fysieke leefomgeving gaat het om gevolgen voor de mens, bijvoorbeeld geluidsoverlast, en om gevolgen voor menselijke bezittingen die niet tot de fysieke leefomgeving behoren, bijvoorbeeld de gevolgen van emissies op landbouwgewassen. Dit artikel sorteert voor op de Omgevingswet, welke per 1 januari 2024 in werking treedt.

Artikel 1.3 Doelen van de verordening

Dit artikel is overgenomen uit de Omgevingswet (eveneens artikel 1.3) en bevat de maatschappelijke doelen van de Omgevingswet en dus deze verordening. Zij zijn richtinggevend bij de uitvoering van de wet en de uitvoeringsregeling. De Omgevingswet stimuleert een cultuur waarbij de doelen in samenhang worden gezien en de oplossing die het meest recht doet aan alle betrokken belangen wordt gekozen. Voor overheden geven de doelen richting aan de bevoegdheden die bij of krachtens de Omgevingswet worden toegekend. Dit artikel sorteert voor op de Omgevingswet, welke per 1 januari 2024 in werking treedt.

Artikel 1.4 Maatwerkvoorschriften- en regels

Met een maatwerkvoorschrift kan het bevoegd gezag in individuele gevallen afwijken van algemene regels voor activiteiten. Een maatwerkvoorschrift is alleen mogelijk als dit door de gemeente bij die algemene regels is aangegeven. Met een maatwerkvoorschrift kan het bevoegd gezag juist voor concrete gevallen afwijken van algemene regels. Maatwerkregels hebben het voordeel dat ze voor een heel gebied of een hele categorie van gevallen gelden.

Artikel 1.5 Verhouding tot andere regelgeving

Deze verordening is niet van toepassing op onderwerpen met betrekking tot de fysieke leefomgeving of onderdelen daarvan, die bij of krachtens een andere wet uitputtend zijn geregeld, tenzij uit de bepalingen van deze wet anders blijkt.

Artikel 1.6 Meest recente versie

Omdat in de Verordening fysieke leefomgeving wordt verwezen naar meerdere andere documenten die kunnen worden gewijzigd of vervangen, zoals de provinciale omgevingsverordening, is dit artikel opgenomen.

Artikel 2.1 Gemeentelijk erfgoedregister

Het gemeentelijk erfgoedregister heeft betrekking op al het (beschermd) gemeentelijk aangewezen cultureel erfgoed als dat krachtens deze verordening is gebeurd. Het gaat om door het gemeentebestuur zelf aangewezen monumenten, stads- of dorpsgezichten of cultuurgoederen. Daarnaast is in het tweede lid geregeld dat ook informatie over rijksmonumenten die in de gemeente zijn gelegen in het gemeentelijk erfgoedregister worden opgenomen. Op grond van de Erfgoedwet ontvangen burgemeester en wethouders deze informatie in afschrift van de minister bij de inschrijving in het rijksmonumentenre-

gister. Dit artikel geeft uitvoering aan de verplichting van artikel 3.16, derde lid, van de Erfgoedwet en is daarmee van toepassing op al het cultureel erfgoed, ongeacht of het om onroerende of roerende zaken gaat, dat is aangewezen op grond van deze verordening. Het woord “onherroepelijk” betekent hier dat tegen de aanwijzing geen beroep (of bezwaar) is ingesteld of dat het is afgewezen.

Artikel 2.2 Aanwijzing als gemeentelijk monument

Dit artikel regelt de toekenning van de status van gemeentelijk monument aan een monument of archeologisch monument (een tuin en een park vallen binnen het begrip ‘monument’, natuurlandschap niet). De aanwijzing vergt een belangenafweging tussen het met de aanwijzing te dienen belang en de overige bij de aanwijzing betrokken belangen, waaronder planologische en/of economische belangen of het gebruik van het monument of archeologisch monument. Deze formulering is ontleend aan artikelen 3.1, eerste lid, en 3.16, tweede lid, van de Erfgoedwet.

Burgemeester en wethouders hebben beleidsvrijheid bij de aanwijzing van een monument of archeologisch monument als beschermd gemeentelijk monument; er geldt bovendien niet zoiets als de voorheen gehanteerde vijftigjarengrens voor monumenten. Bij de afweging van belangen die daarbij een rol spelen moeten ook de belangen van het gebruik ten opzichte van de te beschermen monumentale waarde uitdrukkelijk en gemotiveerd naar voren komen. Bij de voorbereiding van een aanwijzing moeten deze belangen derhalve in concreto worden onderzocht. Artikel 2 van de oude verordening (vergelijkbaar met het oude artikel 2, eerste lid, van de Monumentenwet 1988) over het gebruik van het monument, keert echter niet terug in deze verordening. Voor de aanwijzing als gemeentelijk monument voegt de bepaling over het gebruik van het (archeologisch) monument geen belang toe dat niet al op grond van artikel 3:4, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) dient te worden meegewogen. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State gaat het bij een besluit over de aanwijzing als beschermd monument om de afweging van het algemeen belang dat is gemoeid met de bescherming van het cultureel erfgoed tegen de belangen die de eigenaar heeft bij al dan niet aanwijzing. Het gebruik van het monument wordt beschouwd als een aspect van de belangen van de eigenaar en behoeft daarom niet afzonderlijk te worden benoemd.

Artikel 2.3 Voornemen tot aanwijzing

Eerste lid

Ieder monument is gegeven de begripsbepaling van artikel 1.1 van de Erfgoedwet per definitie een onroerende zaak (het gebouw). Ieder archeologisch monument omvat ten minste één onroerende zaak (het terrein, dat vanwege en samen met de daar aanwezige overblijfselen, voorwerpen of andere sporen van menselijke aanwezigheid in het verleden, met inbegrip van die overblijfselen, voorwerpen en sporen, gegeven de begripsbepaling van artikel 1.1 van de Erfgoedwet wordt aangemerkt als archeologisch monument). Voor alle zakelijk gerechtigden op de betreffende onroerende zaken is ontvangst van het voornemen van een aanwijzing door burgemeester en wethouders van belang, niet alleen voor de eigenaar. Zie ook artikel 1, onder a, onderdeel 1, jo. artikel 1, onder b, onderdeel 5, van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken. Onder zakelijk gerechtigden vallen ook hypothecaire schuldeisers ten aanzien van de onroerende zaak.

Tweede lid

De aanwijzing van kerkelijke monumenten vereist voorafgaand overleg met de eigenaar. Het gaat dan per definitie om een monument dat eigendom is van een kerkgenootschap, een zelfstandig onderdeel daarvan, een lichaam waarin kerkgenootschappen zijn verenigd, of van een ander genootschap op geestelijke grondslag en dat uitsluitend of voor een overwegend deel wordt gebruikt voor het gezamenlijk belijden van de godsdienst of levensovertuiging (artikel 1.1 van de Erfgoedwet). Dit lid stemt overeen met de vergelijkbare eis in artikel 3.1 van de Erfgoedwet en artikel 3.2a van de Wabo en doet recht aan de bijzondere positie van het kerkelijk monument als plaats voor het gezamenlijk belijden van godsdienst of levensovertuiging. Dit geldt naast de algemene regel van artikel 4:8 van de Awb op grond waarvan belanghebbenden zoals eigenaren moeten worden gehoord.

Artikel 2.4 Voorbescherming

Het is wenselijk ook ten aanzien van gemeentelijk monumenten in voorbescherming te voorzien. Dat gebeurt met dit artikel. De voorbescherming start zodra burgemeester en wethouders het voornemen tot aanwijzing hebben bekendgemaakt aan de zakelijk gerechtigden. Het is vergelijkbaar met de voorbescherming voor rijksmonumenten die voortvloeit uit artikel 5 van de Monumentenwet 1988 (dat, zoals dat luidde voor inwerkingtreding van Erfgoedwet, tot inwerkingtreding van de Omgevingswet blijft gelden voor rijksmonumenten).

Artikel 2.5 Advies gemeentelijke adviescommissie

Artikel 15 van de Monumentenwet 1988 blijft van kracht tot de invoering van de Omgevingswet. Op grond van dat artikel dient ten minste in de onderhavige verordening te zijn geregeld de inschakeling van “een commissie op het gebied van de monumentenzorg die in elk geval tot taak heeft te adviseren over aanvragen om een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid,

onder f, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.” Hieraan wordt in dit artikel uitvoering gegeven.

Artikel 2.6 Beslistermijn en inhoud aanwijzingsbesluit

Voor dit artikel is aansluiting gezocht bij de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure uit de Algemene wet bestuursrecht. Het artikel zelf is gebaseerd op artikel 3.2 Erfgoedwet.

Artikel 2.7 Bekendmaking aanwijzingsbesluit aan rechthebbenden en inschrijving

Eerste lid

Dit artikel geldt naast de algemene verplichting tot bekendmaking van besluiten op basis van de Algemene wet bestuursrecht. Ontvangst van de aanwijzing door burgemeester en wethouders is voor alle zakelijk gerechtigden van belang, niet alleen voor de eigenaar. Zie ook artikel 1, onder a, onderdeel 1, jo. artikel 1, onder b, onderdeel 5, van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken. Op een aanwijzingsbesluit is deze wet ook van toepassing. Onder zakelijk gerechtigden vallen ook hypothecaire schuldeisers.

Tweede lid

De registratie van de aanwijzing in het gemeentelijk erfgoedregister is een louter administratieve verrichting en niet een besluit. Overigens zal van de aanwijzing ook inschrijving in het gemeentelijke beperkingenregister en in het kadaster plaatsvinden op grond van artikel 1, onder c en e, van de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken.

Artikel 2.8 Aanwijzing als voorlopig gemeentelijk monument

Dit artikel biedt burgemeester en wethouders de mogelijkheid om in spoedeisende gevallen een monument of archeologisch monument als gemeentelijk monument aan te wijzen. In dat geval wordt de adviescommissie zoals bedoeld in artikel 2.5 pas ingeschakeld na de voorlopige aanwijzing. De bescherming van paragraaf 3.14 geldt echter vanaf het moment dat belanghebbenden schriftelijk in kennis zijn gesteld van de voorlopige aanwijzing. Een bezwaarschrift heeft dus geen opschortende werking en daarmee kan de voorlopige aanwijzing dus niet eenvoudig omzeild worden. Als de aanwijzing definitief wordt door de opname in het erfgoedregister loopt deze bescherming door. Als er uiteindelijk geen opname in het erfgoedregister plaatsvindt vervalt de bescherming.

Artikel 2.9 Wijziging gemeentelijk erfgoedregister, vervallen aanwijzing monument

Dit artikel bepaalt dat op het schrappen uit het register van een aanwijzing als gemeentelijk monument dezelfde procedure geldt als bij de aanwijzing daarvan. Voorts is hierin bepaald dat de aanwijzing als gemeentelijk monument vervalt zodra een monument is opgenomen in het rijksmonumentenregister of in een provinciaal erfgoedregister.

Artikel 2.10 Aanwijzing als beschermd gemeentelijk stads- en dorpsgezicht

Dit artikel geeft de mogelijkheid aan de gemeenteraad om gemeentelijke stads- en dorpsgezichten aan te wijzen, die vervolgens krachtens het bestemmingsplan moeten worden beschermd. Dit is vergelijkbaar met de thans nog geldende artikelen 35 en 36 van de Monumentenwet 1988; echter zonder de plicht de minister te horen. Artikel 36 van de Monumentenwet 1988 zal vervallen met de inwerkingtreding van de Omgevingswet. Daarna is het aanwijzen gemeentelijke van stads- en dorpsgezichten mogelijk via het omgevingsplan. Voor de bescherming van rijksmonumenten binnen het gemeentelijke stads- en dorpsgezicht geldt artikel 11 van de Monumentenwet en van gemeentelijke monumenten artikel 3.116 van deze verordening. Ook het Rijk zal de bescherming van stads- en dorpsgezichten van landelijke betekenis dan op basis van de Omgevingswet regelen via een instructie aan de gemeenten, die zij moeten overnemen in hun omgevingsplan.

Artikel 2.11 Wijziging, intrekking en vervallen van de aanwijzing als beschermd gemeentelijke stads- en dorpsgezicht

Dit artikel bepaalt o.a. dat bij wijziging (van niet-ondergeschikte aard) van een aanwijzing en bij intrekking van de status als beschermd gemeentelijke stads- en dorpsgezicht dezelfde procedure geldt als bij de aanwijzing daarvan. Voorts is hier bepaald dat een aanwijzing vervalt zodra het stads- en dorpsgezicht waarop de aanwijzing betrekking door de minister of een provincie wordt aangewezen als beschermd stads- en dorpsgezicht. Bij een wijziging van ondergeschikte betekenis kan o.a. gedacht worden aan wijzigingen i.v.m. de verandering van bijvoorbeeld straatnamen of huisnummers.

Artikel 2.12 Aanwijzing inzameldienst

In het eerste lid geeft de raad aan het college de opdracht om een onderdeel van de gemeentelijke inzameldienst aan te wijzen, die met de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen is belast. De zorg voor deze inzameling berust ingevolge de artikelen 10.21 en 10.22 van de Wet milieubeheer op de raad en het college. De aangewezen inzameldienst zal aan die zorg praktische uitvoering geven. Hiervoor kan verwezen worden naar het Uitvoeringsbesluit Afvalstoffenverordening Meerssen 2023.

In het derde lid wordt een grondslag gegeven om nadere regels te stellen over de wijze waarop de inzameldienst huishoudelijke afvalstoffen inzamelt.

Redenen van algemeen belang van milieu en gezondheid die met de aanwijzing van inzameldiensten zijn gemoeid, dwingen ertoe geen regeling op te nemen voor het van rechtswege nemen van aanwijzingsbesluiten in gevallen waarin niet tijdig op een daartoe strekkende aanvraag zou worden beslist. De regeling van paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht is daarom niet van toepassing. Zo nodig kunnen bij het aanwijzingsbesluit beperkingen of voorschriften worden verbonden aan de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen. Het ligt in de rede dat dit alleen aan de orde is wanneer er ten aanzien van de aan te wijzen instantie bijzondere voorschriften of beperkingen moeten gelden.

Artikel 2.13 Aanwijzing van inzamelplaats

Op deze plaats wordt afzonderlijk geregeld dat op ten minste een plaats ook buiten kantooruren of in het weekend (in voldoende mate dus) gelegenheid wordt geboden om huishoudelijke afvalstoffen achter te laten. Hiertoe is het gemeentebestuur verplicht in verband met de in artikel 7 geboden mogelijkheid om niet telkens per week en bij elk perceel in te zamelen. Ingevolge artikel 10.26, tweede lid, van de Wm is dit verplicht. Het gaat hier om een daartoe ter beschikking gestelde plaats, waar alle bestanddelen van huishoudelijke afvalstoffen kunnen worden achtergelaten.

Artikel 2.14 Aanwijzen locaties voor innemen standplaats

Door middel van dit artikel wordt aan het college de mogelijkheid geboden om weggedeelten of andere delen van de openbare ruimte aan te wijzen voor het innemen van een standplaats, als bedoeld in afdeling 3.9 van deze verordening. Deze standplaatsen zijn terug te vinden in het Marktreglement.

Artikel 2.15 Afgelasting of wijziging van de Markt

Deze bepaling geeft aan de Marktmeester de bevoegdheid om in belang van de orde op de markt en de veiligheid van personen en goederen de vergunninghouders te verplichten noodzakelijk maatregelen te treffen dan wel de markt onmiddellijk te beëindigen. Tevens kent lid 2 aan het college de bevoegdheid om af te wijken van de in het inrichtingsplan vastgestelde tijden en plaatsen.

Artikel 3.1 Toepassingsbereik

Dit artikel sorteert voor op de Omgevingswet en regelt de afbakening van Hoofdstuk 3: Activiteiten in de fysieke leefomgeving van de Verordening fysieke leefomgeving. Hoofdstuk 3 gaat enkel over de activiteiten die gevolgen hebben voor de fysieke leefomgeving. Wanneer het gaat om activiteiten die geen gevolgen hebben voor de fysieke leefomgeving, dan is deze verordening niet van toepassing.

Artikel 3.2 Normadressaat

Met dit artikel wordt duidelijk gemaakt welke personen als normadressaat worden gezien. Het gaat hierbij om degene die de activiteit verricht, tenzij anders bepaald in deze verordening.

Artikel 3.3 Specifieke zorgplicht

Dit artikel is overgenomen vanuit de Omgevingswet.

Artikel 3.4 Vergunningplicht

Alle activiteiten waarvoor op grond van deze verordening een vergunning nodig is, mogen niet worden uitgevoerd zonder of voordat die vergunning is verleend, of in afwijking van die verleende vergunning.

Artikel 3.5 Ongewoon voorval

Bij een ongewoon voorval is snel optreden nodig. De uitvoerder van de activiteit waar het ongewoon voorval ontstaat, is daar als eerste verantwoordelijk voor.

Een gebeurtenis is een ongewoon voorval als de volgende criteria allemaal gelden.

1. Bij een activiteit gebeurt iets dat afwijkt van het normale verloop
Als er iets bijzonders gebeurt bij een activiteit kan dat een storing of een ongeluk zijn, maar ook een zwaar ongeval of een ramp. Het maakt daarbij niet uit wat de oorzaak is. Vaak is de oorzaak een fout bij het uitvoeren van de activiteit. Soms kan de uitvoerder er zelf weinig aan doen zoals bij vandalisme of een blikseminslag.
2. De gebeurtenis heeft (mogelijk) nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving
Het begrip fysieke leefomgeving is breed. Mogelijke gevolgen kunnen daardoor van alles zijn, bijvoorbeeld milieuschade, hinder, risico's voor de omgeving, schade aan wegen of bruggen of aan een monumentaal pand.

Er is al sprake van een ongewoon voorval als de schade er nog niet is, maar wel dreigt.

3. De gevolgen van de gebeurtenis zijn significant
Als de gevolgen van een gebeurtenis klein zijn, is het niet nodig dat de overheid ingrijpt. De extra regels voor ongewone voorvallen gelden alleen bij grote, merkbare gevolgen, zoals:
- een ongeval in de bouw
 - een storing waardoor de elektriciteit uitvalt
 - een gaslek

Bij preventieve maatregelen minder snel een ongewoon voorval
Preventieve maatregelen bij een activiteit kunnen de gevolgen klein houden. Stel dat een automobilist na het tanken vergeet het vulpistool af te koppelen. Bij het wegrijden breekt de slang en stroomt er benzine weg. Een goed ontworpen tankstation heeft een vloeistofdichte vloer rond de tankzuil en een korte slang die niet buiten de vloer terecht kan komen. Als de slang breekt, komt de benzine op de vloeistofdichte vloer terecht. Hierbij dreigt dan geen bodemverontreiniging. Slangbreuk bij een goed ontworpen tankstation is geen ongewoon voorval.

Verplichtingen ongewoon voorval bij uitvoering activiteiten
De uitvoerder van de activiteit heeft de volgende verplichtingen:

- De uitvoerder van een activiteit denkt van tevoren na wat er mis kan gaan. Als het kan, neemt hij maatregelen om dat te voorkomen.
- Als er toch iets mis gaat, neemt de uitvoerder direct maatregelen om de gevolgen zo klein mogelijk te houden.
- De uitvoerder geeft het bevoegd gezag meteen door dat er iets mis is gegaan.
- De uitvoerder geeft, zodra dat kan, alle informatie aan het bevoegd gezag die nodig is om de gevolgen voor de leefomgeving in te schatten. Dat is in ieder geval:
 - de oorzaak en het verloop van de gebeurtenis;
 - de vrijgekomen stoffen en hun eigenschappen;
 - genomen of overwogen maatregelen om verdere gevolgen te voorkomen.
- Na een ongewoon voorval neemt de uitvoerder als dat kan maatregelen om te voorkomen dat het nog een keer gebeurt.

Artikel 3.6 Algemene aanvraagvereisten

Dit artikel regelt de algemene aanvraagvereisten die gelden voor een aanvraag om een (omgevings)vergunning of ontheffing. Met dit algemene artikel is voor de aanvrager direct duidelijk wat er verstrekt moet worden, ongeacht de activiteit. Onder lid 1 a tot en met d worden de gegevens en bescheiden genoemd die bij een aanvraag in ieder geval moeten worden verstrekt. Lid 2 regelt een aanvullende aanvraagvereiste voor aanvragen die betrekking hebben op bodemgevoelige gebouwen en bodemgevoelige locaties. Voor deze categorie aanvragen dient er, naast de zaken genoemd onder lid 1 a tot en met d, een bodemonderzoek te worden verstrekt. Lid 3 heeft het college de bevoegdheid om nadere eisen te stellen aan de in te dienen gegevens.

Artikel 3.7 Voorschriften en beperkingen

Niet-nakoming van voorschriften die aan een vergunning of ontheffing verbonden zijn, kan grond opleveren voor intrekking van de vergunning of ontheffing dan wel voor toepassing van andere administratieve sancties. In artikel 3.9 is deze intrekkingbevoegdheid vastgelegd.

Tweede lid

De vraag of bij niet-nakoming van vergunningsvoorschriften bestuursdwang kan worden toegepast, wordt in het algemeen bevestigend beantwoord.

Wanneer bij het creëren van een vergunning- of ontheffingsplicht de formulering wordt gebruikt "het is verboden om ... te doen zonder vergunning/ontheffing van ... of in afwijking daarvan" (conform Igr 50), dan is een bepaling als in het tweede lid niet nodig. Het handelen in strijd met een vergunnings- of ontheffingsvoorschrift is dan immers ook verboden en levert dus een overtreding op waartegen met een last onder bestuursdwang kan worden opgetreden.

Artikel 3.8 Persoonlijk karakter van vergunning of ontheffing

Een vergunning wordt persoonlijk genoemd, als die alleen of vooral is verleend vanwege de persoon van de aanvrager (diens persoonlijke kwaliteiten, zoals het bezit van een diploma of een bewijs van onbesproken levensgedrag). De persoonlijke vergunning is in beginsel niet overdraagbaar, tenzij de regeling dat uitdrukkelijk bepaalt. Een voorbeeld van een persoonsgebonden vergunning is de vergunning als bedoeld in artikel 3 van de Alcoholwet. Deze wet bepaalt dat voor het verkrijgen van een vergunning de nodige diploma's moeten zijn gehaald. Een persoonlijke vergunning is ook de standplaatsvergunning. Dit vanwege het persoonlijke karakter van de ambulante handel en omdat het aantal aanvragen om vergunning het aantal te verlenen vergunningen meestal ver overtreft. Het zou onredelijk zijn als een

standplaatsvergunning zonder meer kan worden overgedragen aan een ander, terwijl een groot aantal aanvragers op de wachtlijst staat.

Artikel 3.9 Intrekking of wijziging van vergunning of ontheffing

De genoemde intrekking- en wijzigingsgronden hebben een facultatief karakter. Het hangt van de omstandigheden af of tot intrekking of wijziging wordt overgegaan. Zo zal niet iedere niet-nakoming van vergunningsvoorschriften hoeven te leiden tot intrekking van de vergunning. Met name het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel beperken nogal eens de bevoegdheid tot wijziging en intrekking.

Onder d wordt grondslag geboden om een vergunning in te trekken als die langere tijd niet is gebruikt, bijvoorbeeld bij het innemen van een standplaats.

Als het bestuursorgaan overweegt om de vergunning of ontheffing in te trekken of te wijzigen, dient het de belanghebbenden in de gelegenheid te stellen hun zienswijzen naar voren te brengen (artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht).

Artikel 3.9a Vervallen van vergunning of ontheffing

Dit artikel voorkomt het ontstaan zogenaamde ‘slapende vergunningen’ of ‘slapende ontheffingen’. Doel is dat de feitelijke situatie overeenkomt met de vergunde situatie. Verleende (omgevings)vergunningen met een onbeperkte geldigheidsduur, kunnen in principe tot in het oneindige blijven voortbestaan, zonder dat de vergunde rechten worden gebruikt. Dit is ongewenst, met name vanwege ruimtelijke en administratieve belangen.

Dit artikel regelt dat de vergunning of automatisch vervalt in de gevallen genoemd onder lid 1 a tot en met d:

Eerste lid, onder a

nadat de vergunning onherroepelijk is geworden, zijn er zes maanden verlopen zonder dat er handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning of ontheffing;

Eerste lid, onder b

gedurende een jaar zijn er geen handelingen verricht met gebruikmaking van de vergunning of ontheffing en dit is niet te wijten aan overmacht;

Eerste lid, onder c

de oorspronkelijk verleende vergunning of ontheffing in het geval een vervangende vergunning of ontheffing van kracht geworden.

Artikel 3.10 Termijnen

Artikel 3.10 bepaalt dat de vergunning of ontheffing in beginsel voor onbepaalde tijd geldt. Dit vloeit mede voort uit artikel 11 van de Dienstenrichtlijn, dat stelt dat vergunningen geen beperkte geldigheidsduur mogen hebben, tenzij:

- a. de vergunning automatisch wordt verlengd of alleen afhankelijk is van de voortdurende vervulling van de voorwaarden: er is dan formeel sprake van een beperkte geldigheidsduur, maar verlening vindt van rechtswege plaats;
- b. het aantal beschikbare vergunningen beperkt is door een dwingende reden van algemeen belang: wanneer het aantal vergunningen logischerwijs beperkt is, bijvoorbeeld omdat de gemeente geen onbeperkt grondgebied heeft, mag de markt niet gesloten blijven voor nieuwe aanbieders omdat de bestaande aanbieders voor onbepaalde tijd alle beschikbare vergunningen in handen hebben. In dat geval moet geregeld een transparante en onpartijdige ‘herverdeling’ van de schaarse vergunningen worden georganiseerd;
- c. een beperkte duur gerechtvaardigd is om een dwingende reden van algemeen belang: als gemeenten een vergunning voor bepaalde tijd verlenen, moeten zij beargumenteren waarom deze beperking nodig is en de evenredigheidstoets kan doorstaan. Sommige vergunningen lenen zich naar hun aard alleen voor verlening voor bepaalde tijd. Dit is bijvoorbeeld het geval bij een evenementenvergunning of een standplaatsvergunning voor een oliebollenkraam rond de jaarwisseling.

Artikel 3.9 bepaalt dat bij gewijzigde omstandigheden de vergunning kan worden gewijzigd of ingetrokken. Het ligt ook daarom in de rede dat een vergunning voor onbepaalde duur blijft gelden indien de omstandigheden niet wijzigen. Pas bij gewijzigde omstandigheden dient de vergunning opnieuw te worden gezien. Ook daarbij wordt rekening gehouden met de noodzakelijkheids- en proportionaliteitsbeginselen. Bij geringe wijziging van omstandigheden die geen gevolgen hebben voor het algemeen belang, kan de vergunning niet worden gewijzigd of ingetrokken. De noodzaak daarvoor ontbreekt.

Tweede lid

Uit ABRvS 02-11-2016, ECLI:NL:RVS:2016:2927, blijkt dat schaarse vergunningen zich naar hun aard niet lenen voor verlening voor onbepaalde tijd omdat dat zich niet met het formele gelijkheidsbeginsel, waarin tevens een beginsel van gelijke kansen besloten ligt. Het voor onbepaalde tijd verlenen van

schaarse vergunningen (meer aanvragers dan beschikbare vergunningen) kan immers tot gevolg hebben dat de markt voor nieuwe aanbieders feitelijk ontoegankelijk wordt. Met dit tweede lid wordt duidelijk gemaakt dat schaarse vergunningen in ieder geval moeten worden aangemerkt als vergunningen die zich naar hun aard niet lenen voor verlening voor onbepaalde tijd.

Artikel 3.11 Weigeringsgronden

In dit artikel worden de algemene weigeringsgronden genoemd. Alleen als voor een vergunning andere weigeringsgronden gelden dan de in artikel 3.11 genoemde, worden die in het betreffende artikel genoemd.

Eerste lid, onder a

De aanvrager die geen enkel belang heeft bij de aanvraag van de desbetreffende vergunning of ontheffing kan door de toevoeging van deze weigeringsgrond op voorhand al worden geweigerd. Er is dus geen inhoudelijk beoordeling van de aanvraag meer nodig voordat het tot een afwijzing komt.

Eerste lid, onder b

In sommige gevallen kan het voorkomen dat door gebruikmaking van de vergunning een duidelijke strijd ontstaat met andere wettelijke voorschriften. Om lastige situaties in de toekomst te voorkomen kan in een dergelijk geval de vergunning of ontheffing meteen geweigerd worden zodat problemen in de toekomst worden vermeden.

Tweede lid, onder a

In de praktijk kan het voorkomen dat een aanvraag dusdanig laat wordt ingediend dat een volledige, goede en tijdige beoordeling niet mogelijk is vóór het beoogde tijdstip van de activiteit.

Tweede lid, onder b

De verstrekking van onjuiste of onvolledige gegevens kan op grond van artikel 3.9 leiden tot intrekking of wijziging van de vergunning of ontheffing. Door dit ook op te nemen als weigeringsgrond kan dit voorafgaand aan het verlenen van de vergunning of ontheffing al leiden tot een weigering.

Vierde lid

In sommige gevallen is er sprake van regelmatig terugkerende vergunningen- of ontheffingsaanvragen, denk aan jaarlijkse evenementen zoals kermissen of collectes of aan verlengingen van reeds bestaande vergunningen. Het tweede lid biedt de mogelijkheid om de vergunning of ontheffing te weigeren indien het college op grond van een eerder (ten dele) niet naleven van voorschriften en beperkingen mag vermoeden dat ook nu de aan de vergunning verbonden voorschriften en beperkingen niet zullen worden nagekomen.

Het is van belang dat voldoende gegevens van de aanvrager worden opgevraagd om zo te kunnen beoordelen of de gestelde voorschriften en beperkingen nu wel door de aanvrager voldoende kunnen worden nageleefd. Bijvoorbeeld als bij een evenement veel vuil is achtergebleven, zullen er voldoende waarborgen moeten zijn dat het evenementen terrein schoon wordt achtergelaten.

Artikel 3.12 Verbod tot bouwen op verontreinigde grond

Bouwwerken bestemd voor het verblijf van mensen

Het doel van het artikel is en blijft: Het doel van de voorschriften is dat niet wordt gebouwd op een bodem die dusdanig verontreinigd is, dat hierdoor gevaar voor de gezondheid van personen ontstaat.

Wat verstaan moet worden onder 'bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen zullen verblijven' wordt in de Memorie van toelichting bij de Wet tot wijziging van de Woningwet inzake het tegengaan van bouwen op verontreinigde grond (TK 1995-1996, 24 809, nr. 3) nader omschreven. Het betreft hier bouwwerken waarin dagelijks gedurende enige tijd dezelfde mensen verblijven, bijvoorbeeld om te werken of onderwijs te geven of te genieten. Bij 'enige tijd' moet gedacht worden aan een verblijfsduur van twee of meer uren per (werk)dag. Het gaat dus niet om een enkele keer twee of meer uren, maar om een meer structureel (over een langere periode dan één dag) twee of meer uren verblijven van dezelfde mensen in het gebouw.

Gebouwen voor het opslaan van materialen of goederen, voor het telen of kweken van land- en tuinbouw producten evenals gebouwen ten behoeve van nutsvoorzieningen, zoals elektriciteitshuisjes en gebouwen voor de waterhuishouding of -zuivering, worden in de Memorie van toelichting genoemd als voorbeelden van bouwwerken waarin niet voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen verblijven. De omstandigheid dat in deze bouwwerken wel eens mensen aanwezig zijn, bijvoorbeeld voor het verrichten van over het algemeen kort durende werkzaamheden, zoals onderhoudswerkzaamheden, maakt die gebouwen nog niet tot gebouwen die feitelijk zijn bestemd voor het verblijven van mensen. In de Nota naar aanleiding van het verslag (TK, 1997-1996, 24809, nr. 5, p. 6) wordt naar aanleiding van Kamervragen verder opgemerkt dat een recreatiewoning (in termen van het Bouwbesluit een logiesverblijf) onder

het begrip 'voortdurend of nagenoeg voortdurend verblijven van mensen' valt, terwijl dit niet geldt voor een schuur of garage bij een woning.

Bouwwerken die de grond niet raken

Hierbij moet gedacht worden aan dakkapellen en het realiseren van een extra verdieping op een gebouw. De Memorie van toelichting noemt in dit kader ook vergunningplichtige inpandige verbouwingen, werkzaamheden aan een fundering of het maken van een kelder als voorbeeld. Indien de bouwwerkzaamheden gepaard gaan met een functiewijziging kan echter onverminderd bodemonderzoek worden geëist.

Bevoegd gezag bij ernstig en niet-ernstig geval van bodemverontreiniging

Burgemeester en wethouders zijn het bevoegde gezag om te beslissen of bij niet-ernstige gevallen van bodemverontreiniging mag worden gebouwd.

Gedeputeerde staten of burgemeester en wethouders van de gemeenten, die daartoe zijn aangewezen, zijn het bevoegde gezag ten aanzien van de te nemen saneringsmaatregelen, indien sprake is van een ernstig geval van verontreinigde grond zijn.

Bij Besluit aanwijzing bevoegd gezag gemeenten Wet bodembescherming (Besluit van 12 december 2000) zijn gemeenten aangewezen die voor de toepassing van delen van deze wet worden gelijk gesteld met een provincie (art. 88, zevende lid Wet bodembescherming). Het gevolg is dat de provincie bevoegd gezag is en dat de vier grote steden op grond van de Wbb plus nog 25 aangewezen gemeenten bevoegd gezag zijn krachtens genoemd Besluit.

Met de invoering van de Waterwet is het waterbodembeheer van de Wet bodembescherming overgegaan naar de Waterwet.

Hoe werkt de verbodsbepaling in de praktijk

Indien noch uit een bodemonderzoek noch op basis van een redelijk vermoeden kan worden gesteld dat sprake is van een ernstig geval van verontreiniging geldt er voor de omgevingsvergunning voor het bouwen geen aanhoudingsverplichting en moet het bevoegd gezag beslissen op de bouw aanvraag. Het feit dat geen sprake is van een ernstig geval van verontreiniging neemt echter niet weg dat toch sprake kan zijn van een verontreinigingsgraad waarbij gevaar is te verwachten voor de gezondheid van de gebruikers van het bouwwerk. Hoewel het bevoegd gezag de omgevingsvergunning voor het bouwen in deze gevallen formeel kan weigeren, zal echter veelal volstaan kunnen worden met het stellen van aanvullende voorwaarden dat bepaalde voorzieningen worden getroffen.

Voor gevallen met een ernstige bodemverontreiniging geldt een aanhoudingsverplichting totdat het bevoegde gezag als bedoeld in de Wet bodembescherming een saneringsplan heeft goedgekeurd. Zodra het saneringsplan is goedgekeurd dient een beslissing te worden genomen op de bouw aanvraag. Ook in deze gevallen zal de vergunning in de regel verleend kunnen worden onder de voorwaarde dat vooruitlopend op de aanvang van de bouwwerkzaamheden, de op grond van het goedgekeurde saneringsplan noodzakelijke voorzieningen worden getroffen.

Artikel 3.13 Voorwaarden omgevingsvergunning voor het bouwen

Niet ernstige gevallen van bodemverontreiniging, waarin naar het oordeel van het bevoegd gezag toch nog sprake is van een onaanvaardbare verontreinigingsgraad, zijn meestal overzichtelijke gevallen. Op korte termijn en zonder de noodzaak van saneringsonderzoek is aan te geven op welke wijze het verontreinigingsprobleem kan worden ondervangen.

In dit soort niet ernstige gevallen hoeft de conclusie, dat het terrein verontreinigd is, niet te leiden tot weigering van de omgevingsvergunning voor het bouwen.

In de voorwaarden van de omgevingsvergunning voor het bouwen kan aangegeven worden op welke wijze het terrein gesaneerd moet worden en - in relatie tot de bouw - op welk tijdstip. Als saneringsvoorwaarden valt te denken aan:

- de voorwaarde, dat onder het bouwwerk een isolerende en dampremmende laag wordt aangebracht;
- de voorwaarde, dat een bepaald deel van de bodem wordt afgegraven en afgevoerd, alsmede het aanbrengen van een schone bodemlaag;
- de voorwaarde, dat een pompinstallatie ter zuivering van het grondwater wordt aangebracht en gedurende een aantal jaren na de totstandkoming van het bouwwerk in stand wordt gehouden.

Er wordt op gewezen, dat sanering in deze gevallen in principe een verantwoordelijkheid van de aanvrager om omgevingsvergunning voor het bouwen is. Het kan in het belang van de aanvrager zijn, als deze bij het overleggen van de aanvraag om omgevingsvergunning voor het bouwen voor het bouwen op een verontreinigde bodem tevens aangeeft hoe deze de sanering denkt te laten plaatsvinden.

Ook bouwaanvragen waarbij sprake is van een ernstig geval van bodemverontreiniging kunnen op grond van dit artikel worden afgedaan.

Artikel 3.14 Het onderzoek naar bodemverontreiniging

Inleiding

De artikelen over het bodemonderzoek in de MBV hebben tot doel te bevorderen dat niet wordt gebouwd op verontreinigde grond. Artikel 3.12 bevat het verbod tot bouwen op verontreinigde grond. Bij dit artikel is een uitvoerige toelichting geplaatst waarin de hele route van een bodemonderzoek wordt beschreven, de van toepassing zijnde normen en de relatie wordt aangeduid met de voorschriften uit de Woningwet en de Regeling omgevingsrecht.

De hierna vermelde toelichting per artikellid is beknopt. Een uitvoeriger beschrijving van het hele proces staat vermeld in de toelichting bij artikel 3.12. Beide toelichtingen moeten in combinatie met elkaar worden gelezen.

Eerste lid

Uit de systematiek van NEN 5740:2009+A1:2016nl volgt dat voorafgaand aan het milieuhygiënisch bodemonderzoek eerst een vooronderzoek volgens NEN 5725 wordt uitgevoerd - ook wel historisch onderzoek genoemd - ten behoeve van het formuleren van de onderzoekshypothese en een eventuele onderverdeling van het terrein. Indien het vooronderzoek naar de historie en de bodemgesteldheid uitwijst dat de locatie onverdacht is, kan het bevoegd gezag op basis van het derde lid besluiten af te wijken van de verplichting tot het uitvoeren van het verkennend onderzoek. Het bodemonderzoek volgens NEN 5740:2009+A1:2016nl is niet toereikend om asbest in grond te onderzoeken. Daartoe is de NEN 5707:2015nl ontwikkeld.

Derde lid

De mogelijkheid om geen onderzoeksgegevens op te vragen wordt geboden door artikel 4.4, lid 2 Bor. Er komt geen afzonderlijk besluit tot het afwijken, geen beschikking. De omgevingsvergunning van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht is er immers op gericht alles in één brede omgevingsvergunning te regelen.

Vierde lid

Bouwwerken met een beperkte instandhoudingstermijn kunnen velerlei zijn, van klein tot groot en voor een zeer divers gebruik. Vermelding van deze categorie betekent niet dat in alle gevallen kan worden afgeweken van de plicht tot het indienen van een onderzoeksrapport.

Vijfde lid

De strekking van dit lid is het tegengaan dat een bodemonderzoek plaatsvindt voordat de bestaande bebouwing wordt gesloopt en eventueel ten gevolge van deze werkzaamheden een bodemverontreiniging optreedt die dan niet wordt gesignaleerd.

Dit betekent dat het resultaat van een bodemonderzoek niet altijd kan worden overgelegd bij de aanvraag om een omgevingsvergunning voor het bouwen. Daarom behoort dit onderzoek tot de bescheiden die ook later kunnen worden ingediend.

Artikel 3.15 Aanwijzing collectieve festiviteiten

Eerste lid

De bevoegdheid om te bepalen dat de in dit lid bedoelde geluidsnormen niet gelden bij collectieve festiviteiten komt voort uit artikel 2.21, eerste lid, onder a, van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Dit artikel voorziet erin dat op deze dagen overmatige geluidhinder zo veel mogelijk moet worden voorkomen: De voorschriften gelden niet "voor zover de naleving van deze voorschriften redelijkerwijs niet kan worden gevergd". De volgende collectieve festiviteiten zijn in dit kader aangewezen: Oudejaarsavond, de vrijdag en zaterdag direct voorafgaande aan carnaval en de drie carnavalsdagen.

Tweede lid

Deze bepaling geeft aan het college de bevoegdheid om festiviteiten terstond als collectieve activiteit, als bedoeld in lid 1, aan te wijzen. Deze bevoegdheid is van toepassing op collectieve festiviteiten die redelijkerwijs niet voorzien waren.

Derde tot en met zesde lid

In deze bepalingen wordt de mogelijkheid om muziekgeluid te produceren bij een festiviteit beperkt. Op het buitenterrein zijn minder mogelijkheden voor het beperken van geluidemissies. Daarbij is het zo dat de regeling niet langer alleen geldt voor horeca, sport- en recreatie-inrichtingen, maar ook voor alle andere type A- en B-inrichtingen, wat met name een belasting kan geven voor woningen met diverse bedrijven in de omgeving die op verschillende momenten festiviteiten organiseren. Voor muziekgeluid op buitenpodia of het buitenterrein van horecagelegenheden bij evenementen, kan dit in de evenementenvergunning worden geregeld.

Zevende lid

De bevoegdheid van lid 1 geldt niet voor een terras of buitenterrein van een inrichting. Het buitenterrein behorende bij een sport- en/of recreatie-inrichting is hiervan uitgezonderd.

Artikel 3.16 Melding incidentele festiviteiten

Eerste lid

De bevoegdheid voor het vaststellen van het aantal dagen of dagdelen in verband met de viering van incidentele festiviteiten voor inrichtingen in een gemeentelijke verordening staat in artikel 2.21 van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Volgens artikel 2.21, eerste lid, onder b, kan de raad bij verordening het aantal dagen of dagdelen aanwijzen waarop individuele inrichtingen voor incidentele festiviteiten vrijstelling kunnen verkrijgen van de geluidsnormen. Een incidentele festiviteit is een festiviteit die aan één of een klein aantal inrichtingen gebonden is. Dit is bijvoorbeeld een optreden met levende muziek bij een café, een jubileum, een personeels- of straatfeest of een 'vroeg vogels'-toernooi. Meerdaagse festiviteiten zijn denkbaar. In het besluit is bepaald dat het maximum aantal dagen waarvoor de geluidsnormen niet gelden maximaal twaalf dagen of dagdelen per jaar betreft. Het betreft een maximum: de raad heeft de bevoegdheid om, rekening houdend met de plaatselijke omstandigheden, in dit artikel het aantal te verlagen. In het onderhavige artikel is bepaald dat op maximaal 6 dagen viering van incidentele festiviteiten per inrichting is toegestaan in de gemeente. Het maximum aantal van twaalf dagen of dagdelen in verband met de viering van incidentele festiviteiten is ongewijzigd in vergelijking met het tot 1 januari 2008 geldende Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer. Wat wel is veranderd, is dat de regeling nu ook geldt voor festiviteiten bij alle andere type A- en B-inrichtingen die onder het Besluit vallen. Dit betekent dat bijvoorbeeld ook detailhandel, kantoren, opslag- en transportbedrijven en metaalelektro-bedrijven een beroep op deze regeling kunnen doen. De enige uitzondering waarvoor de regeling niet geldt, zijn de type C-inrichtingen (dat wil zeggen inrichtingen die vergunningplichtig blijven of vallen onder het Besluit landbouw milieubeheer of Besluit glastuinbouw).

Tweede en derde lid

Voor de kennisgeving, bedoeld in lid 1, dient het beschikbare gestelde formulier te worden gebruikt. Dit formulier dient volledig en naar waarheid ingevuld, tijdig ingeleverd te zijn op de plaats zoals vermeld in het formulier.

Vierde lid

In het geval dat het college een incidentele festiviteit terstond toestaat op verzoek van de houder van een inrichting, wordt de kennisgeving geacht te zijn gedaan.

Vijfde tot en met tiende lid

In deze bepalingen wordt de mogelijkheid om muziekgeluid te produceren beperkt. Gebouwen hebben over het algemeen een bepaalde geluiddempende werking. Op het buitenterrein zijn minder mogelijkheden voor het beperken van geluidemissies. Daarbij is het zo dat de regeling niet langer alleen geldt voor horeca, sport- en recreatie-inrichtingen, maar ook voor alle andere type A- en B-inrichtingen, wat met name een belasting kan geven voor woningen met diverse bedrijven in de omgeving die op verschillende momenten festiviteiten organiseren. Voor muziekgeluid op buitenpodia of het buitenterrein van horecagelegenheden bij evenementen, kan dit in de evenementenvergunning worden geregeld.

Artikel 3.17 Wijze van geluidmeten

De Handleiding meten en rekenen Industrielawaai 1999 (Handleiding) geeft richtlijnen en aanwijzingen voor het meten en berekenen van het geluid afkomstig van inrichtingen.

Artikel 3.18 Geluidhinder door motorvoertuigen en bromfietsen

Artikel 3:18 verbiedt het zich 'geluidhinderlijk' gedragen met een motorvoertuig of een bromfiets. 'Gedragen' betreft niet alleen het rondrijden, maar ook het stilstaan met (luidruchtig) draaiende motor. Het artikel komt niet in strijd met het bepaalde in de Wegenverkeerswet; de Hoge Raad heeft uitgemaakt dat deze wet geen betrekking heeft op het misbruiken van de weg door personen die daarbij geen eigen verkeersbelang kunnen doen gelden.

Artikel 3.19 Geluidhinder door vrachtauto's

Dit artikel verbiedt het op zodanige wijze te laden of te lossen dat daardoor voor een omwonende of overigens voor de omgeving geluidhinder wordt veroorzaakt. In lid 2 is een mogelijkheid tot het verlenen van een ontheffing door het college opgenomen.

Artikel 3.20 Overige geluidhinder

Door in het eerste lid de zinsnede 'een inrichting' (in de zin van de Wet milieubeheer) op te nemen, wordt de afbakening direct vastgelegd. Een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer heeft ofwel een milieuvergunning nodig (waarin geluidsvorschriften zijn opgenomen), ofwel zij valt onder de al-

gemene regels op grond van het Activiteitenbesluit milieubeheer. In deze algemene regels zijn ook geluidsvoorschriften opgenomen.

In lid 4 a tot met e zijn voorschriften opgenomen over de mate van geluidhinder en de begin- en eindtijden om de overlast zo veel mogelijk te beperken. Voor meldingsplichtige evenementen is de eindtijd voor muziek gesteld op 24.00 uur. Dit zijn de kleinschalige evenementen die vaak in woonbuurten plaatsvinden. Voor vergunningsplichtige evenementen is een eindtijd van 01.00 uur gesteld. Dit zijn de grotere evenementen die meestal plaatsvinden op locaties die geschikt zijn voor een evenement. In de vergunning kunnen nadere voorschriften over de beperking van de geluidsoverlast worden opgenomen.

In de praktijk zullen vooral de Zondagswet, Wet Geluidhinder, Wet openbare manifestaties, het Vuurwerkbesluit, het Activiteitenbesluit en het Bouwbesluit 2012 een afbakeningsdiscussie opleveren. Daarom is gekozen om deze wetten afzonderlijk te benoemen in het derde lid van dit artikel.

De Omgevingsverordening Limburg 2014 is toegevoegd aan dit lid. In een provinciale omgevingsverordening kunnen namelijk zogenaamde milieubeschermingsgebieden worden aangewezen, waaronder stiltegebieden. Voor deze stiltegebieden kunnen bij provinciale milieuverordening regels over het voorkomen en beperken van geluidhinder worden gesteld, waaronder verbodsbepalingen. De provinciale milieuverordening gaat in dit geval voor de gemeentelijke verordening.

Voor wat betreft de afbakening met hogere regelgeving geldt op grond van artikel 122 van de Gemeentewet dat de bepalingen van de VFL van rechtswege vervallen als in het onderwerp door een wet, AMvB of een provinciale verordening wordt voorzien. De term 'onderwerp' in artikel 122 van de Gemeentewet betekent dat het om dezelfde materie moet gaan en dat hetzelfde motief ten grondslag moet liggen aan zowel de lagere als de hogere regeling. De formulering van de afbakeningsbepaling in het derde lid sluit daarom aan bij de Gemeentewet. Zie uitgebreid daarover onder het kopje Afbakeningsbepalingen in de Algemene Toelichting.

Artikel 3.20 heeft betrekking op de vormen van geluidhinder waarin de andere regelingen niet voorzien. Onder andere valt te denken aan:

- een niet permanente activiteit in een niet besloten ruimte, zoals een kermis, een heidefeest, een braderie, een rally, enzovoort;
- het door middel van luidsprekers op voertuigen of anderszins reclame of muziek maken of mededelingen doen;
- het ten gehore brengen van achtergrondmuziek in winkelstraten;
- het gebruik van diverse geluidproducerende recreatietoestellen;
- het gebruik van bouwmachines, zoals compressors, cirkelzagen, trilhamers en heistellingen;
- het toepassen van knalapparatuur om vogels te verjagen, enzovoort;
- overige handelingen waardoor geluidsoverlast ontstaat.

Voorts kunnen onder artikel 3.20 vormen van geluidhinder vallen, veroorzaakt door het beoefenen van 'lawaaiige' hobby's, het voortdurend bespelen van muziekinstrumenten, het gebruiken van elektroakoestische apparatuur, het laten draaien van koelaggregaten op vrachtwagens, enzovoort. Met name voor deze vormen van geluidhinder ontbreken algemeen geldende criteria of normen. Dit behoeft ook niemand te verwonderen: de bron van geluidhinder is niet een bepaalde, aanwijsbare inrichting of gedraging. In beginsel kan het elke gedraging betreffen. Van geval tot geval zal daarom moeten worden nagegaan in welke situatie en gedurende welke tijden er sprake is van geluidhinder, en welke maatregelen kunnen worden genomen. Uitgangspunt daarbij zal moeten zijn dat een zekere mate van (geluid)hinder als onvermijdelijk zal moeten worden aanvaard. Het college kan ontheffing van het verbod verlenen, zo nodig met voorschriften.

Artikel 3.21 Opslag voertuigen, vaartuigen, mest, afvalstoffen en dergelijke

Deze bepaling verschaft een basis voor het treffen van maatregelen tegen een uit oogpunt van welstand en bescherming van de openbare gezondheid ontoelaatbare opslag van bromfietsen en caravans en dergelijke, en landbouwproducten. Het college is bevoegd bepaalde plaatsen aan te wijzen waar deze opslag verboden is c.q. aan bepaalde regels gebonden is. Het artikel moet zo gelezen worden dat het niet van toepassing is als de voertuigen, vaartuigen of afvalstoffen en dergelijke zich binnen een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer bevinden.

Deze bepaling ziet niet op handelingen die plaatsvinden op de 'weg' in de zin van de wegenverkeerswetgeving. Deze afbakening is aangebracht omdat voor zover de in deze bepaling genoemde activiteiten plaatsvinden op de weg, daartegen kan worden opgetreden op basis van andere in deze verordening opgenomen voorschriften.

Afbakening

Door in het eerste lid de zinsnede “buiten een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer” op te nemen wordt de afbakening met de Wet milieubeheer direct vastgelegd.

Artikel 3.22 Voorwerpen op, in of boven openbaar water

Artikel 3:22 heeft een aanvullend karakter op de andere in het derde lid genoemde wet- en regelgeving. De veiligheid op het water heeft reeds een afdoende regeling gevonden in een aantal bepalingen van het WvSr, te weten de artikelen 162, 163 en 427, sub 6, en het BPR (zie bijvoorbeeld artikel 1.15 van dit reglement).

Artikel 3.23 Beschadigen van waterstaatswerken

Provinciale vaarwegenverordeningen kennen veelal ook een dergelijke bepaling voor waterstaatswerken die bij hen in beheer zijn.

De VfI-bepaling heeft alleen betrekking op waterstaatswerken die in beheer zijn bij de gemeenten. Artikel 1.14 van het BPR legt aan degene die een kunstwerk beschadigt bovendien nog een meldingsplicht op.

Artikel 3.24 Reddingsmiddelen

Om te waarborgen dat deze middelen aanwezig zijn en gebruikt kunnen worden voor het redden van personen is andersoortig gebruik of het voor gebruik onklaar maken van reddingsmiddelen strafbaar gesteld.

Artikel 3.25 Veiligheid op het water

Het BPR bepaalt aan welke verkeersregels de schippers van vaartuigen zich hebben te houden. Zij is dus uitsluitend gericht op de gebruikers van vaartuigen en niet op de overige gebruikers van het openbaar water. Artikel 3.25 betekent dan ook een eigenlijke aanvulling op dit reglement door in algemene zin, vergelijkbaar met de redactie van artikel 5 van de WVV 1994, hinder of gevaarlijk gedrag van de overige gebruikers te verbieden.

Artikel 3.26 Overlast aan vaartuigen

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 3.27 Ligplaats vaartuigen

Eerste en tweede lid

Uitgangspunt van de VfI-bepalingen over ligplaatsen is dat het in beginsel is toegestaan met een vaartuig een ligplaats in te nemen, te hebben of beschikbaar te stellen binnen de gemeente, tenzij de plaats deel uitmaakt van door het college aangewezen openbaar water (eerste lid). Er geldt slechts een verbod om een ligplaats in te nemen in strijd met de nadere regels van het college op grond van het tweede lid, onder a (delegatie van regelgeving door de raad op grond van artikel 156 van de Gemeentewet). Krachtens het tweede lid, onder b, van artikel 3.27 heeft het college ook de mogelijkheid om een differentiatie naar soort en aantal vaartuigen aan te brengen. Zo kunnen aparte ligplaatsen voor woonschepen en ligplaatsen voor uitsluitend pleziervaartuigen aangewezen worden. Bovendien kan het aantal gelimiteerd worden.

Via deze algemeen werkende voorschriften is het mogelijk om bijvoorbeeld aan vaartuigen die gedurende langere tijd een ligplaats willen innemen of hebben, eisen te stellen met betrekking tot de afvoer van het afvalwater, de drinkwatervoorziening etc. Zelfs zou aansluiting op de riolering, het drinkwater- en elektriciteitsnet voorgeschreven kunnen worden, indien de mogelijkheden daartoe redelijkerwijs aanwezig zijn.

Vierde en vijfde lid

Naast de algemene regels die krachtens het tweede lid kunnen worden uitgevaardigd, kan het wenselijk zijn, gelet op de omstandigheden, om aan een individuele eigenaar van een vaartuig nog nadere aanwijzingen te geven. Het vierde lid biedt daarvoor de grondslag. Het ligt voor de hand deze aanwijzingen in de vorm van een schriftelijke beschikking te gieten. Het spreekt voor zich dat het college geen aanwijzingen geeft of kan geven die strijd opleveren met hogere regelgeving. De eigenaar van de boot is verplicht de aanwijzingen op te volgen.

Artikel 3.28 Voorwerpen op of aan de weg

Inleiding

Dit artikel geeft de gemeente de mogelijkheid greep te houden op situaties die hinder of gevaar kunnen opleveren of ontsierend kunnen zijn. Voor de toepassing kan worden gedacht aan het plaatsen van reclameborden, containers of fietsparkeervoorzieningen. Ook voorwerpen die met de grond zijn verbonden, zoals een haag in de berm, kunnen als voorwerpen als hier bedoeld worden aangemerkt (ABRvS 10-01-2018, ECLI:NL:RVS:2018:49).

Op, aan of boven de weg

De bepalingen in dit artikel hebben betrekking op (verboden) gedragingen ‘op, aan of boven de weg’. De term ‘aan de weg’ duidt begripsmatig op een zekere nabijheid ten opzichte van de weg. Daaronder

vallen bijvoorbeeld voortuinen van huizen en andere open ruimtes die aan de weg zijn gelegen. Daaronder valt echter niet wat zich binnenshuis bevindt of afspeelt.

Eerste lid

Dit lid regelt de vergunningplicht voor het gebruik van een weg of weggedeelte anders dan overeenkomstig de publieke functie ervan.

Tweede lid

De vergunning wordt verleend als omgevingsvergunning indien het in het eerste lid bedoelde gebruik een activiteit betreft als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder j of k, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Derde lid

Hier zijn de algemeen geldende weigeringsgronden opgenomen. Daarnaast is er een verbijzondering opgenomen: de vergunning kan worden geweigerd als het gevraagde gebruik problemen, hinder of schade zou opleveren voor de weg of het gebruik ervan ('rubrica est lex'-regel).

Vierde lid, onder a (evenementen)

Indien een evenement wordt gehouden, waartoe vergunning is verleend op basis van de APV Meerssen, dan hoeft geen vergunning te worden verleend op basis van artikel 3.28 Deze bepaling voorkomt een samenloop van beide vergunningen. In de voorschriften bij een vergunning voor een evenement kan immers ook de verkeersveiligheid worden gewaarborgd.

Vierde lid, onder b (standplaatsen)

Het verbod is niet van toepassing op standplaatsen waarvoor vergunning is verleend op grond van artikel 3.79 of artikel 3.86. Deze bepaling voorkomt een samenloop van beide vergunningen. In de voorschriften bij een vergunning voor een standplaats kan immers ook de verkeersveiligheid worden gewaarborgd.

Vierde lid, onder c (terrassen)

Het in artikel 3.28 bedoelde gebruik van de weg geldt niet voor terrassen behorende bij een openbare inrichting, waarvoor door de burgemeester een vergunning (exploitatievergunning) is verleend op grond van de APV Meerssen.

In de APV Meerssen is bepaald dat het verboden is om een openbare inrichting te exploiteren zonder vergunning van de burgemeester. Onder de term 'openbare inrichting' wordt verstaan: een hotel, restaurant, pension, café, cafetaria, snackbar, discotheek, buurthuis, clubhuis of shisha-lounge en elke andere voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt of dranken worden geschonken of rookwaren of spijzen voor directe consumptie worden verstrekt of bereid.

Vierde lid, onder d (afbakening met wetgeving)

Dit lid regelt de afbakening met landelijke en provinciale wet- en regelgeving.

Vijfde lid, onder a (vlaggen, wimpels en vlaggenstokken)

Het verbod is niet van toepassing op vlaggen, wimpels en vlaggenstokken, mits er wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan of boven de weg.

Vijfde lid, onder b (zonneschermen)

Het verbod is niet van toepassing op zonneschermen, mits er wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan of boven de weg.

Vijfde lid, onder c (voorwerpen of stoffen, die noodzakelijkerwijze kortstondig op de weg gebracht worden in verband met laden of lossen ervan)

Het verbod is niet van toepassing op voorwerpen of stoffen, die noodzakelijkerwijze kortstondig op de weg gebracht worden in verband met laden of lossen ervan, mits er wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 3 van het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan of boven de weg.

Vijfde lid, onder d (voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard)

Het verbod is niet van toepassing op voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard, mits er wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 4 van het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan of boven de weg

Vijfde lid, onder e (uitstallingen)

Het verbod is niet van toepassing op uitstallingen als bedoeld in artikel 1.1 van Bijlage I, mits er wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 5 van het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan of boven de weg.

Vijfde lid, onder f (voorwerpen en materialen ten behoeve van werkzaamheden)

Het verbod is niet van toepassing op voorwerpen en materialen ten behoeve van werkzaamheden, mits er wordt voldaan aan artikel 6 van het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan of boven de weg. Het betreft de volgende voorwerpen en materialen: containers ten behoeve van bouwwerkzaamheden op de rijweg, steigers en bouwhekken op het voor voetgangers bestemde deel van de weg, hijskranen en hoogwerkers op de rijbaan of op het voor voetgangers bestemde deel van de weg en overige materialen en voorwerpen ten behoeve van werkzaamheden op het voor voetgangers bestemde deel van de weg.

Vijfde lid, onder g (aankondigingen ten behoeve van evenementen)

Het verbod is niet van toepassing op aankondigingen ten behoeve van evenementen, mits er wordt voldaan aan artikel 7 van het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan of boven de weg.

Vijfde lid, onder h (plantenbakken en banken)

Het verbod is niet van toepassing op plantenbakken en banken, mits er wordt voldaan aan artikel 8 van het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan of boven de weg.

Zesde lid

Dit lid regelt de meldingsplicht voor reclameborden in de vorm van driehoeksborden. Het plaatsen van driehoeksborden in de vorm van driehoeksborden is enkel toegestaan indien er wordt voldaan aan de regels van artikel 9, lid 1 a t/m h van het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan, of boven de weg (voorwaarde onder a). Bovendien is het verplicht om melding te doen van het voornemen tot plaatsen van de reclameborden in de vorm van driehoeksborden. Deze melding moet gedaan worden op de wijze zoals omschreven in artikel 9, lid 2 van het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan, of boven de weg (voorwaarde onder b). Na het ontvangen van de melding wordt er op basis van beschikbaarheid in de gevraagde periode bepaald of plaatsing mogelijk is of niet. De gemeente houdt een kalender bij waarin de beschikbaarheid van de plaatsingslocaties wordt bijgehouden. Aanvrager ontvangt bericht of plaatsing al dan niet mogelijk is en indien van toepassing, een overzicht met de plaatsingslocaties en de (veiligheids)voorschriften die nageleefd dienen te worden.

Zevende lid

In dit lid wordt er aan het college de bevoegdheid gegeven om nadere regels te stellen voor de categorieën genoemd in lid 5 a t/m h en lid 6. Deze nadere regels zijn vastgesteld in het Uitvoeringsbesluit bij artikel 3.28 Voorwerpen of stoffen, op, aan of boven de weg. Indien er aan de voorwaarden van deze nadere regels wordt voldaan, geldt het verbod van lid 1 niet.

Achtste, negende en tiende lid

Deze leden regelen de afbakening met landelijke wet- regelgeving.

Elfde lid

Dit lid spreekt voor zich.

Twaalfde lid

Voor zover er sprake is van opslag van roerende zaken als bedoeld in artikel 2:2, eerste lid, aanhef en onder j en k, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, is een omgevingsvergunning nodig en is de *lex silencio positivo* in ieder geval van toepassing. De *lex silencio positivo* houdt in dat een vergunning wordt geacht te zijn verleend bij het uitblijven van een antwoord door het bevoegde bestuursorgaan binnen de gestelde beslistermijn.

Artikel 3.29 Het maken of veranderen van een uitweg

Inleiding

Dit artikel geeft de gemeente de bevoegdheid om zowel het maken van een uitweg naar de weg, van de weg gebruik te maken voor het hebben van een uitweg, het veranderen van een bestaande uitweg naar of uit de weg, als het gebruik van een uitweg te binden aan voorschriften middels een omgevingsvergunning. Dit, met het oog op de bruikbaarheid en veiligheid van die (uit)weg.

Eerste lid

Dit lid regelt de vergunningplicht voor de volgende situaties: het maken van een uitweg naar de weg, gebruikmaking van de weg voor het hebben van een uitweg, het aanbrengen van verandering in een bestaande uitweg naar de weg en veranderen van het gebruik van een uitweg. De procedure van de

Wabo is van toepassing, dat brengt bijvoorbeeld met zich mee dat de lex silencio positivo van afdeling 4.1.3.3. van de Awb van toepassing is. De lex silencio positivo houdt in dat een vergunning wordt geacht te zijn verleend bij het uitblijven van een antwoord door het bevoegde bestuursorgaan binnen de gestelde beslistermijn. Dit hoeft dan ook niet meer uitdrukkelijk bepaald te worden.

Tweede lid

Hier zijn de algemeen geldende weigeringsgronden opgenomen voor de in lid 1 opgenomen activiteiten. De rechtspraak van de Afdeling laat er geen twijfel over bestaan dat een grondeigenaar in beginsel in staat moet worden gesteld om vanaf zijn perceel met een voertuig de openbare weg te bereiken. Alleen om zwaarwegende redenen kan de overheid daaraan in de weg staan. Om dat duidelijk te laten uitkomen is het aantal weigeringsgronden beperkt.

Derde lid

Dit lid regelt de afbakening met landelijke en provinciale wet- en regelgeving. Het verbod is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien op nationaal en/of provinciaal niveau.

Artikel 3.30 (Omgevings)vergunning voor het aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg

Eerste lid

Omdat voor de toepassing van dit artikel onder andere het begrip 'weg' uit de WVV 1994 gebruikt wordt, is een vergunning vereist voor bijvoorbeeld de aanleg en verandering van wegen die feitelijk voor het openbare verkeer openstaan.

Dit betekent dat in beginsel de vergunningplicht ook geldt voor de zogenaamde 'eigen wegen' die feitelijk voor het openbare verkeer openstaan. Ook voor deze wegen is het namelijk wenselijk dat ten behoeve van de bruikbaarheid daarvan voor brandweer, ambulance en dergelijke voorschriften gesteld kunnen worden over bijvoorbeeld de wijze van verharding en breedte.

Aan artikel 3.30 ligt als motief ten grondslag de behoefte om de aanleg, beschadiging en verandering van wegen te binden aan voorschriften met het oog op de bruikbaarheid van die weg.

Naast het opleggen van min of meer technische voorschriften kan het ook gewenst zijn het tempo van wegeaanleg in de hand te houden. Het is natuurlijk hoogst onwenselijk dat wegen voortijdig aangelegd worden waardoor – door de latere aanleg van zogenaamde complementaire openbare voorzieningen, zoals riolering, water en gasvoorziening en verlichting – de bruikbaarheid van die weg gedurende lange tijd sterk verminderd zal zijn, nog daargelaten dat het veel extra kosten meebrengt.

Als de gemeente tevens eigenaar van de weg is, moet uiteraard ook privaatrechtelijke toestemming worden gegeven. Een afgegeven vergunning mag niet worden gefrustreerd door privaatrechtelijke weigering van de gemeente. Als een derde eigenaar van de grond is, ligt dat anders. Het college kan in dat geval de aanvrager om vergunning erop wijzen dat hij ook privaatrechtelijke toestemming behoeft.

Tweede lid

Op het aanleggen of veranderen van een weg is artikel 2.2, eerste lid, onder d, van de Wabo van toepassing als de activiteit verboden is in een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit. Dat betekent dat de termijnen genoemd in artikel 3.9 van de Wabo van toepassing zijn op deze vergunning. De beslistermijn is 8 weken, de verdagingstermijn zes weken. Let wel: indien er meerdere activiteiten worden aangevraagd en er één onder artikel 3.10 van de Wabo valt, dan is de uitgebreide procedure van toepassing (bislistermijn van zes maanden met een mogelijkheid tot verdagen van zes weken).

De indieningsvereisten voor een aanvraag om een vergunning die onder de Wabo valt, staan in de Mor. Het gaat dan om de algemene indieningsvereisten uit artikel 1.3 van de Mor. Voor het aanleggen of veranderen van een weg zijn in de Mor geen aanvullende indieningsvereisten opgenomen.

In artikel 2:18 van de Wabo is bepaald dat de vergunning alleen kan worden verleend of geweigerd op de gronden vermeld in deze verordening. De weigeringsgronden staan in artikel 3.11.

Indien de activiteit niet is verboden in een bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit is de Wabo niet van toepassing en is het college bevoegd. Wanneer het gaat om normaal onderhoud van de weg is er ingevolge het derde lid geen vergunning nodig: het college hoeft zichzelf geen vergunning te verlenen. Zie verder de toelichting bij het derde lid.

Derde lid

Van de vergunningplicht zijn uitgezonderd de overheden die in de uitvoering van hun publiekrechtelijke taak wegen aanleggen of veranderen. Er mag van uitgegaan worden dat zij hun werkzaamheden afstemmen op de bruikbaarheid van de weg.

Vierde lid

Het nutsbedrijf zal op grond van artikel 3.30 een vergunning nodig hebben voor het leggen van leidingen en dergelijke in een weg. Dat is niet zo voor telecommunicatiebedrijven en kabeltelevisiebedrijven en de door hen beheerde telecommunicatiekabels met een openbare status (telecommunicatie- en om-

roepnetwerken). Voor deze werken is een regeling getroffen in de Telecommunicatiewet en de daarop gebaseerde (gemeentelijke) telecommunicatieverordening.

Vijfde lid

In de Wabo is bepaald dat voor deze vergunning een positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen van toepassing is. De VNG ziet geen reden om in gevallen waarin de Wabo niet van toepassing is hiervan af te wijken. Daarom is voor die gevallen het vijfde lid opgenomen.

Artikel 3.31 Hinderlijke beplanting of gevaarlijk voorwerp

In dit artikel is bepaald dat het verboden is om beplanting of een voorwerp aan te brengen of te hebben op zodanige wijze dat aan het wegverkeer het vrije uitzicht wordt belemmerd of daaraan op andere wijze hinder of gevaar oplevert. 'Wegverkeer' kan daarbij breed worden gelezen. Het is bijvoorbeeld ook mogelijk dat een gevaarlijke situatie ontstaat doordat overstekende voetgangers het zicht wordt belemmerd.

Artikel 3.32 Openen straatkolken en dergelijke

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 3.33 Kelderingen, koekoeken en dergelijke

Artikel 427, onder 1° en 3° van het Wetboek van Strafrecht, verplicht de eigenaar tot het treffen van de nodige voorzorgsmaatregelen met betrekking tot kelderingen en toegangen tot ononderdaarde ruimten ten behoeve van de veiligheid van voorbijgangers. Artikel 3.33 gaat verder. Kelderingen, koekoeken en dergelijke blijven, ook al worden ze met de nodige voorzorgsmaatregelen omgeven, een gevaar voor het publiek. Het zonder noodzaak geopend hebben van kelderingen en dergelijke wordt hiermee tegengegaan.

Artikel 3.34 Rookverbod in bossen en natuurgebieden

Het verbod heeft tot doel bosbranden te voorkomen en beschadiging van eigendommen tegen te gaan. Het verbod kan niet zover strekken dat het roken in de gebouwen en in de bijbehorende tuinen die in een bos of natuurgebied liggen, niet meer mogelijk is. De periode waarin het rookverbod geldt, wordt door het college aangewezen.

Artikel 3.35 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp

Dit artikel regelt het verbod om op, aan of boven het gedeelte van de weg dat bestemd is voor voetgangers, of (brom)fietsers prikkeldraad, schrikdraad, puntdraad of andere scherpe voorwerpen aan te brengen of te hebben hangen, lager dan 2,2 meter boven dat gedeelte van de weg. De definitie van 'weg' haakt aan bij de definitie ervan in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Wegenverkeerswet 1994. In lid 2 wordt een uitzondering gemaakt op het in lid 1 bedoelde verbod, mits er aan de voorwaarden wordt voldaan. Lid 3 regelt de afbakening met landelijke wetgeving.

Artikel 3.36 Voorzieningen voor verkeer en verlichting

In beginsel biedt de Belemmeringenwet Privaatrecht het kader om op het eigendomsrecht van anderen inbreuk te maken. De Belemmeringenwet Privaatrecht is echter in haar toepassing bedoeld voor zodanige inbreuken op dat eigendomsrecht waardoor het gebruik van de desbetreffende onroerende zaak al dan niet tijdelijk beperkt wordt. Wanneer daarvan sprake is kan niet een gedoogplicht op grond van het onderhavige artikel geconstrueerd worden. Deze gedoogplicht is alleen dan aanwezig wanneer de voorwerpen, borden of voorzieningen ten behoeve van het openbaar verkeer of de openbare verlichting het gebruiksrecht van de eigenaar niet aantasten.

Artikel 3.36a Verwijdering e.d. voorzieningen voor verkeer en verlichting

Dit artikel regelt dat het voor een niet-daartoe bevoegd persoon verboden is om een bord of een andere voorziening voor het openbaar verkeer, de openbare verlichting of enig ander belang dat tot de huishouding van de gemeente hoort te verwijderen, te wijzigen, te beschadigen of de werking ervan te verhinderen. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan: verkeersborden, wegverlichtingen, bewegwijzering en verkeersgeleiders. Het tweede lid van dit artikel regelt de afbakening met landelijke wetgeving.

Artikel 3.37 Objecten onder hoogspanning

Ten behoeve van de aanleg van hoogspanningslijnen wordt in bestemmingsplannen een strook grond als zodanig bestemd en worden tevens gebruiksvoorschriften opgesteld waarmee aantasting van deze bestemming voorkomen moet worden. Hierbij kan gedacht worden aan voorschriften over de hoogte van toe te laten gebouwen.

Ook sluit het desbetreffende elektriciteitsbedrijf overeenkomsten met de eigenaren van de gronden waarop en waarover de hoogspanningsmasten en leidingen staan of lopen. Deze overeenkomsten beperken, uiteraard tegen een schadevergoeding, de zakelijke rechten van de eigenaren. Zij bevatten dan

ook altijd voorwaarden met betrekking tot het gebruik van de gronden onder de hoogspanningslijnen. In gemeenten waar dit op deze wijze is geregeld, kan het opnemen van dit artikel achterwege blijven. Indien een bestemmingsplan ontbreekt, bijvoorbeeld voor de bebouwde kom, dan bevat artikel 3.37 een publiekrechtelijke basis om overtreding van deze bepaling, waardoor een zeer gevaarlijke situatie ontstaat, zo nodig met bestuursdwang recht te kunnen zetten. Wel moeten de voorschriften, bijvoorbeeld de hoogte van toe te laten gebouwen, in casu twee meter, uit bestemmingsplan en VFL op elkaar afgestemd zijn.

Artikel 3.38 Veiligheid op het ijs

Met dit artikel worden de ijsvlakten die voor publiek toegankelijk zijn, beschermd tegen beschadiging, verontreiniging en versperring. Het is op basis van dit artikel bovendien verboden om het verkeer dat zich op deze ijsvlakten bevindt, te belemmeren of in gevaar te brengen. Om de veiligheid op het ijs verder te borgen, is onder lid 1, sub b het verbod opgenomen om bakens of andere voorwerpen die zijn geplaatst op de publiek toegankelijke ijsvlakten te verplaatsen, weg te halen, te beschadigen of het gebruik daarvan op elke andere manier te verhinderen of belemmeren. Het tweede lid van dit artikel regelt de afbakening met landelijke en provinciale wet- en regelgeving.

Artikel 3.39 Aansprakelijkheid

Met dit artikel wordt de conditie en de gesteldheid van openbare wegen en openbaar gebied beschermd. Degenen die een openbare weg of een openbaar gebied gebruiken, mogen geen schade toebrengen aan de weg of het openbaar gebied. Voorwaarde voor de aansprakelijkheid op grond van dit artikel is dat de schade van een dermate omvang moet zijn dat de bruikbaarheid en veiligheid van de weg wordt beïnvloed. In het verlengde van het algemeen verbod van het eerste lid is in het tweede lid een bindende zorgplicht opgenomen. Degenen die een openbare weg of een openbaar gebied gebruiken hebben de plicht om de weg of het gebied schadevrij en opgeruimd achter te laten. Als de gemeente constateert dat de gebruiker niet aan deze zorgplicht heeft voldaan, dan ruimt/herstelt de gemeente het terrein op kosten van deze gebruiker.

Artikel 3.40 Definities

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 3.41 Aanwijzing activiteiten

In dit artikel worden de activiteiten aangewezen met betrekking tot afval waar deze verordening op ziet.

Artikel 3.42 Specifieke zorgplicht

In dit artikel wordt de meer algemene zorgplicht uit artikel 3.3 verder vormgegeven met betrekking tot het thema afval.

Artikel 3.43 Regulering andere inzamelaars

Dit artikel regelt de mate waarin het voor anderen dan de inzameldienst mogelijk is huishoudelijke afvalstoffen in te zamelen. In beginsel is dit verboden. Er zijn echter drie categorieën van andere inzamelaars dan de inzameldienst, die bepaalde bestanddelen van huishoudelijke afvalstoffen mogen inzamelen. Ten eerste als een inzamelaar is aangewezen. Het gaat dan om een beschikking, waaraan op grond van het tweede lid voorschriften en beperkingen kunnen worden verbonden. Een aanwijzing wordt niet van rechtswege verleend als sprake zou zijn van niet tijdig beslissen. Ten tweede kan het college bepaalde personen of organisaties vrijstellen bij nadere regels. In het eerste lid, onder b, is mogelijk gemaakt dat er met generieke vrijstellingen kan worden gewerkt voor bijvoorbeeld scholen die papier inzamelen of voor andere organisaties of personen die bestanddelen huishoudelijke afvalstoffen inzamelen als inzamelaar. Ten derde zijn er producenten van bijvoorbeeld witgoed voor wie op grond van de Wm in algemene maatregelen van bestuur verplichtingen bestaan tot inname van afgedankte producten. Het gaat dan om de producentenverantwoordelijkheid. Vanzelfsprekend kan daarvoor geen verbod gelden. De aanwijzing van inzamelaars verschilt qua karakter van de aanwijzing van de inzameldienst. Het gaat bij de inzamelaars om personen of organisaties die om verschillende redenen behulpzaam willen zijn bij de taak om huishoudelijk afval in te zamelen. Deze aanwijzing heeft – anders dan de aanwijzing van de inzameldienst – het karakter van een vergunning en gaat niet gepaard met een uitvoeringsplicht.

Artikel 3.44 Algemene verboden

Dit artikel regelt dat het aanbieden, overdragen of achterlaten van huishoudelijke afvalstoffen alleen mag geschieden via de kanalen die daarvoor in de artikelen 2.10 en 2.11 zijn aangewezen. Dit verbod is de keerzijde van de bij of krachtens die artikelen tot de inzameldienst en andere inzamelaars gerichte gebod om het afval in te zamelen en het in artikel 3.43, eerste lid, opgenomen verbod voor anderen om afval in te zamelen.

Artikel 3.45 Gescheiden afvalinzameling

Dit artikel regelt welke bestanddelen van huishoudelijke afvalstoffen afzonderlijk moeten worden ingezameld, met welke frequentie en op welke locatie. Deze locatie kan zijn bij elk perceel, nabij elk perceel of een van deze met uitzondering van bepaalde gebieden van de gemeente.

Het regelen van de frequentie en locatie van de inzameling wordt in beginsel overgelaten aan het college. De raad bepaalt wel welke bestanddelen in ieder geval afzonderlijk ingezameld dienen te worden. Dit is onder meer van belang omdat artikel 3.45 aan burgers het verbod oplegt om die bestanddelen ongescheiden ter inzameling aan te bieden.

Artikel 3.45a Inzamelmiddelen en -voorzieningen

Dit artikel regelt welke inzamelmiddelen voor specifieke afval- en grondstoffen moet worden gebruikt voor de huishoudens in de grondgebonden als ook in de niet grondgebonden woningen. De specificatie daarvan is opgenomen in het Uitvoeringsbesluit Afvalstoffenverordening Meerssen 2023.

Artikel 3.45b Frequentie van inzamelen

Dit artikel regelt de inzamelingfrequentie voor specifieke afval- en grondstoffen voor de huishoudens in de grondgebonden als ook in de niet grondgebonden woningen. De specificatie daarvan is opgenomen in het Uitvoeringsbesluit Afvalstoffenverordening Meerssen 2023.

Artikel 3.46 Gescheiden aanbieding

Dit artikel regelt de keerzijde van artikel 3.45 Wat gescheiden moet worden ingezameld, moet ook gescheiden worden aangeboden.

Artikel 3.47 Verpakking van huishoudelijk afval

Dit artikel regelt hoe afval- en grondstoffen aangeboden dienen te worden. Nadere regels omtrent de wijze waarop dit moet gebeuren, zijn opgenomen in het Uitvoeringsbesluit Afvalstoffenverordening Meerssen 2023.

Artikel 3.48 Tijdstip van aanbieding

De tijdstippen voor de inzameling van huishoudelijk afval worden door het college bepaald.

Artikel 3.49 Wijze en plaats van aanbieding

Er is een onderscheid tussen inzamelmiddelen en inzamelvoorzieningen. Inzamelmiddelen dienen het ter inzameling aanbieden door een huishouden, zoals een minicontainer, afvallemmer, plastic afvalzak. Inzamelvoorzieningen, dienen het collectief ter inzameling aanbieden door meerdere huishoudens, zoals een verzamelcontainer of een wijkcontainer, voor het inzamelen daarvan. Op grond van dit artikel kunnen inzamelmiddelen worden voorgeschreven. Ook kunnen hier regels worden gesteld over het gebruik van inzamelvoorzieningen. De regels over het gebruik van de inzamelmiddelen en inzamelvoorzieningen zijn in beginsel algemeen verbindende voorschriften. Het college kan in deze regels ook concreet locaties aanwijzen voor de inzamelvoorzieningen. Een dergelijk onderdeel van de regels is geen algemeen verbindend voorschrift dus daartegen staat bezwaar en beroep open.

Het tweede lid bevat een verbod om de inzamelmiddelen buiten het perceel te laten staan buiten de door het college vastgestelde venstertijden. Gebruikers van een perceel zijn gehouden de inzamelmiddelen binnen het perceel te bewaren. Het verbod geldt ook voor afval dat op de ophaaldag is buitengezet, maar om wat voor reden dan ook, niet is opgehaald.

De venstertijden zijn vastgelegd in het Uitvoeringsbesluit Afvalstoffenverordening Meerssen 2023.

Het derde lid bevat een grondslag voor nadere regels over de wijze van gebruik van inzamelmiddelen en inzamelvoorzieningen voor categorieën van percelen. Te denken valt aan een onderscheid dat gemaakt kan worden tussen hoogbouw en laagbouw. De regels kunnen een vrijstelling van het verbod in het eerste lid [of het verbod in het tweede lid] inhouden. Deze vrijstelling blijkt dan uit de nadere regels van het college.

Artikel 3.50 Het aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen via een inzamelmiddel

Dit artikel regelt dat de inzameling van afval- en grondstoffen plaatsvindt met of in de daarvoor bestemde inzamelmiddelen, die door de gemeente of de inzameldienst, dan wel de door het college aangewezen inzamelaars worden gebruikt. Nadere regels daaromtrent zijn opgenomen in het Uitvoeringsbesluit Afvalstoffenverordening Meerssen 2023.

Artikel 3.51 Inzameling bedrijfsafvalstoffen door een inzameldienst

De inzameldienst kan ook bepaalde bestanddelen van bedrijfsafvalstoffen inzamelen. Anders dan bij huishoudelijke afvalstoffen geldt voor bedrijfsafvalstoffen echter geen zorgplicht voor de gemeente. Inzameling van bedrijfsafvalstoffen door de inzameldienst is daarom een daarvan te onderscheiden activiteit waarbij de inzameldienst tegen vergoeding afval inzamelt bij bedrijven. In de praktijk gaat het daarbij veelal om kantoor- winkel- en dienstenafval (KWD) dat in de route voor huishoudelijk afval

wordt meegenomen. Bedrijven met afval die qua aard en omvang niet gelijken op een huishouden, moeten een contract sluiten met een marktpartij.

Artikel 3.52 Aanbieding ter inzameling van bedrijfsafvalstoffen

Alleen die bedrijven die betalen voor de gemeentelijke inzamelvoorzieningen mogen hun bedrijfsafvalstoffen aanbieden aan de inzameldienst.

Artikel 3.53 Regeling van inzameling van bedrijfsafvalstoffen

Het college kan, net als bij huishoudelijke afvalstoffen, regels stellen over de wijze waarop de bedrijfsafvalstoffen ter inzameling moeten worden aangeboden. De basis voor het stellen van regels over de inzameling van bedrijfsafvalstoffen kan worden gevonden in artikel 10.23, derde lid, van de Wm. De memorie van toelichting zegt hierover: "Ten aanzien van de inzameling van bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen mogen ook in het belang van de bescherming van het milieu regels worden gesteld. Blijkens het derde lid mogen deze regels geen vergunningstelsel inhouden. Dit is krachtens artikel 10.48 van de Wm voorbehouden aan de minister. Vanzelfsprekend mogen de gemeenten hun bevoegdheid evenmin benutten ter bevoordeling van de eigen inzameldienst en ten nadele van andere aanbieders op de markt." (Kamerstukken 26 638, nr. 3, blz. 48). Het is dus mogelijk om in het belang van het milieu bepaalde dagen te kunnen aanwijzen waarop bedrijfsafvalstoffen mogen worden ingezameld. Bijvoorbeeld ter beperking of voorkoming van geluidhinder of aanzuigende werking of om ritten zoveel mogelijk te combineren. Dit artikel kan met name van belang zijn voor de inzameling van bedrijfsafvalstoffen in een (historisch) centrum. Uiteraard kunnen deze regels gelden voor alle betrokken inzamelaars die bedrijfsafvalstoffen ophalen.

Artikel 3.54 Dumpingsverbod

Dit artikel heeft primair een milieubeschermdende functie en beoogt de gemeente een instrument te geven om illegale dumpingen, voor zover geen hogere wet- of regelgeving van toepassing is, of het ontstaan van zwerfafval tegen te gaan. Uiteraard zal in een aantal gevallen het brengen van stoffen op of in de bodem zodanig kunnen gebeuren dat een hogere wet, zoals de Wet bodembescherming, de Waterwet of het Besluit bodemkwaliteit van toepassing is. In het eerste lid worden bewust de termen stof en voorwerp gebruikt en niet alleen de term afvalstof, omdat niet altijd duidelijk is of de desbetreffende stoffen of voorwerpen afvalstoffen zijn. Artikel 10.25, onder a, van de Wm is de grondslag voor het opnemen van een dergelijk artikel in de Afvalstoffenverordening.

Artikel 3.55 Zwerfafval in de openbare ruimte

Op grond van artikel 10.25, onder a en b, van de Wm kunnen gemeenten in de Afvalstoffenverordening (nu VFL) de zwerfafvalproblematiek regelen. Het eerste lid gaat over straatafval. Dat is afval dat onderweg ontstaat, buiten een perceel, dat niet als zwerfafval op straat of in het plantsoen terecht dient te komen en waarvoor afvalbakken of voorzieningen zijn om zich daarvan ter plekke te ontdoen (voor zover van beperkte omvang en gewicht). Klein chemisch afval is uitdrukkelijk uitgesloten van de omschrijving. Dit afval dient in alle gevallen via de daartoe opgezette inzamelstructuur te worden verwijderd. Het gaat hier per definitie om afvalstoffen die "buiten een perceel ontstaan". Een huishoudelijke afvalstof, ontstaan op of binnen het perceel, moet worden aangeboden volgens de hier bovenstaande bepalingen.

In het derde lid behoeft het begrip zwerfafval zelf geen verdere definitie. Uit de redactie blijkt dat van zwerfafval sprake is wanneer ter inzameling gereedstaand afval wordt verspreid, omgestoten of omgeschopt, enz. De redactie brengt ook mee dat doorzoeken op een manier die geen zwerfafval veroorzaakt, bijvoorbeeld door morgensterren of stadsjutters, niet onder het verbod valt.

Artikel 3.55a Ongeadresseerd drukwerk

Artikel 3.55a heeft als doel om de verspreiding van ongewenst drukwerk, en daarmee uiteindelijk afval, te voorkomen. De grondslag voor dit artikel is artikel 10.23 van de Wm.

In het eerste lid zijn de definities opgenomen met het onderscheid tussen ongeadresseerd reclamedrukwerk voor commerciële doeleinden en huis-aan-huisbladen of drukwerk van niet commerciële organisaties, waaronder ook politieke partijen.

Met ongeadresseerd reclamedrukwerk wordt in deze verordening bedoeld al het reclamedrukwerk dat zonder adres wordt aangeboden. Onder deze definitie vallen alle aanduidingen zonder toevoeging van een feitelijk adres, zoals bijvoorbeeld "aan de bewoners van dit pand of gebouw".

De gemeente kiest voor dit onderscheid omdat huis-aan-huisbladen en pamfletten een belangrijke functie vervullen voor onder meer de nieuwsverspreiding op lokaal niveau en de sociale cohesie in de buurt. Daarbij hebben deze bladen een lage frequentie.

In het tweede lid is bepaald dat huis-aan-huisbladen bezorgd mogen worden bij een perceel (een woning, bedrijf of woonschip), tenzij de ontvanger onmiskenbaar duidelijk heeft gemaakt deze bladen niet te willen ontvangen. Met de komst van nee-nee-, ja-ja- en nee-ja-brievenbusstickers kunnen bewoners hun voorkeur ten aanzien van de ontvangst van commercieel reclamedrukwerk en/of de huis-aan-

huisbladen kenbaar maken (zie Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, 25 februari 2020, ECLI:NL:GHARL:2020:1528).

Tabel 1: Overzicht wanneer bezorging gewenst is en dus mag geschieden

Overzicht stickers	Ongeadresseerd reclaimedrukwerk gewenst	Ongeadresseerde huis-aan- huisbladen gewenst
ja-ja sticker	Ja	Ja
geen sticker	Ja	Ja
of nee-ja sticker	Nee	Ja
nee-nee sticker	Nee	Nee

Artikel 3.56 Afval en verontreiniging op de weg

Het gaat in dit artikel met name over laden, lossen en vervoeren. Het artikel bevat een gebod om de veroorzaakte verontreiniging op te ruimen. Mocht aan dit gebod geen gehoor gegeven worden, dan is sprake van een overtreding die strafbaar is gesteld op grond van artikel 7.4. Daarnaast is er de mogelijkheid om door middel van bestuursdwang tot opruiming te dwingen. Dit kan inhouden dat de gemeente de verontreiniging zelf opruimt en de kosten daarvoor op de overtreder verhaalt.

Artikel 3.57 Geen opslag van afval in de open lucht

Kern van dit artikel is opslag van huishoudelijke afvalstoffen, het gaat niet op het bewaren van afvalstoffen voor aanbidding tijdens de eerstvolgende inzameling daarvan. Waarneembaar gaat in de eerste plaats om zicht. Daarnaast kan sprake zijn van reukoverlast.

Artikel 3.57a Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken

Benadrukt wordt dat voor het verbranden van afvalstoffen buiten inrichtingen altijd een ontheffing nodig is op grond van artikel 10.63, eerste lid, van de Wm. Het college kan een ontheffing verlenen, indien het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet. Met andere woorden, het college kan een ontheffing weigeren op grond van milieuhygiënische argumenten.

Bij het verbranden van afvalstoffen zijn echter vaak openbare orde- en veiligheidsaspecten van belang. Artikel 10.63, eerste lid, van de Wm biedt geen mogelijkheid om de ontheffing te weigeren, indien de openbare orde en veiligheid in het geding is. Bovendien kunnen de voorschriften verbonden aan een dergelijke ontheffing alleen dienen ter bescherming van het belang van het milieu. Artikel 3.57a vult daarom voor wat betreft deze aspecten de Wm aan.

Voor artikel 3.57a betekent dit concreet het volgende. Artikel 3.57a, tweede lid, biedt de mogelijkheid om – naast de ontheffing op grond van de Wm – een ontheffing te verlenen, waarin de aspecten van openbare orde en veiligheid worden geregeld. Er ligt dus een ander motief ten grondslag aan de VfI dan aan de Wm. Tevens wordt het college de mogelijkheid geboden om aan deze ontheffing voorschriften te verbinden die het belang van de openbare orde en veiligheid beogen te beschermen. De weigeringsgronden worden genoemd in het vierde lid.

Artikel 3.58 Ontdoen van autowrakken

In dit artikel is de afgifte van autowrakken door huishoudens geregeld. Op grond van artikel 6 van het Besluit beheer autowrakken (hierna: BBA) moeten gemeenten in hun Afvalstoffenverordening bepalen dat een autowrak, zijnde een huishoudelijk afvalstof, slechts mag worden afgegeven aan autodemon-tagebedrijven, garages en autoschadeherstelbedrijven of aan een persoon die in een ander land dan Nederland is gevestigd (onder strikte voorwaarden). Op grond van artikel 7 van het BBA worden autowrakken, afkomstig van huishoudens uitdrukkelijk uitgezonderd van de gemeentelijke zorgplicht voor de inzameling van huishoudelijk afval.

Artikel 3.59 Kadavers van gezelschapsdieren

Dit artikel betreft de inzameling van kadavers van gezelschapsdieren. Het eerste lid regelt wat onder gezelschapsdier moet worden verstaan. Tot de gezelschapsdieren worden gerekend onder meer honden, katten, knaagdieren, kooi- en volièredieren, duiven en vissen. Konijnen, kippen, kalkoenen, kwartels, parelhoenders, eenden, ganzen en fazanten behoren eveneens tot deze categorie indien er geen commerciële opbrengst aan verbonden is, zoals de (commerciële) productie van vlees, wol, pels, eieren, pluimen of huiden. Het artikel heeft geen betrekking op hobby- en landbouwhuisdieren zoals runderen, paarden, schapen, (dwerg)geiten, hangbuikzwijnen, varkens en herten.

De gemeente draagt zorg voor de verwerking en verwijdering van kadavers van gezelschapsdieren. De kadavers zijn een bijzondere vorm van afvalstoffen, die op grond van de Wet dieren nadere regeling behoeven. De grondslag voor deze nadere regeling is deels gelegen in artikel 10.23 van de Wet milieubeheer, en voor het overige in artikel 3.5 van de Wet dieren. De Wet dieren verplicht de gemeente diegene aan te wijzen die met de inzameling van kadavers is belast (tweede lid). Deze draagt dan zorg voor de overdracht van de kadavers van gezelschapsdieren aan Rendac Son B.V. Deze verwerker is

door de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit aangewezen op grond van artikel 3.3, eerste lid, van de Wet dieren.

In het vierde tot en met zesde lid zijn de verantwoordelijkheden en plichten van de houder van een kadaver van een gezelschapdier opgenomen. De houder (meestal de eigenaar) is ervoor verantwoordelijk dat het kadaver wordt verwijderd. Op grond van de Wet dieren kan de houder het dier op eigen terrein begraven, of afgeven aan een van de erkende dierencrematoria of dierenbegraaftplaatsen. In dat geval gelden de bepalingen in het vierde lid niet voor de houder op grond van het zesde lid.

Als de houder van die mogelijkheid geen gebruik maakt, dan moet de houder het kadaver afgeven aan degene die de inzameling daarvan doet. Deze afgifte vindt plaats uiterlijk op de eerste werkdag nadat de houder het overlijden heeft geconstateerd. Tot het moment van afgifte wordt het kadaver zodanig bewaard dat er geen vermenging met ander materiaal kan plaatsvinden (vijfde lid).

Artikel 3.60 Vergunningplicht handelsreclame

In artikel 7, vierde lid, van de Grondwet, betreffende de vrijheid van meningsuiting, wordt handelsreclame (commerciële reclame) met zoveel woorden buiten de werking van dit artikel geplaatst. Dit is vooral van belang in verband met artikel 7, eerste lid, van de Grondwet dat zich volgens vaste jurisprudentie verzet tegen een vergunningstelsel voor de verspreiding van gedrukte stukken en dergelijke. Aan een vergunningstelsel voor handelsreclame staat het grondwetsartikel niet in de weg. Onder het begrip 'reclame' dient te worden verstaan: iedere vorm van openbare aanprijzing van goederen en diensten. Door dit te beperken tot 'handelsreclame' heeft de in artikel 7, vierde lid, van de Grondwet geformuleerde uitzondering slechts betrekking op reclame voor commerciële doeleinden in de ruime zin van het woord en omvat zij elk aanbod van goederen en diensten, maar is zij niet van toepassing op reclame voor ideële doeleinden. Dit betekent niet dat handelsreclame helemaal niet beschermd wordt. Voorschriften voor handelsreclame zullen de toets aan artikel 10 van het EVRM en artikel 19 van het IVBPR moeten kunnen doorstaan. Deze verdragsbepalingen verzetten zich echter niet tegen een vergunningstelsel.

In de meeste gevallen is voor handelsreclame op grond van de Wabo een omgevingsvergunning bouwen nodig. In sommige gevallen kan handelsreclame niet worden aangemerkt als een bouwwerk. Ook deze vorm van reclame kan hinderlijk zijn of gevaar opleveren voor de verkeersveiligheid. Voor die gevallen kan op grond van artikel 2.2, lid 1 onder h. en i. van de Wabo een vergunningsplicht worden ingevoerd door middel van een gemeentelijke verordening.

Artikel 3.60 is niet in strijd met artikel 7 van de Grondwet. In artikel 7, vierde lid, van de Grondwet wordt de handelsreclame met zo veel woorden van de vrijheid van drukpers uitgezonderd.

De vergunningsplicht geldt alleen voor handelsreclame die zichtbaar is vanaf de openbare weg, geen bouwwerk zijnde. De volgende gevallen zijn uitgezonderd van de vergunningsplicht:

- Reclame op door de overheid aangewezen plaatsen zoals algemene reclameborden;
- Reclame ten behoeve van de verkoop van onroerend goed;
- Reclame ten behoeve van een beroep of bedrijf aan huis;
- Reclame ten dienste van het openbaar vervoer;
- Reclame ten behoeve van bouwwerkzaamheden.

Artikel 3.61 Weigeringsgronden

De vergunningsplicht is met name ingevoerd om de risico's te beperken van handelsreclame voor de (verkeers)veiligheid en de openbare orde. Daarnaast kan handelsreclame ook hinderlijk zijn of het woon- en leefklimaat aantasten. Daarom maken een welstandstoets en een ruimtelijke afweging deel uit van het vergunningsverleningsproces.

Afleidende objecten langs snelwegen

Rijkswaterstaat heeft op 21 oktober 2011 het Beleidskader "Beoordeling van Objecten langs Auto(snel)wegen" vastgesteld. De hoofdlijn voor objecten (waaronder reclame) is nu:

- bewegende objecten of beelden zijn niet toegestaan;
- de objecten of beelden mogen niet verblinden (moeten voldoen aan richtlijn lichthinder);
- de objecten of beelden moeten op voldoende afstand van de rijbaan zijn geplaatst.

De gemeentelijke verordening kan op dit soort objecten van toepassing zijn, namelijk als de grond langs de snelweg valt binnen het begrip 'weg' of binnen de definitie van 'openbare plaats' als genoemd in artikel 1.1 van Bijlage I. In dat geval zal het rijksbeleidskader handvaten kunnen bieden om te bepalen of het object het verkeer in gevaar brengt.

Artikel 3.62 Voertuigen van autobedrijf en dergelijke

Eerste lid

Aangezien het parkeren van voertuigen van rijkschoolhouders en taxiondernemers excessieve vormen kan aannemen, is in het eerste lid expliciet bepaald dat onder 'verhuren' mede wordt verstaan het ge-

bruiken van voertuigen voor het geven van lessen of voor het vervoeren van personen tegen betaling. Aldus kan ook tegen excessief gebruik van de weg door rijkschoolhouders en taxiondernemers worden opgetreden.

Tweede lid

Het woord 'vergen' is gebezigd in plaats van 'duren' teneinde zoveel mogelijk twijfel uit te sluiten over de vraag of met een bepaalde herstel- of onderhoudswerkzaamheid meer dan een uur gemoeid is. Bij het gebruik van de term 'vergen' beschikt men over een meer objectieve maatstaf.

Derde lid, onder a

Deze bepaling beoogt optreden mogelijk te maken tegen die autohandelaren en exploitanten van garage-, herstel- en autoverhuurbedrijven die de weg voortdurend gebruiken als stallingsruimte voor auto's die hun toebehoren of zijn toevertrouwd. Bij het opstellen van deze bepaling is ernaar gestreefd de delictomschrijving zoveel mogelijk vrij te houden van elementen waarvan de bewijslevering moeilijkheden kan opleveren. Niettemin kan met name het bewijs dat betrokkene "zijn bedrijf of nevenbedrijf dan wel een gewoonte" van de hier bedoelde activiteiten maakt, alsook dat de desbetreffende voertuigen "hem toebehoren of zijn toevertrouwd", onder omstandigheden problemen opleveren. De woorden "drie of meer voertuigen" zijn gekozen om de bewijslast niet onevenredig zwaar te doen zijn. Doordat het verbod slechts betrekking heeft op het parkeren dat in het kader van (neven)bedrijf of gewoonte plaatsvindt, blijft het normaal parkeren van de voor persoonlijk gebruik gebezigde auto(s) van de exploitant en eventueel van zijn gezinsleden mogelijk (zie het eerste lid, onder b).

Deze bepaling heeft slechts betrekking op 'eigenlijke' parkeerexcessen, dat wil zeggen op het parkeren van voertuigen op de weg in de zin van de WVV 1994. Het zou uiteraard te ver gaan deze bepaling ook te laten gelden voor gedragingen buiten de weg.

De gemeente Meerssen heeft gekozen voor een straal van 25 meter. Op basis van deze bepaling mogen er dan binnen een cirkel met een straal van dat meteraantal maximaal twee, dus geen drie, voertuigen staan. Eén van de op de weg geparkeerde voertuigen geldt als middelpunt van de cirkel. Voor eventuele volgende voertuigen die buiten deze cirkel staan, geldt opnieuw dat er maximaal twee voertuigen binnen een cirkel met een straal van het meteraantal mogen staan. En zo verder.

Derde lid, onder b

Reparatie- en sloopwerkzaamheden aan op de weg geparkeerde voertuigen in het kader van de uitoefening van een (neven)bedrijf, geven veelal klachten inzake geluidsoverlast en verontreiniging van de weg; in mindere mate wordt geklaagd over de als gevolg van deze activiteiten verminderde parkeergelegenheid.

Vierde lid

Het verlenen van een ontheffing ingevolge het vierde lid zal in het algemeen op zijn plaats zijn als redelijkerwijs moet worden aanvaard dat de exploitant geen andere mogelijkheden ten dienste staan dan de hem toebehorende of toevertrouwde auto's op de weg te parkeren. Te denken is hierbij aan het geval dat de exploitant van een reeds lang bestaand bedrijf in de feitelijke onmogelijkheid verkeert op eigen terrein of in de nabijheid van zijn bedrijf stallingsruimte te creëren, dan wel daarover op andere wijze de beschikking te krijgen. Aan de ontheffing kunnen uiteraard voorschriften worden verbonden, onder meer omtrent de plaats waar en de tijd gedurende welke voertuigen voor de hier aan de orde zijnde doeleinden op de weg mogen worden geplaatst, alsmede ten aanzien van het aantal voertuigen dat ter plaatse door de houder van de ontheffing mag worden geparkeerd.

Artikel 3.63 Te koop aanbieden van voertuigen

Het komt regelmatig voor dat eigenaren hun voertuig te koop aanbieden op de openbare weg. Wanneer het een enkel voertuig betreft, is dit geen echt probleem. Van aantasting van het uiterlijk aanzien van de omgeving is niet of nauwelijks sprake, de overlast voor de omwonenden blijft beperkt en het gebruik van de beschikbare parkeerruimte kan niet excessief genoemd worden.

Anders ligt het wanneer de voertuigen met grote aantallen tegelijk aangeboden worden. Behalve dat het uiterlijk aanzien wordt aangetast, brengt het voor de omwonenden aanzienlijke overlast met zich mee. Een dergelijke uitstalling van voertuigen trekt immers kooplustigen aan. Ook wordt er een aanmerkelijk beslag op de beschikbare parkeerruimte gelegd.

Derde lid

Dit artikel dient om te kunnen optreden tegen geïmproviseerde kleine automarkten op de openbare weg. Gezien de overlast die daarmee gepaard kan gaan, is het wenselijk de toepasselijkheid van de lex silencio positivo ingevolge artikel 28, eerste lid, van de Dienstenwet uit te zonderen.

Artikel 3.64 Defecte voertuigen

Veelvuldig doet zich het verschijnsel voor dat niet-rijklare voertuigen op de weg worden geplaatst. De eigenaar of houder van een of meer van dergelijke voertuigen heeft deze meestal aangekocht om na weken of zelfs maanden van nijvere zelfwerkzaamheid weer een volwaardig voertuig te creëren. Veelal

slaagt hij in deze poging niet, waarna het voertuig op de weg wordt achtergelaten, waar het na verloop van tijd degenerereert tot autowrak. Deze bepaling richt zich in het bijzonder tegen dit soort parkeergedragingen. Het excessieve is in het bijzonder gelegen in het in relatie tot het tekort aan parkeerruimte niet gerechtvaardigde doel waartoe men het voertuig op de weg zet. Daarnaast kan het hier bedoelde parkeren een ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente meebrengen en om die reden excessief zijn. Beperking van het verbod tot die gevallen waarin er sprake is van min of meer ernstige gebreken aan het voertuig, moet noodzakelijk worden geacht, wil het verbod niet een te ruime strekking krijgen.

Artikel 3.65 Voertuigen met verlopen APK

Hiervoor is aansluiting gezocht bij het Besluit Voertuigen.

Artikel 3.66 Voertuigwrakken

Anders dan de niet-rijklare voertuigen die ingeval van parkeren gedurende zekere tijd in het bijzonder een parkeerexces kunnen opleveren door het in relatie tot het tekort aan parkeerruimte niet gerechtvaardigde doel waartoe men een voertuig op de weg zet, geeft een achtergelaten voertuigwrak, inclusief een fiets of bromfiets, in de eerste plaats aanstoot, doordat het een ontsierend element in het straatbeeld vormt. Ook houdt een wrak een gevaar in voor spelende kinderen en voor de weggebruikers. Het verbod in dit artikel richt zich op degene die het voertuigwrak op de weg plaatst of heeft. Dat is op zich al een ruimere kring van subjecten dan alleen de bestuurder; ook andere belanghebbenden bij het voertuig vallen onder deze bepaling.

Artikel 3.67 Reclamevoertuigen

Eerste lid

Deze bepaling richt zich tegen degenen die voor een beroep of bedrijf reclame maken door een of meer voertuigen, voorzien van reclameopschriften, op de weg te parkeren. Hierbij staat het maken van reclame voorop. Als handelsreclame in de zin van dit artikel wordt niet gezien de vermelding op een voertuig van de naam van het bedrijf waarbij het voertuig in gebruik is en een (korte) aanduiding van de goederen of diensten die dat bedrijf pleegt aan te bieden. Deze voertuigen worden immers niet primair gebruikt "met het kennelijke doel om daarmee handelsreclame te maken", maar vooral als vervoersmiddel. Het excessieve is primair gelegen in het in relatie tussen het tekort aan parkeerruimte en het niet gerechtvaardigde doel waartoe men het voertuig op de weg zet. Dit doel kan reeds met één voertuig worden bereikt. In de tweede plaats kan het excessieve gelegen zijn in het motief van het tegengaan van ontsiering van het uiterlijk aanzien van de gemeente.

In deze bepaling gaat het om een 'eigenlijk' parkeerexces, hetwelk veronderstelt dat de gedraging plaatsvindt op een weg in de zin van de WVV 1994. Het hebben van handelsreclame op of aan onroerend goed op een vanaf de weg zichtbare plaats is geregeld in artikel 3.60.

Het in dit artikel omschreven verbod is beperkt tot het maken van handelsreclame (commerciële reclame). Uit de jurisprudentie en uit artikel 7, vierde lid, van de Grondwet blijkt, dat de gemeentelijke wetgever in ieder geval het maken van handelsreclame aan beperkingen mag onderwerpen.

Derde lid

In dit geval is ervoor gekozen de *lex silencio positivo* van toepassing te verklaren. Het gaat hier om een ontheffing, niet om een reguliere vergunning. Een ontheffing wordt alleen verleend als een in beginsel ongewenste handeling bij hoge uitzondering toch moet worden toegestaan. Doorgaans is daarvoor dan een noodzaak of een zeer dwingende reden. Dit zal met een reclamevoertuig niet snel aan de orde zijn. Het toekennen of afwijzen van een aanvraag om deze ontheffing zal geen complexe afweging vergen.

Artikel 3.68 Grote voertuigen

Eerste lid

Deze bepaling beoogt om aantasting van het uiterlijk aanzien van de gemeente door het doen of laten staan van bepaalde voertuigen tegen te gaan. Het doen of laten staan van grote voertuigen kan immers op bepaalde plaatsen, zoals op dorpspleinen, voor monumenten en historische gebouwen, in parken, op rustieke plekjes in open landschappen een ernstige aantasting van het stads-, dorps- of landschapschoon betekenen. Bijvoorbeeld vrachtauto's, aanhangwagens, kermiswagens en reclameauto's kunnen op dergelijke plaatsen een zeer storend element vormen.

Tweede lid

Dit artikellid maakt het mogelijk dat ook campers, caravans en kampeerwagens die door hun afmetingen onder het verbod van het eerste lid zouden vallen, toch voor maximaal drie dagen op de weg geparkeerd mogen blijven staan.

Derde lid

Dit lid kent aan het college de bevoegdheid toe ter zake van het in de eerste lid omschreven verbod een ontheffing te verlenen.

Aldus kan worden voorkomen dat de werking van deze verboden zou leiden tot een onevenredige aantasting van bedrijfsbelangen.

Verzoeken om ontheffing zullen van geval tot geval moeten worden bekeken. Omstandigheden welke in beginsel door alle bedrijven – ongeacht de aard – kunnen worden aangevoerd, rechtvaardigen op zich nog geen ontheffing.

Van de mogelijkheid tot het verlenen van ontheffing zal onder meer gebruik dienen te worden gemaakt voor:

- voertuigen die worden gebezigd bij de uitvoering van openbare werken en bij bouwwerkzaamheden, voor zover ze in de onmiddellijke nabijheid van het werk worden geparkeerd;
- chauffeurs die een schriftelijke medische verklaring overleggen, waaruit blijkt dat betrokkene niet van een speciaal daartoe aangewezen parkeerterrein gebruik kan maken en ook vaststaat dat betrokkene zonder ontheffing in moeilijkheden zou komen.

Verder zou een soepel ontheffingenbeleid kunnen worden gevoerd, voor zover het gaat om bijvoorbeeld:

- rijdende winkels;
- wagens van kermisexploitanten;
- wagens van bedrijven die in geval van bij voorbeeld ongevallen in het wegverkeer terstond moeten kunnen 'uitrukken' (sleepwagens en dergelijke);
- voertuigen die speciaal uitgerust zijn voor bijzondere transporten (auto's met speciale klimaatregeling) of anderszins zodanig afwijken (elektrowagens met beperkte actieradius) dat bijzondere eisen aan de parkeerplaats moeten worden gesteld.

Aan een ontheffing kunnen uiteraard voorschriften worden verbonden betreffende de tijd en de plaats waarop deze zal gelden.

Vierde lid

In dit geval is ervoor gekozen wel de *lex silencio positivo* van toepassing te verklaren. Deze situatie is veel zeldzamer dan die in artikel 3.73 'Kampeermiddelen en andere voertuigen'. Ook vergt het toekennen of afwijzen van deze ontheffing geen langdurige of complexe afweging.

Artikel 3.69 Uitzichtbelemmerende voertuigen

Eerste lid

Deze bepaling beoogt optreden mogelijk te maken tegen het op de weg parkeren van vrachtwagens en dergelijke bij andermans voor bewoning of ander dagelijks gebruik bestemd gebouw, zodanig, dat daardoor het uitzicht van bewoners of gebruikers van het gebouw op hinderlijke wijze wordt belemmerd of hun anderszins hinder of overlast wordt aangedaan. Zie ook de toelichting bij artikel 3.68.

Door opneming van de bestanddelen "of hen anderszins hinder of overlast wordt aangedaan" zijn ook mogelijke andere vormen van hinder of overlast dan uitzichtbelemmering, door het parkeren van grote voertuigen aan bewoners of gebruikers van gebouwen berokkend, verboden. Hierbij kan worden gedacht aan belemmering van de lichtval, stankoverlast en geluidsoverlast, bijvoorbeeld ten gevolge van het starten en warmdraaien van grote voertuigen.

De delictomschrijving wordt verder geconcretiseerd door een afstandsmaat te hanteren, van 10 meter. Zoals opgemerkt in de toelichting bij artikel 1.1 van Bijlage I wordt het begrip 'parkeren' zo uitgelegd, dat het verbod in dit artikel zich niet alleen richt op de bestuurder van een voertuig maar ook op de andere belanghebbenden bij het voertuig.

Tweede lid

De in dit lid opgenomen uitzondering ziet bijvoorbeeld op (het parkeren van) hoogwerkers, meetwagens en dergelijke.

Een ontheffingsmogelijkheid is niet geboden. Niet goed valt in te zien hoe deze mogelijkheid te rijmen valt met het hinderlijke karakter van het hier bedoelde parkeren.

Artikel 3.70 Parkeren of laten stilstaan van voertuigen anders dan op de rijbaan

Op door college aangewezen gebieden is het verboden met een voertuig te parkeren of te laten stilstaan op een niet tot de rijbaan behorend weggedeelte.

Artikel 3.71 Aantasting groenvoorzieningen door voertuigen

Eerste lid

Het is helaas een veelvuldig voorkomend verschijnsel dat groenstroken, openbare beplantingen, plantsoenen en grasperken worden benut voor het parkeren van voertuigen.

Met de onderhavige bepaling wordt beoogd beschadiging van groenstroken en dergelijke, die het uiterlijk aanzien van de gemeente beogen te verfraaien, te voorkomen en het groen beter aan zijn bestemming te doen beantwoorden.

Omdat de WVV 1994 onder 'wegen' ook de bermten begrijpt, is het in artikel 3.72 vervatte verbod beperkt tot groenstroken. De wegenverkeerswetgeving voorziet niet in de gevallen waarin het voertuig op of

in een groenvoorziening wordt geplaatst, welke geen deel uitmaakt van de weg (in de zin van de WVV 1994).

Bij een parkeerverbod is het doen of laten staan van een voertuig niet strafbaar, als dat geschiedt om personen de gelegenheid te geven in of uit te stappen, dan wel voor het laden of lossen van goederen. Deze beperkingen zijn onwenselijk bij een verbod tot het doen of laten staan van voertuigen in groenvoorzieningen. Daarom is hier bewust gekozen voor de bestanddelen "te doen of te laten staan" in plaats van "te parkeren", omdat ook het tot stilstand brengen van een auto in een plantsoen beschadiging van het groen en vermindering van de aantrekkelijkheid veroorzaakt.

Ten overvloede: gedragingen als de onderhavige brengen in sommige gevallen ook zaakbeschadiging in de zin van artikel 350 van het WvSr met zich mee.

Doorgaans zal een groenstrook geen deel uitmaken van de weg. Bermen maken wel deel uit van de 'wegen' in de zin van artikel 1 van de WVV 1994. Aangezien deze bepaling zich uitsluitend richt tegen een 'oneigenlijk' parkeerexces – dat wil zeggen tegen een gedraging welke buiten de 'weg' (in de zin van de WVV 1994) plaatsvindt, behoeft voor strijd met de bepalingen van de wegenverkeerswetgeving niet te worden gevreesd. Om deze reden bestaat er geen bezwaar tegen dat in deze bepaling ook bijvoorbeeld het rijden over openbare beplantingen wordt verboden.

Artikel 10 van het RVV 1990 bepaalt dat bijvoorbeeld auto's en motoren op de rijbaan en op andere weggedeelten – met uitzondering van het trottoir, het voetpad, het fietspad of het ruiterspad – mogen worden geparkeerd. Onder deze andere weggedeelten waar wel geparkeerd mag worden vallen ook de bermen van een weg.

Tweede lid

Bij de onder b bedoelde voertuigen kan worden gedacht aan voertuigen in gebruik bij de politie, de brandweer of de gemeentelijke plantsoendienst. Campings vallen onder terreinen als bedoeld onder c.

Artikel 3.71a Schade aan plantsoenen en dergelijke

Het is verboden om in een voor publiek toegankelijk park of plantsoen of in bij de gemeente in onderhoud zijnde groenstroken, bermen, grasperken of bloembakken enige schade toe te brengen. Dit artikel is opgenomen zodat opgetreden kan worden tegen schade die door burgers wordt aangericht in een van de genoemde gebieden. Het schade begrip dient hier ruimer te worden ingekleurd dan bij artikel 3.39. Er is namelijk ook sprake van schade conform dit artikel als het uiterlijk aanzien van de gemeente Meerssen wordt aangetast.

Artikel 3.72 Overlast van fietsen of bromfietsen

Eerste lid

In de praktijk wordt regelmatig overlast ondervonden van fietsen en bromfietsen die her en der buiten de daartoe bestemde fietsenstallingen worden geplaatst. Het gaat hierbij doorgaans om plaatsen, waar zich grote concentraties van gestalde (brom)fietsen voordoen, zoals bijvoorbeeld bij stations, winkelcentra en dergelijke. Vooropstaat dat dan wel voldoende stallingsmogelijkheden ter plekke aanwezig zijn.

Ter regulering van overlast van foutief geplaatste (brom)fietsen is in het eerste lid van dit artikel aan het college de bevoegdheid gegeven om plaatsen aan te wijzen waar het verboden is (brom)fietsen onbeheerd buiten de daarvoor bestemde ruimten of plaatsen te laten staan. De belangen die het college hierbij onder meer in overweging kan nemen zijn: de bescherming van het uiterlijk aanzien van de gemeente, de voorkoming of beëindiging van overlast of de voorkoming van schade aan de openbare gezondheid. Bij het laatste motief kan worden gedacht aan het voorkomen van mogelijke verwondingen aan voetgangers die zich tussen een woud van (brom)fietsen een weg moeten banen.

Na aanwijzing van een plaats waar het verbod zal gelden, kan tegen een foutief geplaatste (brom)fiets worden opgetreden. Door middel van borden moet worden aangegeven dat foutief geplaatste (brom)fietsen zullen worden verwijderd. Het feitelijk verwijderen dient dan beschouwd te worden als toepassing van bestuursdwang.

Tweede lid

In het tweede lid wordt de periode dat fietsen en bromfietsen op een aangewezen plaats mogen staan beperkt.

Artikel 3.72a Neerzetten van fietsen of bromfietsen

Het plaatsen van voertuigen is op verschillende plaatsen geregeld, steeds met een wisselende bedoeling: de instandhouding van het plantsoen, het tegengaan van diefstal of verkeersbelangen. In dit artikel gaat het om de voorkoming van overlast.

Het neerzetten van fietsen en bromfietsen tegen panden, terwijl de eigenaar heeft aangegeven dat dit niet gewenst is of waardoor de toegang tot het gebouw wordt gehinderd, geeft vaak aanleiding tot klachten. Artikel 3.72a geeft de mogelijkheid hiertegen op te treden.

Artikel 3.72b Overlast van fiets of bromfiets op markt en kermisterrein en dergelijke

Op grond van het RVV kunnen bepaalde categorieën weggebruikers van bepaalde wegen worden geweerd. De achtergrond daarvan is het verkeersbelang, hetzij de verkeersveiligheid of de vrijheid van het (andere) verkeer. Dat moet op de in het RVV voorgeschreven wijze ter kennis van de weggebruiker worden gebracht.

Er kunnen echter andere motieven zijn om bepaalde categorieën weggebruikers te weren. Hier is een verbod opgenomen om de fiets of bromfiets mee te voeren op terreinen, waar onder meer markt wordt gehouden, als dat marktterrein door het college is aangewezen als een voor fietsen en bromfietsen verboden terrein gedurende die tijd. In de mensenmenigte kan een fiets hinder veroorzaken. Het verbod moet wel aan de bezoekers van het terrein worden kenbaar gemaakt.

Artikel 3.73 Kampeermiddelen en andere voertuigen

Eerste lid, aanhef

Met de zinsnede “of anderszins voor andere dan verkeersdoeleinden wordt gebruikt” is beoogd aan te geven dat alle soorten (aanhang)wagens en voertuigen, die niet ‘dagelijks’ worden gebruikt als vervoermiddel onder deze bepaling kunnen vallen.

Eerste lid, onder a

Deze bepaling richt zich tegen het langer dan nodig plaatsen of hebben van voertuigen die voor recreatie en dergelijke worden gebruikt. Hieronder vallen in ieder geval: caravans, campers, kampeerwagens, aanhangwagens, magazijnwagens, keetwagens en dergelijke op de weg. Door de bestanddelen “te plaatsen of te hebben” (in plaats van “te parkeren”) is de handhaving van deze bepaling eenvoudiger. Met het steeds een paar meter verplaatsen van een caravan, aanhangwagentje en dergelijke op de openbare weg wordt handhaving van deze bepaling niet langer meer voorkomen.

Eerste lid, onder b

Deze bepaling richt zich ook tegen het ontsieren van het uiterlijk aanzien van de gemeente door het doen of laten staan van caravans en dergelijke elders dan op de weg in de zin van de WVV 1994. In zoverre betreft deze bepaling derhalve niet een ‘eigenlijk’ parkeerexces, dat immers veronderstelt dat de gedraging plaatsvindt op een weg in de zin van de WVV 1994.

Zoals opgemerkt in de toelichting op artikel 1.1 van Bijlage I wordt het begrip ‘parkeren’ zo uitgelegd, dat het verbod in dit artikel zich niet alleen richt op de bestuurder van een voertuig maar ook op de andere belanghebbenden bij het voertuig.

Vierde lid

Het gaat hier om een ontheffing, niet om een reguliere vergunning. Een ontheffing wordt alleen verleend als een in beginsel ongewenste handeling bij hoge uitzondering toch moet worden toegestaan. Doorgaans is daarvoor dan een noodzaak of een zeer dwingende reden. Het college heeft hier dus een vrij overzichtelijke afweging te maken, en er is geen reden waarom dit besluit niet tijdig kan worden genomen. Om die reden is er in de Vfl voor gekozen om de lex silencio positivo van toepassing te verklaren.

Artikel 3.74 Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterrainen

Met de intrekking van de Wet op de Openluchtrecreatie (WOR) per 1 januari 2008 heeft de Rijksoverheid bedoeld een nogal omslachtig stuk regelgeving te dereguleren. Vanwege deze deregulering, is dit artikel op advies van de VNG opgenomen in de Vfl.

Artikel 3.75 Aanwijzing kampeerplaatsen

Met de intrekking van de Wet op de Openluchtrecreatie (WOR) per 1 januari 2008 heeft de Rijksoverheid bedoeld een nogal omslachtig stuk regelgeving te dereguleren. Vanwege deze deregulering, is dit artikel op advies van de VNG opgenomen in de Vfl.

Artikel 3.76 Maatwerkregel nachtverblijf

Gelet op de kleinschaligheid van de voorzieningen met logiesfunctie binnen de gemeente Meerassen, is ervoor gekozen om op basis van artikel 2.2, lid 1, onder a van het Besluit omgevingsrecht, af te wijken van het aantal personen op basis waarvan de vergunningplicht voor de activiteit het brandveilig gebruiken van een bouwwerk, als bedoeld artikel 2.1, lid 1, onder d Wabo wordt vastgesteld. In het kader van de brandveiligheid is het aantal personen vastgesteld op 5, in plaats van 10.

Artikel 3.77 Aanwijzing activiteiten

In dit artikel worden de activiteiten aangewezen met betrekking tot standplaatsen waar deze verordening op ziet.

Artikel 3.78 Specifieke zorgplicht

In dit artikel wordt de meer algemene zorgplicht uit artikel 3.3 verder vormgegeven met betrekking tot het thema standplaatsen.

Artikel 3.79 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

De gemeente Meerssen acht een vergunning voor het hebben van een standplaats, hoe eenvoudig ook, noodzakelijk en evenredig. De vergunning dient om te voorkomen dat de openbare orde wordt verstoord en overlast wordt tegengegaan. Gedacht kan worden aan bijvoorbeeld: geluidsoverlast, stankoverlast, verkeershinder en overlast door zwerfafval. De vergunning is persoonsgebonden (artikel 3.8). Op het vergunningstelsel is de Dienstenrichtlijn van toepassing. Dat geldt ook als de standplaats wordt gebruikt voor de verkoop van goederen. Die activiteit vormt voor de toepassing van de Dienstenrichtlijn namelijk een 'dienst'.

Derde lid, onder a

De weigeringsgrond met betrekking tot redelijke eisen van welstand kan gehanteerd worden indien een of meer standplaatsen worden ingenomen op een zodanige plaats dat het straatbeeld ernstig verstoord wordt. Met deze weigeringsgrond kan niet alleen verkapte marktvoering worden tegengegaan, ook wordt daarmee het aanzien van monumentale gebouwen of stedenbouwkundige ensembles gewaarborgd.

Derde lid, onder b

De weigeringsgrond met kan worden gehanteerd indien bijzondere omstandigheden of het algemeen belang zich verzetten tegen de standplaats. Te denken valt bijvoorbeeld op beeldbepalende locaties, ongewenste veroorzaakt, in de buurt van vergelijkbare voorzieningen of in gebieden waar een standplaats de toekomstige ontwikkelingen in de weg staat.

Artikel 3.80 Toestemming rechthebbende

Dit artikel verbiedt de rechthebbende op een terrein toe te laten dat een standplaats wordt ingenomen, zonder dat hiervoor een vergunning is verstrekt. Met dit verbod is het mogelijk niet alleen maatregelen te nemen tegen degene die zonder vergunning een standplaats inneemt, maar ook tegen de eigenaar van de grond die het innemen van een standplaats zonder vergunning toestaat.

Artikel 3.81 Afbakingsbepalingen

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 3.82 Crossterreinen

Afbakening

Op grond van artikel 122 van de Gemeentewet vervallen bepalingen van de VfL van rechtswege als in het onderwerp door een wet, AMvB of provinciale verordening wordt voorzien. De term 'onderwerp' in artikel 122 van de Gemeentewet betekent dat het om dezelfde materie moet gaan en dat hetzelfde motief ten grondslag moet liggen aan zowel de lagere als de hogere regeling. De formulering van de afbakingsbepaling in het derde lid sluit daarom aan bij de Gemeentewet.

De regeling in de VfL is van belang voor die terreinen die niet genoemd zijn in categorie 19.1, onder g, van het Bor, bijvoorbeeld een terrein dat niet is ingericht voor motorwedstrijden en -activiteiten en terreinen die hiervoor slechts eenmalig of zeer incidenteel worden gebruikt.

In een gemeentelijke regeling met betrekking tot dit soort motorterreinen zal de werkingssfeer ten opzichte van de Wabo in ieder geval moeten zijn afgebakend.

Bij een aanwijzingsbesluit kunnen alleen regels worden gesteld ter bescherming van de belangen die dit voorschrift dient. Behalve het belang van de openbare orde zijn dat milieubelangen en het belang van de veiligheid van het publiek of de deelnemers.

In de in het tweede lid van het artikel 3.82 genoemde regels kan bepaald worden dat op het terrein slechts gecrost mag worden op bepaalde dagen en uren, en wel alleen door leden van de vereniging; dat de vereniging zich gedraagt volgens de aanwijzingen van KNAC, KNMV en MON; dat zij haar leden voldoende verzekert tegen ongevallen dan wel aansprakelijkheid voor schade als gevolg van ongevallen en – eventueel – dat de crossers ten minste een bepaalde leeftijd moeten hebben dan wel dat de vereniging er – ter voorkoming van ongelukken – zorg voor draagt dat toezicht door volwassenen wordt uitgeoefend indien van dat terrein gebruik wordt gemaakt.

Artikel 3.83 Beperking verkeer in natuurgebieden

Gemeenten worden in toenemende mate geconfronteerd met het bezoek van motorcrossers aan natuurgebieden, met als gevolg klachten over geluidhinder, schade aan de flora, verstoring van wild e.d. Verder worden natuurgebieden, parken en dergelijke steeds vaker door ruiters en fietsers/mountainbikers bezocht. Het komt nogal eens voor dat ruiters en fietsers/mountainbikers de speciaal voor hen aangevoerde ruiters- of fietspaden verlaten. Deze gedraging levert gevaar en hinder op voor wandelaars en berokkent vaak ook schade aan flora en fauna.

Bij de vraag welke maatregelen mogelijk zijn tegen het motorcrossen in natuurgebieden, zal men een onderscheid moeten maken tussen het zogenaamde 'wilde crossen' (op wegen en paden en 'off the road') en het crossen op daartoe speciaal gebruikte motorterreinen. Op het crossen op motorterreinen is artikel 3.82 van toepassing.

De redactie van artikel 3.83 is overeenkomstig het systeem van artikel 3.82. Op grond van het eerste lid van artikel 3.83 geldt een algeheel verbod om zich met motorvoertuigen, (brom)fietsen of paarden in een natuurgebied te bevinden. Het college kan op grond van het tweede lid terreinen aanwijzen waar dit verbod niet geldt en kan tevens regels stellen voor het gebruik van deze terreinen.

Artikel 3.84 Begripsomschrijvingen

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 3.85 Reglement markten en standplaatsen

Dit artikel geeft het college van burgemeester en wethouders de bevoegdheid om per markt regels te stellen. Zo kan per markt onder andere bepaald worden wat de markttime is, welke delen van de markt bestemd zijn voor welke marktactiviteiten en op welke wijze nieuwe vergunningen worden verleend. De regels worden vastgelegd in het Reglement markten en standplaatsen.

In het reglement zijn tevens voorschriften opgenomen voor standplaatsen buiten de reguliere markten zoals bij evenementen, kerstmarkten, verenigingsactiviteiten of foodtrucks. Gemeentelijke regelgeving op dit gebied ontbreekt op dit moment.

Artikel 3.86 Vergunningplicht

In het Marktreglement zijn voorschriften opgenomen voor een ordelijk en veilig verloop van de Markt. In de standplaatsvergunning kunnen nadere voorschriften worden opgenomen indien het Marktreglement daar niet in voorziet.

Vaste-standplaatsvergunningen gelden in beginsel voor de duur van 10 jaar met uitzondering van standhouders die op het moment dat de Marktverordening in werking treedt beschikken over een geldige vaste-standplaatsvergunning.

Bij bijzondere gevallen kan een andere standplaats worden aangewezen. Daarbij kan gedacht worden aan zaken als extreme weersomstandigheden, noodzakelijke reconstructiewerkzaamheden, bepaalde evenementen (bijvoorbeeld op Koningsdag).

Door de koppeling van de vergunning aan een natuurlijke persoon en eventueel de beperking tot één vergunning per persoon per markt of voor de gemeente (lid 2) wordt een zo eerlijk mogelijke verdeling van vergunningen bewerkstelligd. Uiteraard kan het wel zo zijn dat de natuurlijke persoon een onderneming drijft in de vorm van een rechtspersoon. Ook dan wordt een natuurlijke persoon (bijvoorbeeld de bedrijfsleider) aangemerkt als vergunninghouder. Het is dus niet mogelijk de vergunning op naam van de rechtspersoon te stellen.

Doordat de eis van handelingsbekwaamheid niet gekoppeld is aan een minimumleeftijd (eveneens lid 2) komen ook zestien- en zeventienjarigen aan wie door de kantonrechter handlichting is verleend in aanmerking voor een vergunning. Er is geen reden om minderjarigen die in het rechtsverkeer als handelingsbekwaam beschouwd worden, van de vergunning uit te sluiten.

Het vereiste 'gerechtigd in Nederland arbeid te verrichten' ziet met name op vreemdelingen die een vergunning ingevolge de Wet arbeid vreemdelingen nodig hebben.

Artikel 3.87 Mandaatverboden

Gezien het belang van de markten voor de lokale economie blijft de bevoegdheid voor het wijzigen van het marktreglement voorbehouden aan het college. Ook het wijzigen of intrekken van een vaste-standplaatsvergunning blijft voorbehouden aan het college gezien de gevolgen voor de betrokken ondernemer van het besluit.

Artikel 3.88 Verdeling beschikbare vaste-standplaatsvergunning

Indien een vaste-standplaatsvergunning vrijkomt, kan deze worden toegewezen volgens selectie of via loting. Het college bepaalt welke methode wordt toegepast. De keuze ligt vast in het Marktreglement.

Artikel 3.89 Verlenging na afroep

Een vaste-standplaatsvergunning kan aan het einde van de vergunningsduur worden verlengd indien het aannemelijk is dat er geen andere gegadigden zijn. De werkwijze is beschreven dit artikel.

Artikel 3.90 Verdeling vaste-standplaatsvergunning via selectie

In dit artikel is een selectiestelsel uitgewerkt waarmee aanvragen voor de te verlenen nieuwe vaste-standplaatsvergunningen op bepaalde aspecten kunnen worden beoordeeld. Of de verlening overeenkomstig het selectiestelsel plaatsvindt blijkt uit het inrichtingsplan voor de betrokken markt.

De selectie vindt plaats op basis van de volgende criteria: assortiment, uitstraling, kennis en ervaring, maatschappelijk verantwoord ondernemen en de klantvriendelijkheid. Voor ieder criterium krijgen de aanvragers punten toegedeeld op basis van de aangeleverde informatie uit de aanvraag. Eventueel kan de aanvraag worden toegelicht in een gesprek of een bezoek aan de standplaats op een andere

markt. Per criterium is een maximaal aantal punten vastgesteld, waarbij de criteria met de hoogste toegevoegde waarde voor de markt maximaal 10 punten worden toegekend. Dit zijn : assortiment, kwaliteit en klantvriendelijkheid. Het maximaal aantal punten voor kennis en maatschappelijk verantwoord ondernemen is 5. De toekenning van de punten is als volgt:

Assortiment:

Het assortiment wordt al aangeboden op de markt:	0 punten
Het assortiment wordt gedeeltelijk al aangeboden op de markt	5 punten
Het assortiment wordt niet aangeboden op de markt:	10 punten
Kwaliteit van de uitstraling	
Geen eigen verkoopwagen of weinig uitstraling in vergelijking met de andere standplaatsen op de markt	0 punten
De uitstraling is vergelijkbaar met de andere standplaatsen op de markt:	5 punten
De uitstraling is beter dan de andere standplaatsen op de markt	10 punten
Kennis en ervaring:	
De standhouder heeft geen kennis en ervaring opgedaan op andere markten	0 punten
De standhouder heeft kennis en ervaring opgedaan op andere markten	5 punten
Maatschappelijk verantwoord ondernemen	
De standhouder heeft geen maatregelen getroffen op het gebied van duurzaamheid en/of kan geen maatschappelijke betrokkenheid aantonen	0 punten
De standhouder heeft maatregelen getroffen op het gebied van duurzaamheid en/of kan de maatschappelijke betrokkenheid aantonen	5 punten
Consumentvriendelijk ondernemen:	
De standhouder heeft geen ervaring als marktkoopman	0 punten
De standhouder heeft ervaring als marktkoopman maar kan de consumentvriendelijkheid niet aantonen	5 punten
De standhouder heeft ervaring als marktkoopman en kan de consumentvriendelijkheid	10 punten

Artikel 3.91 Verdeling vaste-standplaatsvergunning via loting

In dit artikel is een stelsel voor verlening van nieuwe vaste standplaatsen op basis van loting uitgewerkt. Of de verlening op basis van loting plaatsvindt blijkt uit het inrichtingsplan voor de betrokken markt. De tekst van het artikel gaat ervan uit dat alleen degenen die voldoen aan de vereisten voor verlening van een vaste-standplaatsvergunning aan de loting deelnemen.

Artikel 3.92 Verdeling beschikbare dagplaatsvergunningen

Dit kan zich voordoen als de vergunning voor de betrokken plaats is vervallen voor die marktdag, als bijvoorbeeld de vergunninghouder niet tijdig is komen opdagen; zie artikel 3.98.

Het in aanmerking nemen van een langere termijn ex artikel 3.98, derde lid, betekent dat langer dan vier marktdagen wordt 'teruggekeken' om te zien of de betrokkene zich heeft misdragen of in gebreke is gebleven met de betaling van zijn marktgeld.

Artikel 3.93 Algemene bepalingen vaste-standplaatsvergunning

Op grond van de Europese Dienstenrichtlijn ((2006/123/EG) is het niet toegestaan om standplaatsvergunningen te verlenen voor onbepaalde tijd. Wel moet een standhouder zekerheid krijgen om een redelijke vergoeding van het geïnvesteerd kapitaal terug te verdienen. In een rapport van SOE-Economisch onderzoek in opdracht van het Ministerie van Economische zaken en Klimaat wordt termijn tussen de 9 en 12 jaar als redelijk genoemd. Voor standplaatsvergunningen in Meerssen wordt een periode van 10 jaar vastgesteld. Hiermee heeft de standhouder voldoende tijd om zijn investeringen rendabel te maken en blijft er voldoende ruimte voor concurrentie. De vaste-standplaatsvergunningen van onbepaalde tijd die zijn verleend vóór het van kracht worden van deze verordening blijven hun geldigheid behouden en worden niet beperkt tot maximaal 10 jaar.

Artikel 3.94 Intrekken en vervallen vaste standplaatsvergunning

Een standhouder kan zelf verzoeken om de standplaatsvergunning in te trekken. Ook kan het college redenen hebben om een vergunning in te trekken, bijvoorbeeld bij het verstrekken van onjuiste gegevens of het niet innemen van een standplaats. In dit artikel is de werkwijze van intrekken en vervallen van standplaatsvergunningen geregeld.

Artikel 3.95 Overschrijven vaste-standplaatsvergunning

Dit artikel regelt de gevallen en voorwaarden waaronder het mogelijk is om vaste-standplaatsvergunningen over te schrijven. Het gaat om overschrijving van een vaste-standplaatsvergunning met alle daaraan verbonden voorwaarden en beperkingen, waaronder dus de nader bepaalde individuele standplaats.

Artikel 3.96 Persoonlijk innemen vaste standplaats; vervanging

Een standhouder neemt in principe zelf de standplaats in. Op verzoek en bij bijzondere omstandigheden kan hij een verzoek in dienen voor tijdelijke vervanging.

Artikel 3.97 Plaatsverandering na beschikbaar komen vaste standplaats

Als een vaste-standplaatsvergunning voor het einde van de tijdsduur van 10 jaar vervalst, kan een andere standhouder binnen de branche zoals is vastgelegd in het inrichtingsplan aanspraak maken op de vrijgekomen standplaats. Bij meerdere gegadigden volgt loting.

Artikel 3.98 Dagplaatsvergunning

Indien een vaste-standplaatsvergunning op een marktdag vrijkomt, kan de Marktmeester de standplaats onder voorwaarden toewijzen voor een dagplaatsvergunning.

Artikel 3.99 Definitie

Eerste lid

De laatste tijd komt het in steeds meer plaatsen voor dat particulieren markten organiseren in grote (doorgaans leegstaande) gebouwen. Hoofdzakelijk worden daar 'ongeregelde' zaken verkocht. Bij 'ongeregelde' zaken kan met name worden gedacht aan incurante goederen, dat wil zeggen goederen, die in de regel niet meer langs normale handelskanalen het publiek bereiken, zoals bij voorbeeld beschadigde artikelen, artikelen die uit de mode zijn, restanten en zaken van een te liquideren onderneming.

Tweede lid

Van de snuffelmarkt te onderscheiden zijn de volgende marktsoorten.

- De weekmarkt in de zin van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder g, van de Gemeentewet. Het begrip 'markt' is niet nader omschreven in de Gemeentewet. In de regel worden op een weekmarkt 'geregelde' waren verkocht, dat wil zeggen: geen tweedehands goederen en restantpartijen e.d. De weekmarkt wordt in de meeste gemeenten gereguleerd door een marktverordening. De VNG heeft de Model Marktverordening uitgebracht. Een weekmarkt kan binnen of buiten plaatsvinden, een snuffelmarkt is per definitie binnen.
- De jaarmarkt in de zin van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder g, van de Gemeentewet. Ook het begrip 'jaarmarkt' wordt niet nader gedefinieerd in de Gemeentewet. Bij een jaarmarkt moet gedacht worden aan een jaarlijks terugkerende traditie. Zo wordt in sommige gemeenten al sinds jaar en dag een veemarkt op een vast tijdstip, bijvoorbeeld op tweede paasdag, gehouden. Het college dient voor dit type markt een instellingsbesluit te nemen. Verder zal de raad voor een dergelijke markt ook een aparte regeling moeten vaststellen, die eventueel geïntegreerd kan worden in de APV of in de Marktverordening. Ook een jaarmarkt kan binnen of buiten plaatsvinden.
- Evenement: de zogenaamde snuffelmarkten worden gehouden in een gebouw. Indien het betreft braderieën, vrijmarkten op Koningsdag of vlooiemarkten in de openbare ruimte, is deze paragraaf niet van toepassing, maar is er sprake van een evenement, dat al dan niet vergunningplichtig is op grond van artikel 2:25 APV.

Artikel 3.100 Organiseren van een snuffelmarkt

Het voordeel van een meldingssysteem is vermindering van administratieve lasten voor burgers en ondernemingen, en het verminderen van bestuurlijke lasten voor de gemeente. Het nadeel is dat de gemeente geen voorwaarden kan stellen aan de organisator, bijvoorbeeld met betrekking tot het beperken van overlast voor de buurt.

Artikel 3.101 Delegatie werkingsgebieden

De gemeenteraad heeft de verordenende bevoegdheid op grond van artikel 147 van de Gemeentewet. Op grond van artikel 156 van de Gemeentewet kan de gemeenteraad deze bevoegdheid delegeren aan het college. Voor het wijzigen van het hemelwaterbergingsgebied maakt de gemeenteraad hier gebruik van. Het college is ook de beheerder van het gemeentelijk riool en gaat over het verlenen van de omgevingsvergunning op grond van deze verordening.

Bij het wijzigen van het hemelwaterbergingsgebied houdt het college rekening met het gemeentelijk rioleringsplan (GRP) of de opvolger van het GRP in bijvoorbeeld een waterprogramma. Het GRP bezit een wettelijke basis en is in elke gemeente aanwezig, omdat de Wet milieubeheer dit in artikel 4.22 verplicht stelt. Met de inwerkingtreding van de Omgevingswet komt deze planvorm te vervallen.

Artikel 3.102 Lozingsverbod hemel- en grondwater

Het is niet zo dat de VFL situaties die niet voldoen aan de waterbergingsseis uit het eerste lid zonder meer verbiedt. Er zijn situaties denkbaar waarin het realiseren van de voorgeschreven hoeveelheid waterberging erg lastig is, of zelfs onmogelijk. Bijvoorbeeld als de grondwaterstand erg hoog is op de (enige) plaats waar een initiatiefnemer waterberging kan realiseren. Een initiatiefnemer kan, in dit soort gevallen, een omgevingsvergunning aanvragen om geen waterberging te hoeven aanleggen. Dit is in lijn met de opdracht in art. 10.32a lid 2 Wm om geen lozingsverbod in te stellen als van de perceeleigenaar redelijkerwijs geen andere wijze van afvoer kan worden gevergd.

Artikel 3.103 Verplichting tot waterberging

Eerste lid

Via de regel om bij nieuwbouw te voorzien in een minimale waterbergingscapaciteit van 80 mm per m² verhard oppervlak, wordt hemelwater langer vastgehouden op eigen terrein. Op die manier wordt de belasting op de openbare riolering geleidelijk aan teruggebracht.

Tweede lid

Een capaciteit van 80 liter per m² betekent dat voor een perceel met een totaal verhard oppervlak van bijvoorbeeld 1000 m² (horizontaal gemeten) moet worden voorzien in een vorm van waterberging met een totale capaciteit van 1000 maal 80 liter, dit is 80.000 liter of 80 m³.

Derde lid

De hemelwaterberging dient binnen 24 tot 48 uur weer beschikbaar zijn, zodat een opeenvolgende regenbuien wederom geborgen kan worden in de hemelwaterberging.

Vijfde lid

Bij extreme neerslag, die de verplichte waterbergingscapaciteit in het betreffende werkingsgebied te boven gaat, kan gebruik worden gemaakt van de gemeentelijke voorzieningen voor inzameling en transport van afvalwater. Bij voorkeur wordt het overtollige regenwater dan geloosd in het openbare hemelwaterstelsel. Het vijfde lid maakt duidelijk dat de waterberging niet bedoeld is om alle mogelijke regenbuien op te vangen. De gemeente zorgt voor openbare voorzieningen als noodoverloop. Dit artikelid geeft invulling aan de wettelijke zorgplicht die de gemeente heeft voor het verwerken van hemelwater, als dat redelijkerwijs niet van de perceeleigenaar kan worden gevegd.

Zesde lid

Het is niet zo dat de hemelwaterverordening situaties die niet voldoen aan de waterbergingseis uit het eerste lid zonder meer verbiedt. Er zijn situaties denkbaar waarin het realiseren van de voorgeschreven hoeveelheid waterberging erg lastig is, of zelfs onmogelijk. Bijvoorbeeld als de grondwaterstand erg hoog is op de (enige) plaats waar een initiatiefnemer waterberging kan realiseren. Een initiatiefnemer kan, in dit soort gevallen, een omgevingsvergunning aanvragen om geen waterberging te hoeven aanleggen. Dit is in lijn met de opdracht in art. 10.32a lid 2 Wm om geen lozingsverbod in te stellen als van de perceeleigenaar redelijkerwijs geen andere wijze van afvoer kan worden gevegd.

Zevende lid

Ruimtelijke initiatieven kennen vaak een lange doorlooptijd. Een overgangsregeling is daarom van belang om duidelijkheid en rechtszekerheid te bieden aan initiatiefnemers en belanghebbenden. (Principe)verzoeken om wijziging van het bestemmingsplan of aanvragen om omgevingsvergunning die worden ingediend voor de formele inwerkingtreding van de verordening en waarop schriftelijk door het college is medegedeeld, dat er (onder voorwaarden) mee kan worden ingestemd, hoeven niet te voldoen aan de eisen zoals opgenomen in artikel 2. Dit geldt alleen voor de termijn waarvoor de principemedewerking is afgegeven. Deze termijn bedraagt één jaar. Als de aanvraag om omgevingsvergunning gedurende deze termijn niet wordt ingediend, vervalt de principemedewerking.

Artikel 3.104 Begripsomschrijvingen

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 3.105 Specifieke zorgplicht

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over de zorg die betracht moet worden bij werkzaamheden die schade kunnen veroorzaken aan de openbare riolering.

Artikel 3.106 Totstandbrenging en wijziging perceelaansluiting

Dit artikel bevat de algemene regels waaraan een perceelaansluiting moet voldoen. Deze regels zien op de bouwkundige uitvoering van de perceelaansluiting. Deze regels komen overeen met de eisen die afdeling 6.4 van het Bouwbesluit aan de terreinleiding stelt. In aanvulling daarop zijn regels opgenomen over verzamelleidingen en het kleurgebruik van leidingen. Het heeft de voorkeur om ieder perceel met een of meer eigen aansluitleidingen aan te sluiten op de openbare riolering. Dat vergemakkelijkt het toezicht op de naleving van de regels in deze verordening. Alleen als een individuele aansluitleiding redelijkerwijs niet mogelijk is (bijvoorbeeld vanwege boomwortels) kan een verzamelleiding worden aangelegd, waarmee meerdere percelen in één keer worden aangesloten. Die verzamelleiding wordt bij voorkeur op particulier terrein aangelegd, zodat de perceeleigenaren gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor het beheer van de verzamelleiding. Door leidingen met verschillende kleuren te gebruiken, is altijd duidelijk voor wat voor soort afvalwater een aansluitleiding is bedoeld.

Artikel 3.107 Meldplicht aanleg of wijziging aansluiting

De totstandbrenging of de wijziging van de perceelaansluiting kan plaatsvinden zonder voorafgaande toestemming van het college, maar het voornemen dient wel gemeld te worden voor de start van de werkzaamheden. In het tweede lid is vastgelegd waaraan de melding moet voldoen.

Artikel 3.108 Informatieplicht beëindiging aansluiting

Als het gebruik van de rioolaansluitleiding wordt beëindigd, wordt het college binnen vier weken hiervan op de hoogte gebracht. Zo nodig kan het college naar aanleiding van die informatie eisen stellen aan bijvoorbeeld de afdichting van de aansluitleiding, met een maatwerkvoorschrift op grond van artikel 1.4.

Artikel 3.109 Omgevingsvergunning

In bijzondere gebieden kan niet zonder een voorafgaande toestemming van het college een perceel aangesloten worden op het openbaar vuilwaterriool. De vergunningplicht voor die gebieden is in dit artikel opgenomen.

Artikel 3.110 De aanvraag voor een aansluiting

In dit artikel zijn de gegevens opgenomen die het college nodig heeft om een aanvraag om een vergunning goed te kunnen beoordelen. Een aanvraag moet daarom voldoen aan de gegevens, die zijn opgenomen in dit artikel.

Artikel 3.111 Beoordeling en intrekking omgevingsvergunning

Het college neemt de beschermingsdoelen van deze verordening, bedoeld in artikel 1.2, mee in de beoordeling van de vergunning. Een vergunning kan daarom geweigerd als de schade aan de gezondheid of de doelmatige werking van de voorzieningen voor het beheer van afvalwater groter is dan de noodzaak voor de totstandbrenging of wijziging van de perceelaansluiting. In het tweede lid zijn drie gevallen genoemd waarin de vergunning kan worden ingetrokken.

Artikel 3.112 Eigendom aansluitleiding

Er bestond jarenlang onduidelijkheid over de vraag of de eigendom van een leidingnetwerk door verticale of horizontale natrekking werd bepaald. Bij verticale natrekking zou de eigendom van een leiding in de grond aan de eigenaar van de grond toekomen. Bij horizontale natrekking zou de eigendom aan de eigenaar van het grotere geheel van het netwerk toekomen. Aan de onduidelijkheid over de eigendomsvraag is een einde gekomen met de wijziging van het Burgerlijk Wetboek (BW) in 2007. Volgens artikel 5:20 lid 2 BW ligt de eigendom van een net bij de bevoegde aanlegger van dat net of zijn rechtsopvolger. Op grond hiervan is de gemeente, als bevoegd aanlegger van de openbare riolering, eigenaar van het gehele rioolstelsel. Per leidingnetwerk verschilt wat er toe behoort (hoe het net is begrensd). Dit is met name van belang voor de grens tussen het leidingnetwerk en de aansluiting van degene die op dat leidingnetwerk is aangesloten. In de toelichting bij de wijziging van het Burgerlijk Wetboek is aangegeven dat de begrenzing van een leidingnetwerk bij gemeentelijke verordening kan worden bepaald. In dit artikel wordt van die mogelijkheid gebruik gemaakt, door te bepalen wat tot de gemeentelijke riolering behoort en waar de particuliere huisaansluiting, die eigendom is van de huiseigenaar, begint (zie Kamerstukken II 2005-2006, 29 834, nr. 9, Tweede nota van wijziging, p. 7). Die grens wordt in principe gelegd bij het ontstoppingsstuk in de rioolaansluitleiding. Dit ontstoppingsstuk is vereist op grond van artikel 6.16 en 6.17 van het Bouwbesluit 2012. In die artikelen is bepaald dat de leidingen voor huishoudelijk afvalwater en voor hemelwater moeten voldoen aan NEN 3215. In die NEN-norm staat dat in de aansluitleiding een inspectie- of ontstoppingsmogelijkheid aanwezig moet zijn. Deze inspectie- of ontstoppingsmogelijkheid moet nabij de perceelgrens zijn gesitueerd. Als er niet via leidingen onder vrij verval wordt aangesloten, maar via een rioolwaterpomp, dan is de uitstroombopening van de rioolwaterpomp de grens tussen de gemeentelijke riolering en de particuliere huisaansluiting. De rioolwaterpomp is dus geheel in particulier eigendom. Rioolwaterpompen zijn nodig als de lozingstoestellen in een gebouw lager zijn gelegen dan 150 mm boven straatpeil. In andere gevallen is de grens tussen het gemeentelijke deel van de aansluiting en het particuliere deel van de aansluiting het punt in de rioolaansluitleiding dat 0,5 m buiten de perceelgrens ligt. Met het vastleggen van de eigendomssituatie is duidelijk wie er verantwoordelijk is voor het verhelpen van verstoppingen en het herstellen van lekkages of andere beschadigingen aan de rioolaansluitleiding. De perceeleigenaar is verantwoordelijk voor het particuliere deel van de aansluitleiding en de gemeente is verantwoordelijk voor het deel dat behoort tot de gemeentelijke riolering.

Artikel 3.113 (Sloop)werkzaamheden, verwijdering aansluiting

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over de zorg die de rechthebbende moet betrachten bij werkzaamheden op zijn perceel die schade kunnen veroorzaken aan het openbaar riool. De zorg richt zich op het treffen van voorzieningen ter voorkoming van verzanding of verstopping van de perceel aansluitleiding en / of het openbaar riool. Bij sloopwerkzaamheden op het particulier perceel waar de afvoer van afvalwater tijdelijk onderbroken wordt, moet de rechthebbende op het aansluitpunt de riolering afblinden of afstoppen. Dit aansluitpunt meet de rechthebbende in aan de nieuwe situatie zodat het bij het opnieuw in gebruik nemen er van gemakkelijk is terug te vinden.

Lid 3 en 4 regelen de definitieve beëindiging van de aansluiting. De rechthebbende is verplicht de gemeente in kennis te stellen van beëindiging van het gebruik van de aansluitleiding. In overleg met de gemeente wordt de gehele aansluitleiding verwijderd. De riool aansluitvergunning vervalt dan en de kosten voor het verwijderen van de perceel aansluitleiding worden in rekening gebracht bij de rechthebbende.

Artikel 3.114 Storingen

Wanneer er een verstopping of storing zich voordoet in de aansluitleiding dan moet de rechthebbende of gebruiker eerst onderzoek doen in welk deel van de aansluitleiding de verstopping of storing zich voordoet. De rechthebbende doet dit door de ontstoppingsstuk op te graven. Wanneer bij het open maken van de ontstoppingsstuk water in staat dan is de perceelaansluitleiding verstopt en moet de gemeente de perceel aansluitleiding reinigen en eventueel de oorzaak van de storing verhelpen. Wanneer het ontstoppingsstuk droog staat dan bevindt de verstopping/storing zich op particuliere grond en moet de rechthebbende of gebruiker het voor eigen rekening herstellen. Als achteraf vast staat dat de oorzaak van de verstopping in het particulier riool een gevolg is van het falen van het openbaar riool of de perceel aansluitleiding dan heeft de rechthebbende recht op schadevergoeding. Als het aannemelijk is dat de verstopping in de perceel aansluitleiding een gevolg is van onjuist gebruik door het lozen van afvalstoffen die niet in het riool thuis horen of dat hierdoor onderhouds- of herstelwerkzaamheden moeten worden uitgevoerd. Dan kan de gemeente de kosten verhalen op de rechthebbende. Indien de rechthebbende verzuimd om de gemeente te waarschuwen, en heeft de gemeente de oorzaak voorafgaand aan de verstopping of storing niet vast kunnen stellen dan bestaat er geen recht op schadevergoeding.

Artikel 3.115 Kosten voor het aansluiten op het openbaar riool

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 3.116. Instandhoudingsplicht gemeentelijk monument

Dit artikel is voor gemeentelijke monumenten naar analogie met artikel 11, eerste lid, van de Monumentenwet 1988 geschreven, zoals dat is gewijzigd door artikel 10.18 van de Erfgoedwet, met inbegrip van de instandhoudingsplicht die daarbij is geïntroduceerd.

Artikel 3.117 Omgevingsvergunning gemeentelijk monument

Dit artikel is gebaseerd op artikel 2.2 van de Wabo en inhoudelijk grotendeels gelijk aan de oude verordening.

Artikel 3.118. Weigeringsgronden

In het eerste lid ligt op grond van de belangenafweging die moet worden gemaakt tevens besloten dat rekening wordt gehouden met het gebruik van het monument. In het tweede lid is voor wat betreft de vereiste overeenstemming met de eigenaar van een kerkelijk monument aangesloten bij artikel 3.2a van de Wabo.

Artikel 3.119 Verbodsbepaling en aanvraag omgevingsvergunning

Artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo geeft gemeente de mogelijkheid om op basis van hun verordening het slopen in een beschermd gemeentelijk stads- en dorpsgezicht aan een omgevingsvergunning te onderwerpen. Daaraan is hier uitvoering gegeven.

Artikel 3.120 Vangnet archeologie

Op grond van artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening dient in het bestemmingsplan in de toelichting bij het bestemmingsplan een beschrijving opgenomen te worden van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. Met de invoering van deze verplichting is de bescherming archeologische waarden in beginsel ruimtelijk geborgd. Er zijn echter nog bestemmingsplannen van kracht van vóór de invoering van deze eisen. Gelet op de geldigheidstermijn van een bestemmingsplan van tien jaar, zal dit ook nog enige jaren mogelijk blijven. Om, mede gelet op de verplichtingen van het Verdrag van Malta, ook voor de gronden waar deze 'oude' bestemmingsplannen nog gelden de bescherming van archeologische waarden te verzekeren, is dit artikel opgenomen. De strekking van dit artikel is te waarborgen dat mogelijk in deze gronden aanwezige archeologische waarden niet worden verstoord, tenzij daaraan aandacht is besteed die gelijkwaardig is aan waartoe artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening verplicht, door middel van de verwachtingskaarten, een omgevingsvergunning of eigen onderzoek dat aan die eisen kan voldoen.

Bij eventuele nadere regels van burgemeester en wethouders over het verrichten van archeologisch onderzoek kan bijvoorbeeld gedacht worden aan regels m.b.t. een programma van eisen of een plan van aanpak.

Artikel 3.121 Activiteiten met betrekking tot houtopstanden

In het artikel wordt verwezen naar het gemeentelijk groenbeleidsplan. Voor het vellen van houtopstanden zijn in het plan regels opgenomen met betrekking tot herplanten van de te vellen bomen. Uitgangspunt is dat een algemene herplantplicht geldt tenzij herplant door bijzondere omstandigheden niet mogelijk is.

Artikel 3.122 Begripsomschrijvingen

Bij de deregulering in 2007 zijn veel definities vervallen. De definities voor houtopstand, hakhout en vellen zijn ongewijzigd overgenomen.

Artikel 3.123 Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden

De vergunning voor het vellen van houtopstanden is aangewezen in artikel 2.2, eerste lid, onder g, van de Wabo. Soms zal naast deze vergunning nog een ontheffing op grond van de Wet natuurbescherming nodig zijn in verband met de bescherming van vogels en hun nesten in de bomen (artikel 3.1 van de Wet natuurbescherming). Hoewel daarvoor de provincie het bevoegd gezag is, kan een aanvrager zelf beslissen of wordt aangehaakt bij de omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden (artikel 2.2aa, aanhef en onder b, van het Bor). Dan is de gemeente bevoegd gezag. Er wordt dan dus één omgevingsvergunning verleend of geweigerd. Toepasselijkheid van de *lex silencio positivo* volgt uit de Wabo.

In de Mor zijn indieningsvereisten voor de aanvraag van een omgevingsvergunning opgenomen. Naast een aantal algemene indieningsvereisten (zie daarvoor de toelichting bij artikel 1:2) zijn er in artikel 7.5 van de Mor nog een aantal speciale indieningsvereisten voor het vellen van houtopstanden opgenomen. Dit artikel 7:5 luidt als volgt:

1. In of bij de aanvraag om een vergunning voor een activiteit, als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder g, van de wet, identificeert de aanvrager op de aanduiding als bedoeld in artikel 1.3, tweede lid, van deze regeling iedere houtopstand waarop de aanvraag betrekking heeft met een nummer.
2. In of bij de aanvraag, als bedoeld in het eerste lid, vermeldt de aanvrager per genummerde houtopstand:
 - a. de soort houtopstand;
 - b. de locatie van de houtopstand op het voor-, zij- dan wel achtererf;
 - c. de diameter in centimeters, gemeten op 1,30 meter vanaf het maaveld;
 - d. de mogelijkheid tot herbeplanten, alsmede het eventuele voornemen om op een daarbij te vermelden locatie tot herbeplanten van een daarbij te vermelden aantal soorten over te gaan.

Let op: handelen zonder of in strijd met een omgevingsvergunning is een economisch delict op grond van artikel 1a van de WED. Als er sprake is van opzet kwalificeert dit delict als een misdrijf. Zie ook artikel 6:1, derde lid, en de toelichting daarbij.

Artikel 3.124 Aanvraag vergunning

In dit artikel zijn voorschriften opgenomen waar een aanvraag aan moet voldoen. Tevens zijn regels gesteld voor de bijlagen bij de aanvraag.

Artikel 3.125 Weigeringsgronden

Bomen vervullen verschillende functies op het gebied van leefbaarheid en duurzaamheid. De weigeringsgronden zijn opgesteld ter bescherming van de functie. Daarnaast is het mogelijk om aanvullende voorschriften op te leggen om de waarden in de weigeringsgronden te beschermen.

Artikel 3.126 Bijzondere vergunningsvoorschriften

Het vellen van een boom heeft een grote invloed op de flora en fauna in de directe omgeving. Om de natuurwaarden te beschermen geldt een algemene herplantplicht. Alleen onder bijzondere omstandigheden wordt geen herplantplicht opgelegd. In het gemeentelijk groenbeleidsplan zijn algemene regels voor herplant opgenomen. In de vergunningsvoorschriften worden de regels vertaald naar de concrete situatie van de aanvraag.

Ter bescherming van de broedvogels kunnen in de vergunning voorschriften worden opgenomen voor het vellen van een houtopstand in de broedperiode. Daarnaast is voor het vellen van houtopstanden mogelijk een ontheffing nodig van de Provincie op grond van de Provinciale Omgevingsverordening Limburg.

Artikel 3.127 Herplant -/instandhoudingsplicht

In dit artikel staan nadere regels voor de herplantplicht indien een houtopstand zonder vergunning is geveld. Daarnaast biedt het artikel de mogelijkheid om houtopstanden te beschermen indien het voortbestaan wordt bedreigd.

Artikel 3.128 Inhoud compensatieplan

Bij een herplantverplichting moet de nieuwe aanplant voldoende compensatie bieden voor de te vellen houtopstand. Daarnaast moet de herplant voldoende omschreven zijn om toezicht door de gemeente mogelijk te maken. In dit artikel staan de voorschriften voor het aanleveren van informatie om te kunnen beoordelen of de herplant voldoende omschreven is en er voldoende compensatie is.

Artikel 3.129 Bestrijding boomziekten

Boomziektes kunnen zich snel verspreiden en kunnen grote gevolgen hebben voor bossen en andere houtopstanden. Op grond van dit artikel kan het college opdracht geven om zieke bomen te vellen en maatregelen te treffen om verdere verspreiding van boomziektes te voorkomen.

Artikel 3.130 Spoedeisendheid

Dit artikel maakt het mogelijk om bij onmiddellijk gevaar het kapverbod buiten werking te stellen. Ook in dit geval kan een herplantplicht worden opgelegd.

Artikel 4.1 Toestand van sloten en andere wateren en niet-openbare riolen en putten buiten gebouwen

Dit artikel betreft een samenvoeging van de in de VNG Model Bouwverordening geschrapte artikelen 334 en 336. Aangezien het hier om bepalingen gaat die niet direct het bouwwerk maar meer de omgeving betreffen, is tot onderbrenging in de VfI besloten.

Artikel 4.2 Onderhoud, renovatie en vervanging

In dit artikel wordt geregeld wie het beheer, onderhoud, renovatie dan wel de vervanging van de perceelaansluitleiding uitvoert.

Artikel 6.1 Termijnen, advies en aanwijzingsbesluit

Eerste lid

Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen is een onafhankelijke commissie, bestaande uit deskundigen op het gebied van erfgoed. Op grond van de Verordening commissie ruimtelijke kwaliteit rayon Beek, Meerssen, Schinnen en Stein geeft deze commissie advies aan het college.

Tweede lid

Het besluit tot aanwijzing van een beschermd gemeentelijk monument is een bevoegdheid van het college. De adviescommissie is door het college ingesteld, op grond van de Verordening commissie ruimtelijke kwaliteit rayon Beek, Meerssen, Schinnen en Stein. Dit artikel betreft de adviestermijn van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen en de beslistermijn van het college. Wat betreft de termijn van 26 weken is aangesloten bij de termijn die gehanteerd wordt in de Erfgoedwet (artikel 3.2, derde lid).

Artikel 6.2 Advies bij aanwijzen gemeentelijk beschermd stadsgezicht

Eerste lid

Bescherming van een individueel pand is soms niet afdoende, omdat het waardevolle nu juist is gelegen in het geheel / ensemble van met elkaar samenhangende delen. Dit artikel geeft de mogelijkheid aan de gemeenteraad om beschermde gemeentelijke stadsgezichten aan te wijzen. Voordat hiertoe wordt besloten, vraagt het college advies aan de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen, tenzij het een spoedeisend geval betreft. Gebieden die op grond van de Erfgoedwet dan wel een provinciale monumentenverordening zijn aangewezen als beschermd stadsgezicht kunnen niet door de gemeenteraad als zodanig worden aangewezen.

Tweede lid

De termijn voor het inwinnen van advies en het aanwijzingsbesluit komt overeen met die voor het besluit tot het aanwijzen tot beschermd gemeentelijk monument. Beschermde gemeentelijke stadsgezichten worden geregistreerd in het gemeentelijk Erfgoedregister.

Artikel 6.3 Advies omgevingsvergunning rijksmonument

De term rijksmonument is gedefinieerd in artikel 1.1 van de Wabo (op grond van artikel 10.9 van de Erfgoedwet). De procedure inzake deze omgevingsvergunning is geregeld in de Wabo. De gemeenteraad is verplicht om de inschakeling van een commissie die adviseert over omgevingsvergunningen bij rijksmonumenten te regelen bij verordening (artikel 15 van de Monumentenwet 1988). In Meerssen is de commissie gecombineerd met de adviestaak op het gebied van ruimtelijke kwaliteit (welstand).

Het college vraagt binnen deze procedure advies aan de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Meerssen over de aanvraag of het ontwerpbesluit, voordat zij beslist op de aanvraag van de vergunning. In bepaalde gevallen adviseert ook de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, zoals bij:

- volledige afbraak van een monument of een overwegend deel daarvan,
- reconstructie van een monument of een overwegend deel daarvan,

- wijziging van een monument of een overwegend deel daarvan als gevolg van functiewijziging.

In dat geval is de uitgebreide voorbereidingsprocedure van toepassing.

Artikel 7.1 Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn de toezichthouders belast die bij besluit van het college zijn aangewezen. Deze personen zijn terug te vinden in het Besluit tot het aanwijzen van toezichthouders 2023 en de aanwijzingsbesluiten toezichthouders fysieke leefomgeving gemeente Meerssen.

Artikel 7.2 Legitimatieplicht

Degene die een standplaats op een markt inneemt of wil innemen, of die handelt met een volmacht is verplicht direct bij het eerste verzoek aan te tonen dat hij daartoe gerechtigd is bij het eerste verzoek van een toezichthouder.

Artikel 7.3 Onmiddellijke verwijdering

Artikel 125 van de Gemeentewet bevat voor het college de bevoegdheidsgrondslag om bestuursdwang toe te passen bij overtreding van de marktverordening en de daarop gebaseerde voorschriften. In de artikelen 5:21 tot en met 5:39 van de Awb worden regels over de besluitvorming omtrent de toepassing van bestuursdwang (en dwangsom) gegeven. De in artikel 9 geregelde onmiddellijke verwijdering is een vorm van bestuursdwang, waarbij de spoedeisendheid als bedoeld in artikel 5:31, tweede lid, van de Awb wordt verondersteld. Achteraf dient dan het besluit tot het toepassen van bestuursdwang op schrift te worden gesteld. Van deze bevoegdheid dient uiteraard alleen in zeer spoedeisende gevallen gebruik te worden gemaakt.

Artikel 7.4 Strafbaarstelling

In dit artikel staan de straffen die er op overtreding van het bij of krachtens deze verordening bepaalde en de daarbij gegeven voorschriften en beperkingen.

Artikel 7.5 Intrekking oude verordeningen

De in artikel 7.5 genoemde verordeningen worden geheel dan wel gedeeltelijk ingetrokken.

Artikel 7.6 Overgangsbepaling

In dit artikel staan de overgangsbepalingen met betrekking tot de Verordening Fysieke Leefomgeving gemeente Meerssen 2023.

Artikel 7.7 Nadere regels

Het college is bevoegd nadere regels te stellen met betrekking tot de uitvoering van het bepaalde in deze verordening.

Artikel 7.8 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere individuele gevallen afwijken van de toepassing van een artikel in deze verordening indien dit leidt tot onbillijke situaties.

Artikel 7.9 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt inwerking acht dagen na de dag waarop deze bekend is gemaakt.

Artikel 7.10 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Fysieke Leefomgeving gemeente Meerssen 2023.